Jubileá

KAPITOLA 1

1 V prvom roku odchodu Izraelitov z Egypta, v treťom mesiaci, šestnásteho dňa mesiaca, [2450 Anno Mundi] povedal Boh Mojžišovi: „Vystúp ku mne na vrch a dám ti dve kamenné tabule zákona a prikázania, ktoré som napísal, aby si ich učil.“
2 Mojžiš vystúpil na Boží vrch a sláva Hospodinova prebývala na vrchu Sinaj a oblak ho šesť dní zatienil.
3 Na siedmy deň zavolal na Mojžiša z oblaku a Hospodinova sláva sa na vrchole vrchu zjavila ako planúci oheň.
4 Mojžiš bol na vrchu štyridsať dní a štyridsať nocí a Boh ho poučil o skorších i neskorších dejín rozdelenia všetkých dní zákona a svedectva.
5 A povedal: „Nakloň svoje srdce ku každému slovu, ktoré ti poviem na tomto vrchu, a zapíš ich do knihy, aby ich pokolenia videli, že som ich neopustil pre všetko zlo, ktoré spáchali, keď prestúpili zmluvu, ktorú dnes ustanovujem medzi mnou a tebou pre ich pokolenia na vrchu Sinaj.“
6 A tak sa stane, keď na nich prídu všetky tieto veci, že uznajú, že som spravodlivejší ako oni vo všetkých svojich súdoch a vo všetkých svojich činoch a uznajú, že som bol skutočne s nimi.
7 A napíš si všetky tieto slová, ktoré ti dnes oznamujem, lebo poznám ich vzburu a ich tvrdošijnosť, skôr ako ich vovediem do krajiny, o ktorej som prisahal ich otcom, Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi: „Tvojmu potomstvu dám krajinu oplývajúcu mliekom a medom.“
8 Budú jesť a nasýtia sa a obrátia sa k cudzím bohom, ktorí ich nebudú môcť vyslobodiť z ich súženia. Toto svedectvo bude vypočuté ako svedectvo proti nim. Zabudnú na všetky moje prikázania, všetko, čo im prikazujem, a budú kráčať za pohanmi, za ich nečistotou a za ich hanbou a budú slúžiť ich bohom, ktorí im budú na previnenie, súženie, trápenie a pascu.
9 Mnohí zahynú, budú odvedení do zajatia a padnú do rúk nepriateľa, pretože opustili moje nariadenia, moje prikázania, sviatky mojej zmluvy, moje soboty a moju svätyňu, ktorú som si posvätil uprostred nich, svoj príbytok a svoju svätyňu, ktorú som si posvätil uprostred zeme, aby som na nej položil svoje meno a aby tam prebývala.
10 A urobia si výšiny, háje a rytiny a budú sa im klaňať, každý svojej vlastnej (rytine), aby zblúdili a budú obetovať svoje deti démonom a všetkým skutkom bludu svojho srdca.
11 Pošlem k nim svedkov, aby som svedčil proti nim, ale nepočúvnu, ba aj svedkov zabijú a budú prenasledovať tých, čo hľadajú zákon, a všetko zrušia a zmenia, aby páchali zlo pred mojimi očami.
12 Skryjem pred nimi svoju tvár a vydám ich do rúk pohanov, aby ich zajali, lúpili a zožrali. Vyhubím ich zo stredu zeme a rozptýlim ich medzi pohanmi.
13 Zabudnú na celý môj zákon, na všetky moje prikázania a na všetky moje súdy a budú blúdiť, čo sa týka novmesiacov, sabatov, sviatkov, jubileí a ustanovení.
14 Potom sa ku mne obrátia spomedzi pohanov celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou a ja ich zhromaždím spomedzi všetkých pohanov a budú ma hľadať, aby ma našli, keď ma budú hľadať celým svojím srdcom a celou svojou dušou.
15 A zjavím im hojný pokoj so spravodlivosťou a celým svojím srdcom a celou svojou dušou im vypestujem rastlinu priamosti. Budú požehnaním, a nie kliatbou, budú hlavou, a nie chvostom.
16 A postavím si uprostred nich svoju svätyňu a budem bývať s nimi a budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom v pravde a spravodlivosti.
17 Neopustím ich a nesklamem ich, lebo ja som Hospodin, ich Boh.“
18 Mojžiš padol na tvár a modlil sa: „Pane, môj Bože, neopúšťaj svoj ľud a svoje dedičstvo, aby neblúdili v blude svojho srdca. Nevydávaj ich do rúk ich nepriateľov, pohanov, aby nad nimi nevládli a nezviedli ich k hrešeniu proti tebe.“
19 Nech sa tvoje milosrdenstvo, Pane, pozdvihne nad tvojím ľudom a stvor v nich priameho ducha a nedovoľ, aby nad nimi vládol duch Beliara, aby ich pred tebou obviňoval a zvádzal ich zo všetkých ciest spravodlivosti, aby zahynuli spred tvojej tváre.
20 Veď oni sú tvojím ľudom a tvojím dedičstvom, ktoré si svojou veľkou mocou vyslobodil z rúk Egypťanov. Stvor v nich čisté srdce a svätého ducha a nech sa odteraz až naveky nedajú zapliesť do svojich hriechov.“
21 A Hospodin povedal Mojžišovi: „Poznám ich odpor, ich myšlienky a ich tvrdošijnosť a nebudú poslušní, kým nevyznajú svoj vlastný hriech a hriech svojich otcov.“
22 Potom sa obrátia ku mne v celej priamosti, celým srdcom a celou dušou. Obriežem im predkožku srdca i predkožku srdca ich potomstva. Stvorím v nich svätého ducha a očistím ich, aby sa odo mňa neodvrátili od toho dňa až naveky.
23 A ich duše sa pripútajú ku mne a ku všetkým mojim prikázaniam a budú ich plniť. Ja budem ich Otcom a oni budú mojimi deťmi.
24 A všetci budú nazývaní deťmi živého Boha a každý anjel a každý duch bude vedieť, áno, budú vedieť, že toto sú moje deti a že ja som ich Otec v spravodlivosti a priamosti a že ich milujem.
25 A zapíš si všetky tieto slová, ktoré ti oznamujem na tomto vrchu, prvé i posledné, ktoré sa stanú vo všetkých častiach dní v zákone a vo svedectve a v týždňoch a jubileách až naveky, kým nezostúpim a nebudem s nimi prebývať po celú večnosť.“
26 A anjelovi prítomnosti povedal: „Píši Mojžišovi od počiatku stvorenia až do vybudovania mojej svätyne medzi nimi na večné veky.“
27 A Hospodin sa zjaví pred očami všetkých a všetci poznajú, že ja som Boh Izraela a Otec všetkých detí Jakubových a Kráľ na vrchu Sion naveky. A Sion a Jeruzalem budú sväté.“
28 A anjel prítomnosti, ktorý išiel pred izraelským táborom, vzal tabuľky rozdelenia rokov – od času stvorenia – zákona

a svedectva týždňov jubileí podľa jednotlivých rokov, podľa celého počtu jubileí [podľa jednotlivých rokov], od dňa [nového] stvorenia, keď sa obnovia nebesia a zem a všetko ich stvorenie podľa nebeských síl a podľa celého stvorenia zeme, až kým nebude postavená svätyňa Pánova v Jeruzaleme na vrchu Sion a všetky svetlá budú obnovené na uzdravenie, pokoj a požehnanie všetkým vyvoleným Izraela, a tak nech je od toho dňa až po všetky dni zeme.

KAPITOLA 2

1 Anjel prítomnosti povedal Mojžišovi podľa slova Hospodinovho: „Napíš celé dejiny stvorenia, ako Hospodin Boh za šesť dní dokončil všetky svoje diela a všetko, čo stvoril, a slávil sobotu siedmeho dňa a posvätil ju na všetky veky a ustanovil ju za znamenie pre všetky svoje diela.“
2 Lebo v prvý deň stvoril nebesia, ktoré sú hore, zem, vody a všetkých duchov, ktorí mu slúžia – anjelov prítomnosti, anjelov posvätenia, anjelov ducha vetrov, anjelov ducha oblakov, tmy, snehu, krupobitia a inovania, anjelov hlasov, hromu a blesku, anjelov duchov chladu a tepla, zimy, jari, jesene a leta a všetkých duchov svojich stvorení, ktoré sú na nebesiach i na zemi. Priepasti a tmu, večer i noc, svetlo, úsvit i deň, ktoré pripravil v poznaní svojho srdca.
3 A vtedy sme videli Jeho diela a chválili sme Ho a chválili sme pred Ním pre všetky Jeho diela, lebo sedem veľkých diel stvoril v prvý deň.
4 A na druhý deň stvoril oblohu uprostred vôd a vody sa v ten deň rozdelili – polovica ich vystúpila hore a polovica ich klesla pod oblohu, ktorá bola uprostred celej zeme. A to bolo jediné dielo, ktoré (Boh) stvoril na druhý deň.
5 A tretieho dňa prikázal vodám, aby odišli z povrchu celej zeme na jedno miesto a aby sa ukázala suchá zem.
6 A vody urobili tak, ako im prikázal, a stiahli sa z povrchu zemského na jedno miesto mimo tejto oblohy a ukázala sa suchá zem.
7 V ten deň stvoril pre nich všetky moria podľa ich zhromaždísk, všetky rieky a zhromaždenia vôd na vrchoch a na celej zemi, všetky jazerá a všetku rosu zeme, zasiate semeno a všetko, čo klíči, ovocné stromy a stromy lesa, záhradu Eden v Edene a všetky rastliny podľa ich druhu.
8 Tieto štyri veľké diela stvoril Boh tretieho dňa. A štvrtého dňa stvoril slnko, mesiac a hviezdy a umiestnil ich na nebeskú oblohu, aby svietili na celú zem a vládli nad dňom a nocou a oddeľovali svetlo od tmy.
9 A Boh ustanovil slnko za veľké znamenie na zemi pre dni, pre soboty, pre mesiace, pre sviatky, pre roky, pre soboty rokov, pre jubileá a pre všetky obdobia roka.
10 A oddeľuje svetlo od tmy [a] pre blahobyt, aby sa darilo všetkým veciam, ktoré rastú a vyrastajú na zemi.
11 Tieto tri druhy stvoril štvrtý deň. A piaty deň stvoril veľké morské obludy v hlbinách vôd, lebo to boli prvé tvory z tela, ktoré stvoril svojimi rukami: ryby a všetko, čo sa hýbe vo vodách, a všetko, čo lieta, vtáky a všetky ich druhy.
12 A slnko vyšlo nad nimi, aby im darovalo blaho, a nad všetkým, čo bolo na zemi, nad všetkým, čo vyrastá zo zeme, a nad všetkými ovocnými stromami a nad každým telom.
13 Tieto tri druhy stvoril piateho dňa. A šiesteho dňa stvoril všetky zvieratá zeme a všetok dobytok a všetko, čo sa hýbe na zemi.
14 A po tom všetkom stvoril človeka, muža a ženu, stvoril ich a dal mu vládu nad všetkým, čo je na zemi a v moriach, a nad všetkým, čo lieta, a nad zvieratami a nad všetkým, čo sa hýbe na zemi, a nad celou zemou, a nad všetkým tým všetkým mu dal vládu.
15 A tieto štyri druhy stvoril šiesteho dňa. A bolo ich spolu dvadsaťdva druhov.
16 A dokončil všetko svoje dielo šiesteho dňa – všetko, čo je na nebesiach i na zemi, v moriach i v priepastiach, na svetle i v tme i vo všetkom.
17 A dal nám veľké znamenie, deň odpočinku, aby sme šesť dní pracovali, ale siedmy deň sme mali zachovávať sobotu bez akejkoľvek práce.
18 A všetci anjeli prítomnosti a všetci anjeli posväcovania, tieto dve veľké triedy - prikázal nám, aby sme s Ním zachovávali Sabat v nebi i na zemi.
19 A povedal nám: „Hľa, oddelím si ľud zo všetkých národov a tí budú zachovávať deň odpočinku. Posvätím si ich ako svoj ľud a požehnám ich; ako som si posvätil deň odpočinku a posväcujem si, tak ich požehnám a budú mojím ľudom a ja budem ich Bohom.“
20 Vyvolil som si potomstvo Jakubovo zo všetkého, čo som videl, a zapísal som si ho ako svojho prvorodeného syna a posvätil som si ho naveky a naučím ich deň odpočinku, aby vň svätili deň odpočinku od všetkej práce.“
21 A tak v ňom stvoril znamenie, podľa ktorého mali s nami siedmy deň dodržiavať Sabat, jesť a piť a velebiť Toho, ktorý stvoril všetky veci, tak ako si požehnal a posvätil ľud zvláštny nad všetky národy, a aby spolu s nami dodržiavali Sabat.
22 A spôsobil, aby jeho prikázania vystupovali ako príjemná vôňa pred ním po všetky dni…
23 Od Adama po Jakuba bolo dvadsaťdva hláv ľudstva a dvadsaťdva druhov práce bolo vykonaných až do siedmeho dňa; toto je požehnané a sväté; a aj prvé je požehnané a sväté; a toto slúži spolu s tým na posvätenie a požehnanie.
24 A tomuto (Jakobovi a jeho potomstvu) bolo udelené, aby boli vždy požehnanými a svätými prvého svedectva a zákona, tak ako posvätil a požehnal deň sabatu siedmeho dňa.
25 Nebo i zem a všetko, čo stvoril, stvoril za šesť dní a siedmy deň posvätil pre všetky svoje diela; preto prikázal, že každý, kto vň bude konať akúkoľvek prácu, zomrie, a kto ho poškvrní, určite zomrie.
26 Prečo prikazuješ Izraelitom, aby tento deň slávili a svätili, aby vň nerobili žiadnu prácu a aby ho nepoškvrňovali, lebo je svätejší ako všetky ostatné dni?
27 Ktokoľvek ho znesvätí, určite zomrie, a ktokoľvek v ňom bude konať akúkoľvek prácu, určite zomrie naveky, aby Izraeliti slávili tento deň po všetky svoje pokolenia a neboli vykorenení z krajiny, lebo je to svätý deň a požehnaný deň.
28 A každý, kto ho zachováva a v ten deň svätí sobotu od všetkej svojej práce, bude svätý a požehnaný po všetky dni ako my.
29 Oznám a povedz synom Izraela zákon tohto dňa, aby vňho zachovávali Sabat a aby ho neopúšťali pre chybu svojho srdca; (a) že vňho nie je dovolené konať žiadnu

prácu, ktorá je nevhodná, robiť vňho podľa vlastnej vôle, a že vňho nemajú pripravovať nič na jedenie alebo pitie, a (že nie je dovolené) čerpať vodu alebo vňho vnášať alebo vynášať cez svoje brány žiadne bremeno, ktoré si nepripravili na šiesty deň vo svojich príbytkoch.
30 A nebudú vnášať ani vynášať z domu do domu v ten deň; lebo ten deň je svätejší a požehnanejší ako ktorýkoľvek jubilejný deň jubileí; v tento deň sme slávili Sabat v nebesiach skôr, ako bolo dané známe akémukoľvek telu na zemi, aby v tento deň slávilo Sabat.
31 A Stvoriteľ všetkých vecí ho požehnal, ale neposvätil všetky národy a ľudí, aby v ňom svätili Sabat, ale iba Izrael: iba im dovolil jesť a piť a svätiť Sabat na zemi.
32 A Stvoriteľ všetkých vecí požehnal tento deň, ktorý stvoril, na požehnanie, svätosť a slávu nad všetky dni.
33 Tento zákon a svedectvo boli dané Izraelitom ako večný zákon pre ich pokolenia.

KAPITOLA 3

1 A šesť dní druhého týždňa sme priviedli Adamovi podľa Božieho slova všetky zvieratá a všetok dobytok a všetky vtáky a všetko, čo sa hýbe na zemi, a všetko, čo sa hýbe vo vode, podľa ich druhov a podľa ich typov: zvieratá prvý deň, dobytok druhý deň, vtáky tretí deň a všetko, čo sa hýbe na zemi, štvrtý deň a všetko, čo sa hýbe vo vode, piaty deň.
2 A Adam ich všetkých pomenoval ich príslušnými menami a ako ich pomenoval, také bolo aj ich meno.
3 A počas týchto piatich dní videl Adam všetky tieto zvieratá, samca i samicu, podľa každého druhu, ktorý bol na zemi, ale bol sám a nenašiel si žiadnu pomoc, ktorá by mu bola podobná.
4 A Pán nám povedal: „Nie je dobré, aby bol človek sám. Urobme mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“
5 A Hospodin, náš Boh, dopustil naňho tvrdý spánok. Zaspal a vzal pre ženu jedno rebro z jeho rebier. Toto rebro bolo pôvodom ženy z jeho rebier. Namiesto neho vytvoril telo a vytvoril ženu.
6 A zobudil Adama zo spánku a keď sa zobudil, vstal na šiesty deň a priviedol ju k nemu. A on ju poznal a povedal jej: „Toto je teraz kosť z mojich kostí a telo z môjho tela; bude sa volať [moja] žena, pretože bola vzatá od svojho manžela.“
7 Preto muž a žena budú jedno a preto muž opustí svojho otca i svoju matku a priľne k svojej žene a budú jedno telo.
8 V prvom týždni bol stvorený Adam a jeho žena, v druhom týždni mu ju ukázal. Preto bolo prikázané, aby sa mužovi sedem dní a žene dvakrát sedem dní poškvrňovali.
9 A keď Adam strávil štyridsať dní v krajine, kde bol stvorený, priviedli sme ho do záhrady Eden, aby ju obrábal a strážil. Jeho ženu sme priviedli osemdesiaty deň a potom vošla do záhrady Eden.
10 A preto je na nebeských tabuľkách napísané prikázanie o tej, ktorá rodí: „Ak porodí chlapca, zostane vo svojej nečistote sedem dní podľa prvého týždňa dní a tridsaťtri dní zostane v krvi svojho očisťovania a nedotkne sa ničoho posvätného ani nevstúpi do svätyne, kým neskončí tieto dni, ktoré (sú predpísané) v prípade chlapca.“
11 Dievčatko však zostane vo svojej nečistote dva týždne, rovnako ako prvé dva týždne, a šesťdesiatšesť dní v krvi svojho očisťovania, teda spolu osemdesiat dní.“
12 A keď dokončila týchto osemdesiat dní, priviedli sme ju do záhrady Eden, lebo je svätejšia ako celá zem a každý strom, ktorý je v nej zasadený, je svätý.
13 Preto bolo pre tú, ktorá porodí chlapca alebo dievča, ustanovené ustanovenie tých dní, že sa nesmie dotknúť ničoho posvätného a nevstúpiť do svätyne, kým sa nenaplnia tieto dni pre chlapca alebo dievča.
14 Toto je zákon a svedectvo, ktoré bolo napísané pre Izrael, aby ho zachovávali po všetky dni.
15 A v prvom týždni prvého jubilea [1-7 AM] Adam a jeho žena sedem rokov obrábali a strážili záhradu Eden. Dali sme mu prácu a prikázali sme mu, aby robil všetko, čo je vhodné na obrábanie pôdy.
16 A obrábal (záhradu) a bol nahý a nevedel o tom a nehanbil sa a chránil záhradu pred vtákmi, zvermi a dobytkom a zbieral jej ovocie a jedol a zvyšok odkladal pre seba a pre svoju ženu [a odkladal si, čo si uchovával].
17 A po uplynutí siedmich rokov, ktoré tam zavŕšil, presne sedem rokov, [8:00] v druhom mesiaci, sedemnásteho dňa (v mesiaci), prišiel had a priblížil sa k žene a povedal žene: „Prikázal ti Boh: Nebudete jesť zo žiadneho stromu záhrady?“
18 A povedala jej: „Boh nám povedal: Jedzte zo všetkých plodov stromov záhrady, ale o plodoch stromu, ktorý je uprostred záhrady, nám Boh povedal: Nebudete z nich jesť ani sa ich nedotknite, aby ste nezomreli.“
19 Had však povedal žene: „Nie, nezomriete, lebo Boh vie, že v deň, keď z neho budete jesť, sa vám otvoria oči a budete ako bohovia a budete poznať dobro a zlo.“
20 Žena videla strom, že je príjemný na pohľad a že jeho ovocie je dobré na jedenie. Vzala z neho a jedla.
21 A keď si najprv prikryla svoju hanbu figovými listami, dala z nich Adamovi a on jedol. Otvorili sa mu oči a videl, že je nahý.
22 Vzal figové listy, zošil ich, urobil si zásteru a prikryl si ňou hanbu.
23 A Boh preklial hada a hneval sa naňho naveky…
24 A rozhneval sa na ženu, pretože poslúchla hlas hada a jedla. A povedal jej: „Veľmi rozmnožím tvoj zármutok a tvoje bolesti. V zármutku budeš rodiť deti a vrátiš sa k svojmu mužovi a on bude nad tebou panovať.“
25 A Adamovi tiež povedal: „Pretože si poslúchol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, z ktorého som ti prikázal, aby si z neho nejedol, nech je prekliata zem pre teba! Tŕnie a bodliaky ti vyrodí a v pote tváre budeš jesť svoj chlieb, kým sa nenavrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý, lebo si zem a do zeme sa navrátiš.“
26 A urobil im kožené odevy, obliekol ich do nich a vyhnal ich z rajskej záhrady.
27 A v ten deň, keď Adam vyšiel zo záhrady, obetoval ako príjemnú vôňu obetu kadidlo, galbanum, stakté a korenie ráno s východom slnka odo dňa, keď prikryl svoju hanbu.
28 A v ten deň sa všetkým zvieratám, dobytku, vtákom a všetkému, čo chodí a sa hýbe, zavreli ústa, takže už nemohli hovoriť, lebo všetci hovorili medzi sebou jednými perami a jedným jazykom.
29 A vyhnal zo záhrady Eden všetko telo, ktoré bolo v záhrade Eden, a každé telo bolo rozptýlené podľa svojho

druhu a podľa svojho druhu na miesta, ktoré boli pre ne stvorené.
30 A len Adamovi dal (prostriedky) na zakrytie jeho hanby zo všetkých zvierat a dobytka.
31 Preto je na nebeských tabuľkách predpísané všetkým, ktorí poznajú súd zákona, aby zakryli svoju hanbu a neodhaľovali sa, ako sa odhaľujú pohania.
32 A za novu štvrtého mesiaca Adam a jeho žena vyšli zo záhrady Eden a bývali v krajine Elda, v krajine svojho stvorenia.
33 A Adam pomenoval svoju ženu Eva.
34 A nemali syna až do prvého jubilea [8:00] a potom ju poznal.
35 Teraz obrábal zem, ako mu bolo naučené v záhrade Eden.

KAPITOLA 4

1 V treťom týždni druhého jubilea [64-70 AM] porodila Kaina, vo štvrtom [71-77 AM] Ábela a v piatom [78-84 AM] porodila svoju dcéru Âwân.
2 A v prvom (roku) tretieho jubilea [99-105 AM] Kain zabil Ábela, pretože (Boh) prijal Ábelovu obeť a neprijal Kainovu obeť.
3 A zabil ho na poli. Jeho krv kričala zo zeme až k nebu a sťažovala sa, že ho zabil.
4 A Hospodin pokarhal Kaina pre Ábela, pretože ho zabil, a urobil ho utečencom na zemi pre krv jeho brata a preklial ho na zemi.
5 A preto je na nebeských tabuľkách napísané: „Prekliaty je, kto zradne udrie svojho blížneho!“ Nech všetci, ktorí videli a počuli, povedia: „Nech sa tak stane!“ A muž, ktorý videl a neoznámil to, nech je prekliaty ako ten druhý.
6 A preto, keď prichádzame pred Pána, nášho Boha, oznamujeme všetky hriechy, ktoré sa páchajú na nebi i na zemi, na svetle i v tme a všade.
7 A Adam a jeho žena smútili za Ábelom štyri týždne rokov [99-127 AM] a vo štvrtom roku piateho týždňa [130 AM] sa radovali a Adam znova poznal svoju ženu a ona mu porodila syna a dal mu meno Set, lebo povedal: „Boh nám vzbudil na zemi druhé semeno namiesto Ábela, lebo ho zabil Kain.“
8 A v šiestom týždni [134-40 AM] splodil svoju dcéru Azûru.
9 A Kain si vzal za ženu svoju sestru Awan a tá mu porodila Enocha na konci štvrtého jubilea. [190-196 AM] A v prvom roku prvého týždňa piateho jubilea [197 AM] boli na zemi postavené domy a Kain postavil mesto a pomenoval ho podľa mena svojho syna Enocha.
10 A Adam poznal svoju ženu Evu a tá porodila ešte deväť synov.
11 A v piatom týždni piateho jubilea [225-31 AM] si Seth vzal za manželku svoju sestru Azúru a vo štvrtom (rok šiesteho týždňa) [235 AM] mu porodila Enosa.
12 Začal vzývať meno Hospodinovo na zemi.
13 A v siedmom jubileu v treťom týždni [309-15 AM] si Enóš vzal za ženu svoju sestru Noám a tá mu porodila syna v treťom roku piateho týždňa a on mu dal meno Kenan.
14 A na konci ôsmeho jubilea [325, 386-3992 AM] si Kenan vzal za manželku svoju sestru Mualetu a tá mu porodila syna v deviatom jubileu, v prvom týždni tretieho roku tohto týždňa, [395 AM], a dal mu meno Mahalaleel.
15 A v druhom týždni desiateho jubilea [449-55 AM] si Mahalalel vzal za ženu Dinu, dcéru Barachiela, dcéru brata svojho otca, a tá mu porodila syna v treťom týždni šiesteho roku [461 AM] a on mu dal meno Járed, lebo za jeho dní zostúpili na zem anjeli Pánovi, tí, ktorí sa volá Strážcovia, aby učili synov ľudských a aby konali súd a spravodlivosť na zemi.
16 A v jedenástom jubileu [512-18 AM] si Jared vzal ženu, a jej meno bolo Baraka, dcéra Râsûjâla, dcéra brata jeho otca, v štvrtom týždni tohto jubilea, [522 AM] a porodila mu syna v piatom týždni, vo štvrtom roku jubilea, a on mu dal meno Enoch.
17 A on bol prvým medzi ľuďmi, ktorí sa narodili na zemi, ktorý sa naučil písať a poznať a múdrosť a ktorý zapísal nebeské znamenia podľa poradia ich mesiacov do knihy, aby ľudia mohli poznať ročné obdobia podľa poradia ich jednotlivých mesiacov.
18 A on bol prvý, kto napísal svedectvo a svedčil synom ľudským medzi pokoleniami zeme a vypočítal týždne jubileí a oznámil im dni rokov a zoradil mesiace a vypočítal sabaty rokov, ako sme mu ich oznámili.
19 A čo bolo a čo bude, videl vo videní svojho spánku, ako sa to bude diať synom ľudským po všetky ich pokolenia až do dňa súdu; videl a pochopil všetko a napísal svoje svedectvo a položil svedectvo na zem pre všetkých synov ľudských a pre ich pokolenia.
20 A v dvanástom jubileu, [582-88] v siedmom týždni toho týždňa, si vzal ženu, a jej meno bolo Edna, dcéra Danela, dcéra brata jeho otca, a v šiestom roku v tomto týždni [587 AM] mu porodila syna a on mu dal meno Metuzalem.
21 A bol aj s Božími anjelmi týchto šesť jubilejných rokov a ukázali mu všetko, čo je na zemi i na nebi, vládu slnka, a on všetko zapísal.
22 A svedčil o Strážcoch, ktorí hrešili s dcérami ľudskými; lebo sa začali spájať s dcérami ľudskými, aby sa poškvrnili, a Enoch svedčil proti (nim) všetkým.
23 A bol vzatý spomedzi detí ľudských a my sme ho uviedli do záhrady Eden v majestátnosti a cti, a hľa, tam zapisuje odsúdenie a súd sveta a všetku zlovoľnosť detí ľudských.
24 A kvôli tomu (Boh) zoslal vody potopy na celú krajinu Eden; lebo tam bol ustanovený za znamenie a aby svedčil proti všetkým ľudským deťom, aby vyrozprával všetky skutky pokolení až do dňa odsúdenia.
25 A pálil kadidlo svätyne, (a to) voňavé voňavky, príjemné pred Hospodinom na vrchu.
26 Lebo Hospodin má na zemi štyri miesta: záhradu Eden, vrch Východu a tento vrch, na ktorom si dnes, vrch Sinaj a vrch Sion, ktoré budú posvätené v novom stvorení na posvätenie zeme; skrze ne bude zem posvätená od všetkých svojich vín a nečistoty po všetky pokolenia sveta.
27 A v štrnástom jubileu [652 AM] si Metuzalem vzal za ženu Ednu, dcéru Azriala, dcéru brata svojho otca, v treťom týždni, v prvom roku tohto týždňa [701-7 AM] a splodil syna a dal mu meno Lámech.
28 V pätnástom jubileu, v treťom týždni, si Lámech vzal ženu menom Betenos, dcéru Barakiíla, dcéru brata jeho otca. V tomto týždni mu porodila syna, ktorému dal meno

Noe a povedal: „Tento ma poteší v mojom súžení a vo všetkej mojej práci a v zemi, ktorú Hospodin preklial.“
29 A na konci devätnásteho jubilea, v siedmom týždni šiesteho roku [930 AM], Adam zomrel a všetci jeho synovia ho pochovali v krajine jeho stvorenia a on bol prvý, kto bol pochovaný v zemi.
30 A chýbalo mu sedemdesiat rokov tisíc rokov, lebo tisíc rokov je ako jeden deň v svedectve nebies, a preto bolo napísané o strome poznania: „V deň, keď z neho budeš jesť, zomrieš.“ Preto nenaplnil roky tohto dňa, lebo zomrel počas neho.
31 Na konci tohto jubilea bol Kain zabitý po ňom v tom istom roku; lebo jeho dom sa naňho zrútil a on zomrel uprostred svojho domu a bol zabitý jeho kameňmi; lebo kameňom zabil Ábela a kameňom bol zabitý v spravodlivom súde.
32 Preto bolo na nebeských tabuľkách napísané: „Zbraňou, ktorou človek zabije svojho blížneho, bude zabitý aj on; tak, ako ho zranil, tak s ním naložia.“
33 A v dvadsiatom piatom jubileu si Noe vzal ženu menom Emzara, dcéru Ráchelovho brata, v prvom roku, v piatom týždni [1207 AM]: a v treťom roku mu porodila Sema, v piatom roku [1209 AM] mu porodila Chám a v prvom roku, v šiestom týždni [1212 AM] mu porodila Jafeta.

KAPITOLA 5

1 A stalo sa, keď sa deti ľudské začali množiť na tvári zeme a narodili sa im dcéry, že ich anjeli Boží videli v určitom roku tohto jubilea, že boli krásne na pohľad; a brali si za ženy všetky, ktoré si vyvolili, a porodili im synov a boli obri.
2 A na zemi sa rozmnožovala bezprávie a každé telo skazilo svoje cesty, ľudia i dobytok i zver i vtáky i všetko, čo chodí po zemi - všetci skazili svoje cesty a svoje poriadky a začali sa navzájom požierať. A na zemi sa rozmnožovala bezprávie a každé zmýšľanie všetkých ľudí bolo neustále zlé.
3 A Boh sa pozrel na zem a hľa, bola skazená a každé telo porušilo jej poriadky a všetci, ktorí boli na zemi, páchali pred Jeho očami všelijaké zlo.
4 A povedal, že zničí človeka a všetko telo na tvári zeme, ktorú stvoril.
5 Noe však našiel milosť v očiach Hospodinových.
6 A proti anjelom, ktorých poslal na zem, sa nesmierne rozhneval a prikázal ich vykoreniť z celej ich vlády a prikázal nám, aby sme ich zviazali v hlbinách zeme, a hľa, sú zviazaní uprostred nich a sú oddelení.
7 A proti ich synom vyšiel spred Jeho tváre rozkaz, aby boli pobití mečom a odstránení spod neba.
8 A povedal: „Môj duch nebude naveky prebývať v ľuďoch, lebo aj oni sú telo a ich dni budú stodvadsať rokov.“
9 A poslal svoj meč do ich stredu, aby každý zabil svojho blížneho, a začali sa navzájom zabíjať, až kým všetci nepadli mečom a neboli vyhladení zo zeme.
10 A ich otcovia boli svedkami (ich zničenia) a potom boli naveky uväznení v hlbinách zeme až do dňa veľkého odsúdenia, keď sa vykoná súd nad všetkými, ktorí skazili svoje cesty a svoje skutky pred Hospodinom.
11 Všetkých vyhubil z ich miest a nezostal z nich ani jeden, ktorého by nesúdil podľa všetkej ich neprávosti.
12 A pre všetky svoje diela stvoril novú a spravodlivú prirodzenosť, aby nehrešili celou svojou prirodzenosťou naveky, ale aby boli všetci spravodliví, každý podľa svojho druhu, naveky.
13 A súd všetkých je ustanovený a napísaný na nebeských tabuľkách spravodlivosti - dokonca (súd) všetkých, ktorí odbočia z cesty, ktorá je im určená, aby po nej kráčali; a ak po nej nekráčajú, súd je napísaný pre každé stvorenie a pre každý druh.
14 A niet ničoho na nebi ani na zemi, ani na svetle, ani v tme, ani v podsvetí, ani v hlbinách, ani na mieste temnoty (čo by nebolo súdené); a všetky ich súdy sú ustanovené, napísané a vyryté.
15 Bude súdiť všetkých, veľkého podľa jeho veľkosti a malého podľa jeho malosti, každého podľa jeho cesty.
16 A On nie je ten, kto by bral ohľad na osobu (kohokoľvek), ani nie je ten, kto by prijímal dary, ak hovorí, že nad každým vykoná súd. Ak by niekto dal všetko, čo je na zemi, nebude bral ohľad na dary ani na osobu (kohokoľvek), ani by z jeho rúk nič neprijal, lebo On je spravodlivý sudca.
17 A o deťoch Izraelových je napísané a ustanovené: Ak sa k nemu obrátia v spravodlivosti, odpustí im všetky priestupky a odpustí im všetky hriechy.
18 Je napísané a ustanovené, že raz za rok preukáže milosrdenstvo všetkým, ktorí sa odvrátia od všetkých svojich hriechov.
19 A čo sa týka všetkých tých, ktorí pred potopou skazili svoje cesty a svoje myšlienky, nikto nebol prijatý okrem Noemovej osoby; lebo jeho osoba bola prijatá za jeho synov, ktorých (Boh) zachránil z vôd potopy kvôli nemu; lebo jeho srdce bolo spravodlivé vo všetkých jeho cestách, ako mu bolo prikázané, a neodchýlil sa od ničoho, čo mu bolo určené.
20 A Hospodin povedal, že zničí všetko, čo je na zemi, ľudí i dobytok i zver i vtáctvo nebeské i všetko, čo sa hýbe na zemi. A prikázal Noachovi, aby si postavil koráb, aby sa zachránil pred vodami potopy.
21 A Noe postavil koráb vo všetkom, ako mu prikázal, v dvadsiatom siedmom jubileu rokov, v piatom týždni piateho roku (na novmesiaca prvého mesiaca). [1307 AM]
22 A vošiel v šiestom (roku) toho istého [roka], [1308 AM] v druhom mesiaci, za novmesiaca druhého mesiaca, a vošiel do šestnásteho; a vošiel on i všetko, čo sme mu priniesli, do korábu, a Hospodin ho zatvoril zvonku sedemnásteho večera.
23 A Hospodin otvoril sedem nebeských stavidiel a ústia prameňov veľkej priepasti, sedem ústí.
24 A stavidlá začali liať vodu z neba štyridsať dní a štyridsať nocí a pramene priepasti vystreľovali vody, až kým sa celá zem nenaplnila vodou.
25 A vody na zemi vzrástli, pätnásť lakťov vystúpili vody nad všetky vysoké vrchy a koráb sa zdvihol nad zem a vznášal sa po vodách.
26 A voda sa zdržiavala na zemi päť mesiacov – stopäťdesiat dní.
27 A koráb sa vzdialil a zastavil na vrchole Lubaru, jedného z vrchov Araratu.
28 A (na novmesiac) štvrtého mesiaca sa zatvorili pramene veľkej priepasti a zadržali sa nebeské stavidlá; a na

novmesiac siedmeho mesiaca sa otvorili všetky ústia priepastí zeme a voda začala klesať do priepasti pod nimi.
29 A za novmesiaca desiateho mesiaca bolo vidieť vrcholky hôr a za novmesiaca prvého mesiaca sa stala viditeľnou zem.
30 A vody zmizli zhora zeme v piatom týždni siedmeho roku [1309 AM] a sedemnásteho dňa druhého mesiaca zem vyschla.
31 A dvadsiateho siedmeho dňa otvoril koráb a vypustil z neho zvieratá, dobytok, vtáky a všetky hýbajúce sa tvory.

KAPITOLA 6

1 A na novmesiaca tretieho mesiaca vyšiel z korábu a postavil na tom vrchu oltár.
2 A vykonal zmierenie za zem. Vzal kozľa a jeho krvou vykonal zmierenie za všetky viny zeme, lebo všetko, čo bolo na nej, bolo zničené okrem tých, ktorí boli v korábe s Noemom.
3 A položil jeho tuk na oltár. Vzal vola, kozu, ovcu, kozliatka, soľ, hrdličku a holubie mláďatá a položil na oltár zápalnú obeť, vylial na ňu obeť zmiešanú s olejom, pokropil vínom a posypal kadidlom a spôsobil, že sa vytvorila príjemná vôňa pred Hospodinom.
4 A Hospodin zacítil príjemnú vôňu a uzavrel s ním zmluvu, že už viac nebude potopa, ktorá by zničila zem, že po všetky dni zeme, sejba a žatva, nikdy neprestanú, zima a horúčava, leto a zima, deň a noc nezmenia svoj poriadok ani neprestanú naveky.
5 Vy sa množte a rozmnožujte na zemi, rozmnožte sa na nej a buďte na nej požehnaním! Bázeň pred vami a hrôzu pred vami vzbudím vo všetkom, čo je na zemi i v mori.
6 A hľa, dal som vám všetky zvieratá a všetky okrídlené tvory a všetko, čo sa hýbe na zemi, aj ryby vo vodách a všetko za pokrm; dal som vám všetko za pokrm ako zelené byliny.
7 Ale mäso s jeho dušou, s jeho krvou, nebudete jesť, lebo duša každého tela je v krvi, aby nebola vyžadovaná vaša krv vašich životov. Z ruky každého človeka, z ruky každého (zvieraťa) budem vyžadovať ľudskú krv.
8 Kto preleje ľudskú krv skrze človeka, bude preliata aj jeho krv, lebo na Boží obraz stvoril človeka.
9 A vy sa množte a množte na zemi!
10 Noe a jeho synovia prisahali, že nebudú jesť žiadnu krv z akéhokoľvek tela, a v tomto mesiaci uzavrel pred Pánom, Bohom, zmluvu naveky pre všetky pokolenia zeme.
11 Preto ti povedal, aby si v tomto mesiaci na vrchu uzavrel s Izraelitmi zmluvu s prísahou a aby si ich pokropil krvou pre všetky slová zmluvy, ktorú s nimi Hospodin uzavrel naveky.
12 A toto svedectvo je napísané o tebe, aby si ho neustále zachovával, aby si nejedol krv zvierat, vtákov ani dobytka v žiaden deň po všetky dni zeme. A človek, ktorý by jedol krv zvierat, dobytka alebo vtákov po všetky dni zeme, on i jeho potomstvo budú vykorenení zo zeme.
13 A prikáž synom Izraela, aby nejedli krv, aby ich mená a ich potomstvo boli ustavične pred Hospodinom, naším Bohom.
14 A tento zákon nemá obmedzený počet dní, lebo je večný. Budú ho zachovávať po všetky svoje pokolenia, aby sa za vás modlili krvou pred oltárom; každý deň, ráno i večer budú ustavične prosiť za vás o odpustenie pred Hospodinom, aby ho zachovávali a neboli vykorenení.
15 A dal Noachovi a jeho synom znamenie, že na zemi už viac nebude potopa.
16 Svoju dúhu položil v oblaku ako znamenie večnej zmluvy, že už viac nebude na zemi potopa a nezničí ju po všetky dni zeme.
17 Preto je ustanovené a napísané na nebeských tabuľkách, aby raz do roka slávili sviatok týždňov v tomto mesiaci, aby sa každý rok obnovovala zmluva.
18 A celý tento sviatok sa slávil v nebi odo dňa stvorenia až do dní Noemových – dvadsaťšesť jubileí a päť týždňov rokov [1309-1659 AM]: a Noe a jeho synovia ho slávili sedem jubileí a jeden týždeň rokov až do dňa Noemovej smrti. A od dňa Noemovej smrti ho jeho synovia zrušili až do dní Abraháma a jedli krv.
19 Abrahám ho však slávil, Izák, Jakub a jeho deti ho slávili až do tvojich dní. Za tvojich dní ho Izraeliti zabudli, kým ste ho nezačali sláviť na tomto vrchu.
20 A prikáž synom Izraelovým, aby slávili tento sviatok po všetkých svojich pokoleniach ako prikázanie pre nich; jeden deň v roku v tomto mesiaci budú sláviť sviatok.
21 Lebo je to sviatok týždňov a sviatok prvých plodov. Tento sviatok je dvojaký a má dvojakú podstatu: slávte ho podľa toho, čo je o ňom napísané a vyryté.
22 Lebo v knihe prvého zákona, v tom, čo som ti napísal, som napísal, aby si ho slávil v jeho čase, jeden deň v roku, a vysvetlil som ti jeho obety, aby si ho Izraeliti pripomínali a slávili ho po všetky svoje pokolenia v tomto mesiaci, jeden deň v každom roku.
23 A na novmesiacu prvého mesiaca, na novmesiacu štvrtého mesiaca, na novmesiacu siedmeho mesiaca a na novmesiacu desiateho mesiaca sú dni pamäti a dni ročných období v štyroch častiach roka. Tieto sú zapísané a ustanovené ako svedectvo naveky.
24 A Noe si ich ustanovil ako sviatky pre pokolenia naveky, aby sa mu stali pamiatkou.
25 A na novmesiaca prvého mesiaca mu bolo prikázané, aby si postavil koráb, a v ten (deň) zem vyschla a on otvoril (koráb) a uvidel zem.
26 A na nov mesiaca štvrtého mesiaca sa zatvorili ústia hlbín priepasti pod nimi. A na nov mesiaca siedmeho mesiaca sa otvorili všetky ústia priepastí zeme a vody začali do nich klesať.
27 A za novmesiaca desiateho mesiaca sa ukázali vrcholky hôr a Noe sa zaradoval.
28 A preto si ich ustanovil ako sviatky na večnú pamiatku, a tak sú ustanovené.
29 A umiestnili ich na nebeské tabule, každá mala trinásť týždňov; od jedného k druhému (prechádzala) ich pamiatka, od prvého k druhému, od druhého k tretiemu a od tretieho k štvrtému.
30 A všetky dni prikázania budú dva a päťdesiat týždňov dní a (tieto tvoria) celý rok. Tak je to vyryté a ustanovené na nebeských tabuľkách.
31 A toto prikázanie sa nesmie zanedbávať ani jediný rok, ani rok čo rok.
32 A prikáž synom Izraelovým, aby zachovávali roky podľa tohto počítania – tristo šesťdesiatštyri dní, a (tie) budú tvoriť celý rok, a nebudú narúšať jeho čas z jeho dní a zo sviatkov, lebo všetko sa im bude diať podľa ich

svedectva a nebudú vynechávať žiadny deň ani narúšať žiadne sviatky.
33 Ak ich však zanedbajú a nebudú ich dodržiavať podľa Jeho prikázania, potom narušia všetky ich obdobia a roky budú z tohto (poradia) vylúčené [a narušia obdobia a roky budú vylúčené] a zanedbajú svoje nariadenia.
34 A všetci synovia Izraela zabudnú a nenajdú cestu rokov a zabudnú na novmesiace, obdobia a soboty a budú sa mýliť v celom poriadku rokov.
35 Lebo ja viem a odteraz ti to budem oznámiť a nie je to môj vlastný výmysel, lebo kniha (leží) napísaná predo mnou a na nebeských tabuľkách je ustanovené rozdelenie dní, aby nezabudli na sviatky zmluvy a nechodili podľa sviatkov pohanov podľa ich bludu a svojej nevedomosti.
36 Lebo budú takí, ktorí budú určite pozorovať mesiac – ako narúša ročné obdobia a prichádza z roka na rok o desať dní skôr.
37 Preto prídu na nich roky, keď narušia (poriadok) a z ohavného (deňa) urobia deň svedectva a z nečistého dňa sviatočný deň a zamenia si všetky dni, sväté s nečistými a nečistý deň so svätým, lebo sa budú mýliť, čo sa týka mesiacov, sobot, sviatkov a jubileí.
38 Preto ti prikazujem a dosvedčujem, aby si im svedčil, lebo po tvojej smrti ich tvoje deti znepokoja, takže nebudú mať rok len tristošesťdesiatštyri dní, a preto budú zanedbávať novmesiace, obdobia, sabaty a sviatky a budú jesť všelijakú krv so všelijakým mäsom.

KAPITOLA 7

1 V siedmom týždni prvého roku [1317 AM], v tomto jubileu, Noe zasadil vinič na vrchu, na ktorom spočívala koráb, menom Lubar, ktorý je súčasťou Araratu. Vinič priniesol ovocie vo štvrtom roku [1320 AM]. On strážil ich ovocie a zozbieral ho v siedmom mesiaci tohto roku.
2 A urobil z neho víno a nalial ho do nádoby a uchovával ho až do piateho roku, [1321 AM], do prvého dňa, na novmesiačik prvého mesiaca.
3 A s radosťou oslávil deň tohto sviatku a priniesol Pánovi zápalnú obeť, jedného mladého býka a jedného barana, sedem ročných oviec a jedno kozľa, aby ňou vykonal zmierenie za seba a za svojich synov.
4 Najprv pripravil kozľa a trochu jeho krvi dal na mäso, ktoré bolo na oltári, ktorý urobil. Všetok tuk položil na oltár, kde prinášal zápalnú obeť, vola, barana a ovcu a všetko ich mäso položil na oltár.
5 A položil naň všetky ich obetiny zmiešané s olejom a potom pokropil vínom oheň, ktorý predtým založil na oltári, a položil na oltár kadidlo a spôsobil, že vystúpila príjemná vôňa pred Hospodinom, jeho Bohom.
6 A radoval sa a pil z toho vína, on i jeho deti s radosťou.
7 A bol večer. Vošiel do svojho stanu, opitý si ľahol a zaspal. A keď spal, bol odhalený vo svojom stane.
8 A Cham uvidel Noacha, svojho otca, nahého, a vyšiel von a povedal to svojim dvom bratom vonku.
9 Sem si vzal rúcho, vstal, on i Jafet, prevliekli si rúcho na plecia, išli dozadu a zakryli hanbu svojho otca. Ich tváre boli otočené dozadu.
10 Noe sa prebudil zo spánku a dozvedel sa všetko, čo mu urobil jeho mladší syn. Preklial svojho syna a povedal: „Prekliaty nech je Kanaán, sluhom bude svojim bratom.“
11 A požehnal Sema a povedal: „Nech je požehnaný Hospodin, Boh Sema, a Kanaán nech je jeho služobníkom.“
12 Nech Boh rozšíri Jafeta a Boh bude bývať v Semovom príbytku a Kanaán bude jeho služobníkom.“
13 Chám vedel, že jeho otec preklial jeho mladšieho syna, a nahneval sa, že preklial svojho syna. Preto sa od svojho otca rozlúčil so svojimi synmi, Kúšom, Micrajimom, Pútom a Kanaánom.
14 Postavil si mesto a pomenoval ho podľa mena svojej ženy Neelatamauk.
15 Jafet to videl a začal závidieť svojmu bratovi. Aj on si postavil mesto a pomenoval ho podľa mena svojej ženy Adatánčanka.
16 Sem býval so svojím otcom Noemom a postavil mesto blízko svojho otca na vrchu a pomenoval ho po mene svojej ženy Sedeketelebab.
17 A hľa, tieto tri mestá sú blízko vrchu Lubar: Sedeketelebab leží na východe pred vrchom a Naeltamauk na juhu a Adatan'eses na západe.
18 A toto sú synovia Šémovi: Elam, Aššúr, Arpachšad – tento sa narodil dva roky po potope – a Lud a Aram.
19 Synovia Jafetovi: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mešech a Tiras. To sú Noachovi synovia.
20 A v dvadsiatom ôsmom jubileu [1324-1372 AM] začal Noe prikazovať synom svojich synov nariadenia a prikázania a všetky súdy, ktoré poznal, a nabádal svojich synov, aby zachovávali spravodlivosť a prikrývali hanbu svojho tela a aby dobrorečili svojmu Stvoriteľovi a ctili otca a matku a milovali svojho blížneho a chránili svoje duše pred smilstvom a nečistotou a každou neprávosťou.
21 Lebo kvôli týmto trom veciam prišla na zem potopa, totiž kvôli smilstvu, v ktorom strážcovia proti zákonu svojich ustanovení smilnili s ľudskými dcérami a brali si za ženy všetky, ktoré si vyvolili, a tak dali počiatok nečistote.
22 A splodili synov Nafidim, a všetci boli nepodobní a požierali jeden druhého. A obri zabili Nafilov a Nafili zabili Eljoov a Eljo ľudstvo a jeden človek druhého.
23 A každý sa predal, aby páchal neprávosť a prelieval veľa krvi, a zem sa naplnila neprávosťou.
24 A potom hrešili proti zveri a vtákom a všetkému, čo sa hýbe a chodí po zemi. Na zemi bolo vyliate veľa krvi a každá ľudská predstava a túžba si ustavične predstavovali márnosť a zlo.
25 A Hospodin zničil všetko z povrchu zemského pre ich zlobu a pre krv, ktorú preliali uprostred zeme, zničil všetko.
26 Zostali sme teda ja a vy, moji synovia, a všetko, čo s nami vošlo do korábu. A hľa, vidím vaše skutky pred sebou, že nekráčate v spravodlivosti. Lebo ste sa vydali na cestu zatratenia a vzďaľujete sa jeden od druhého a závidíte si navzájom, a tak nie ste v súlade, moji synovia, každý so svojím bratom.
27 Vidím a hľa, démoni začali zvádzať vás a vaše deti a teraz sa za vás bojím, že po mojej smrti prelejete na zem ľudskú krv a že aj vy budete zničení z povrchu zemského.
28 Lebo každý, kto preleje ľudskú krv a kto bude jesť krv akéhokoľvek tela, bude vyhladený zo zeme.
29 A nezostane nikto, kto by jedol krv alebo prelieval ľudskú krv na zemi, ani mu nezostane žiadne semeno ani potomstvo žijúce pod nebom, lebo pôjdu do šeolu a

zostúpia na miesto odsúdenia a všetci budú odstránení násilnou smrťou do temnoty hlbočiny.
30 Nebude na vás vidieť žiadnu krv zo všetkej krvi, ktorá bude po všetky dni, v ktorých ste zabíjali akékoľvek zvieratá, dobytok alebo akékoľvek muchy na zemi. Konajte dobrý skutok pre svoje duše tým, že prikryjete to, čo bolo vyliate na tvár zeme.
31 A nebudete ako ten, čo je s krvou, ale dávajte si pozor, aby nikto nejedol krv pred vami. Prikryte krv, lebo tak mi bolo prikázané svedčiť vám a vašim deťom i každému telu.
32 A nedovoľ, aby bola duša zožraná s telom, aby vaša krv, ktorá je vaším životom, nebola vyžadovaná z ruky žiadneho tela, ktoré ju vyleje na zem.
33 Zem sa totiž nečistí od krvi, ktorá bola na nej vyliata, lebo krvou toho, kto ju vylial, bude zem očistená po všetky svoje pokolenia.
34 A teraz, deti moje, počúvajte! Konajte súd a spravodlivosť, aby ste sa mohli zasadiť spravodlivosťou po celej zemi a aby vaša sláva bola povýšená pred mojím Bohom, ktorý ma zachránil z vôd potopy.
35 A hľa, pôjdete a postavíte si mestá a zasadíte v nich všetky rastliny, ktoré sú na zemi, a navyše všetky ovocné stromy.
36 Tri roky sa nebudú zbierať plody ničoho, čo sa je, a vo štvrtom roku sa ich plody budú považovať za sväté [a budú prinášať prvotiny], prijateľné pred Najvyšším Bohom, ktorý stvoril nebo i zem i všetko ostatné. Nech prinášajú prvotiny vína a oleja v hojnosti na oltár Pánov, ktorý ich prijíma, a zvyšok nech jedia služobníci Pánovho domu pred oltárom, ktorý ich prijíma.
37 A v piatom roku urobte úrodu, aby ste ju uvoľnili v spravodlivosti a priamosti, a budete spravodliví a všetko, čo zasadíte, bude prosperovať.
38 Lebo takto prikázal Enoch, otec tvojho otca, svojmu synovi Metuzalemovi a svojmu synovi Lámechovi, a Lámech mi prikázal všetko, čo mu prikázali jeho otcovia.
39 A ja vám, synovia moji, dám prikázanie, ako prikázal Enoch svojmu synovi v prvých jubileách. Ešte za svojho života, ako siedmy vo svojom pokolení, prikázal a svedčil svojmu synovi a synom svojich synov až do dňa svojej smrti.“

KAPITOLA 8

1 V dvadsiatom deviatom jubileu, v prvom týždni, [1373 AM], na jeho začiatku, si Arpachšad vzal ženu menom Rasueja, dcéru Zuzan, dcéry Elama, a porodila mu syna v treťom roku tohto týždňa, [1375 AM] a on mu dal meno Kainam.
2 Syn vyrástol a otec ho naučil písať. Išiel hľadať miesto, kde by si mohol založiť mesto.
3 A našiel písmo, ktoré predchádzajúce (generácie) vytesali do skaly, a prečítal si, čo na ňom bolo, a prepísal ho a zhrešil kvôli nemu; lebo obsahovalo učenie Strážcov, podľa ktorého pozorovali znamenia slnka, mesiaca a hviezd vo všetkých znameniach nebies.
4 A zapísal si to a nepovedal o tom nič, lebo sa bál hovoriť o tom s Noachom, aby sa na neho kvôli tomu nehneval.
5 A v tridsiatom jubileu, [1429 AM], v druhom týždni, v prvom roku, si vzal ženu, a jej meno bolo Melka, dcéra Madaiho, syna Jafetovho, a vo štvrtom roku [1432 AM] splodil syna a dal mu meno Šela, lebo povedal: „Naozaj som poslaný.“
6 [A narodil sa vo štvrtom roku] a Šela vyrástol a vzal si ženu, ktorej meno bolo Muak, dcéru Keseda, brata jeho otca, v tridsiatom prvom jubileu, v piatom týždni, v prvom roku [1499 AM].
7 A porodila mu syna v piatom roku [1503 AM] a dal mu meno Eber. Vzal si manželku, ktorej meno bolo Azúrád, dcéru Nebrodovu, v tridsiatom druhom jubileu, v siedmom týždni, v treťom roku [1564 AM]
8 A v šiestom roku [1567 AM] mu porodila syna a on mu dal meno Peleg, lebo v dňoch, keď sa narodil, si Noemovi synovia začali medzi sebou deliť zem, preto mu dal meno Peleg.
9 A tajne si to medzi sebou rozdelili a povedali to Noachovi.
10 A stalo sa na začiatku tridsiateho tretieho jubilea [1569 AM], že rozdelili zem na tri časti, pre Sema, Chama a Jafeta, podľa dedičstva každého z nich, v prvom roku v prvom týždni, keď bol s nimi jeden z nás, ktorí boli poslaní.
11 A zavolal svojich synov a priblížili sa k nemu, oni i ich deti, a rozdelil zem na losy, ktoré mali jeho traja synovia prevziať do vlastníctva. A oni vystreli ruky a vybrali písmo z náručia Noacha, svojho otca.
12 A na nápise vyšiel ako Šémov los stred zeme, ktorý mal vziať do dedičstva pre seba a pre svojich synov po celé pokolenia večnosti, od stredu pohoria Rafa, od ústia vôd rieky Tína, a jeho podiel ide na západ stredom tejto rieky a tiahne sa až k vodám priepastí, z ktorých táto rieka vyteká a vlieva svoje vody do mora Meat, a táto rieka tečie do Veľkého mora. A všetko, čo je na severe, je Jafetovo a všetko, čo je na juhu, patrí Šémovi.
13 A tiahne sa až ku Karaso: to je v lone jazyka, ktorý hľadí na juh.
14 Jeho podiel sa tiahne pozdĺž Veľkého mora a tiahne sa priamou čiarou, až kým nedosiahne západne od zálivu, ktorý je obrátený na juh. Toto more sa totiž volá záliv Egyptského mora.
15 A odtiaľto sa stáča na juh k ústiu Veľkého mora na brehu (jeho) vôd a tiahne sa na západ k Afre a tiahne sa, až kým nedosiahne vody rieky Gihon a na juh od vôd Gihonu až k brehom tejto rieky.
16 A tiahne sa smerom na východ, až kým nedosiahne Rajskú záhradu na juh od nej, [na juh] a od východu celej krajiny Eden a celého východu sa obracia na východ a pokračuje, až kým nedosiahne východne vrch menom Rafa a zostupuje k brehu ústia rieky Tina.
17 Tento podiel pripadol losom Semovi a jeho synom, aby ho vlastnili naveky, pre jeho pokolenia, naveky.
18 Noe sa zaradoval, že sa tento podiel stal pre Šémovcov a jeho synov, a spomenul si na všetko, čo prorokoval svojimi ústami, keď povedal: „Nech je požehnaný Hospodin, Boh Šémov, a nech Hospodin prebýva v Šémovom príbytku.“
19 A vedel, že záhrada Eden je svätyňa svätých a príbytok Pána a vrch Sinaj je stredom púšte a vrch Sion je stredom pupka zeme: tieto tri boli stvorené ako sväté miesta oproti sebe.
20 A dobrorečil Bohu bohov, ktorý mu vložil do úst slovo Hospodinovo, a Hospodinovi naveky.

21 A vedel, že Semovi a jeho synom prišiel požehnaný údel a požehnanie na veky pokolení – celá krajina Eden a celá krajina Červeného mora a celá krajina východu a India a na Červenom mori a jej vrchy a celá krajina Bášan a celá krajina Libanon a ostrovy Kaftur a všetky vrchy Sanir a Amana a vrchy Aššúr na severe a celá krajina Elam, Aššúr a Bábel a Šúsan a Maedaj a všetky vrchy Ararat a celý kraj za morom, ktorý je za vrchmi Aššúru na severe, požehnaná a rozľahlá krajina a všetko, čo je v nej, je veľmi dobré.
22 A pre Chámа vyšiel druhý diel, za Gihonom smerom na juh napravo od Raja, a tiahol sa na juh a tiahol sa ku všetkým ohnivým vrchom a tiahol sa na západ k moru Atel a tiahol sa na západ, až kým nedosiahol more Mauk - to (more), do ktorého zostupuje všetko, čo nie je zničené.
23 A tiahne sa na sever k hraniciam Gadiru a tiahne sa k pobrežiu morských vôd, k vodám Veľkého mora, až sa priblíži k rieke Gihon a tiahne sa pozdĺž rieky Gihon, až kým nedosiahne pravú stranu záhrady Eden.
24 A toto je zem, ktorá vyšla Chámovi ako podiel, ktorý mal naveky obsadiť pre seba a svojich synov z ich pokolení naveky.
25 A Jafetovi vyšiel tretí diel za riekou Tina, severne od výtoku jej vôd, a rozprestieral sa severovýchodne až po celú krajinu Góga a po celú krajinu východne od nej.
26 A tiahne sa severne na sever a tiahne sa k pohoriu Qelt na severe a k moru Mauk a pokračuje na východ od Gadiru až po oblasť morských vôd.
27 A tiahne sa až na západ od Fary a vracia sa smerom k Aferagu a na východ sa rozprestiera k vodám Meatského mora.
28 A tiahne sa severovýchodným smerom až k oblasti rieky Tina, až kým sa nepriblíži k hranici jej vôd smerom k vrchu Rafa a potom sa stáča na sever.
29 Toto je krajina, ktorá vyšla Jafetovi a jeho synom ako podiel jeho dedičstva, ktorý mal vlastniť on a jeho synovia po ich pokoleniach naveky: päť veľkých ostrovov a veľká zem na severe.
30 Je zima a krajina Chámа je horúca a krajina Šema nie je ani horúca, ani studená, ale je zo zmiešaného chladu a tepla.

KAPITOLA 9

1 Chám rozdelil územie medzi svojich synov a prvý podiel vyšiel na východ pre Kúša, na západ od neho pre Micraim, na západ od neho pre Put a na západ od neho pri mori pre Kanaán.
2 A Šém rozdelil aj medzi svojich synov a prvý podiel vyšiel pre Chámа a jeho synov na východ od rieky Tigris, až kým sa nepriblíži k východu, celú zem Indie a na pobreží Červeného mora a vody Dedánu a všetky vrchy Mebri a Ela a celú zem Šúsan a všetko, čo je na strane Farnaku až po Červené more a rieku Tina.
3 A pre Asýriu vyšiel druhý diel, celá krajina Asýria, Ninive a Šineár až po hranicu Indie, a stúpa a obteká rieku.
4 Arpachšadovi pripadol tretí podiel: celá krajina Chaldejcov na východ od Eufratu, hraničiaca s Červeným morom, a všetky vody púšte blízko ústia mora, ktoré smeruje k Egyptu, celá krajina Libanon, Sanir a Amana až po hranicu Eufratu.
5 A Aramejčanom pripadol štvrtý podiel, celá Mezopotámia medzi Tigrisom a Eufratom severne od Chaldejcov až po hranicu Aššúrskych vrchov a krajiny Arara.
6 Ludovi vyšiel piaty podiel, vrchy Aššúru a všetko, čo k nim patrí, až po Veľké more a až po východ od jeho brata Aššúra.
7 Jafet rozdelil aj svoje dedičné územie medzi svojich synov.
8 Prvý diel sa rozprestieral pre Gomer na východ od severnej strany až po rieku Tina a na severe sa rozprestierali pre Magog všetky vnútorné časti severu až po more Meat.
9 A Madai vyšiel ako jeho podiel, ktorý mal vlastniť od západu od svojich dvoch bratov až po ostrovy a pobrežia ostrovov.
10 A Jávanu vyšiel štvrtý podiel, každý ostrov a ostrovy, ktoré sú pri hraniciach Ludu.
11 A pre Tubala vyšiel piaty diel uprostred jazyka, ktorý sa blíži k hranici dielu Lud k druhému jazyku, k oblasti za druhým jazykom k tretiemu jazyku.
12 A Mešechovi vyšiel šiesty podiel, celá krajina za tretím jazykom až po východnú stranu Gadíru.
13 A Tirasu vyšiel siedmy podiel, štyri veľké ostrovy uprostred mora, ktoré siahajú až k podielu Chámа.
14 A tak si Noachovi synovia rozdelili medzi svojich synov v prítomnosti Noacha, svojho otca, a on ich všetkých zaviazal prísahou a preklial každého, kto by sa snažil uchmatnúť podiel, ktorý mu losom nepripadol.
15 A všetci povedali: „Nech sa tak stane, nech sa tak stane!“ Pre nich a pre ich synov naveky po všetkých ich pokoleniach až do súdneho dňa, v ktorom ich Pán Boh bude súdiť mečom a ohňom pre všetku nečistú vinu ich previnení, ktorými naplnili zem priestupkom, nečistotou, smilstvom a hriechom.

KAPITOLA 10

1 A v treťom týždni tohto jubilea začali nečistí démoni zvádzať deti Noemových synov a spôsobovať, že sa mýlia a ničia ich.
2 A synovia Noachovi prišli k svojmu otcovi Noachovi a povedali mu o démonoch, ktorí zvádzali a oslepovali a zabíjali synov jeho synov.
3 A modlil sa pred Hospodinom, svojím Bohom, a hovoril: „Bože duchov každého tela, ktorý si mi preukázal milosrdenstvo. A zachránil si mňa i mojich synov z vôd potopy a nespôsobil si, aby som zahynul, ako si spôsobil synom zatratenia. Lebo tvoja milosť bola ku mne veľká a veľké bolo tvoje milosrdenstvo k mojej duši. Nech tvoja milosť vznesie sa na mojich synov a nech nad nimi nevládnu zlí duchovia, aby ich nevyhubili zo zeme.“
4 Ale požehnaj mňa a mojich synov, aby sme sa rozmnožili, rozmnožili a naplnili zem.
5 A Ty vieš, ako Tvoji Strážcovia, otcovia týchto duchov, konali v mojich dňoch: a čo sa týka týchto duchov, ktorí žijú, uväzni ich a drž ich pevne na mieste odsúdenia a nedovoľ im priniesť skazu na synov tvojho služobníka, môjho Boha; lebo títo sú zlomyseľní a stvorení na to, aby zničili.
6 A nech nevládnu nad duchmi živých, lebo len ty môžeš nad nimi vládnuť. A nech nemajú moc nad synmi spravodlivých odteraz až naveky.“

7 A Pán, náš Boh, nám prikázal, aby sme všetkých zviazali.
8 A prišiel hlavný duch, Mastêmâ, a povedal: „Pane, Stvoriteľ, nech niektorí z nich zostanú predo mnou a nech počúvajú môj hlas a robia všetko, čo im poviem; lebo ak niektorí z nich nezostanú pre mňa, nebudem môcť vykonať moc svojej vôle na synoch ľudských; lebo tí sú na skazu a zvádzajú na scestie pred mojím súdom, lebo veľká je zloba synov ľudských.“
9 A povedal: Desatina z nich nech zostane pred ním a deväť čias nech zostúpi na miesto odsúdenia.
10 A jednému z nás prikázal, aby sme naučili Noaha všetky ich lieky, lebo vedel, že nebudú kráčať priamo a nebudú sa usilovať o spravodlivosť.
11 A urobili sme podľa všetkých Jeho slov: Všetkých zlomyseľných a zlých sme zviazali na mieste odsúdenia a desatinu z nich sme nechali, aby boli poddaní Satanovi na zemi.
12 A Noemovi sme vysvetlili všetky lieky na ich choroby spolu s ich zvodmi, ako ich môže liečiť bylinkami zeme.
13 A Noe zapísal do knihy všetko, čo sme mu povedali o každom druhu lieku. Takto bolo zabránené zlým duchom, aby (ubližovali) Noemovým synom.
14 A všetko, čo napísal, dal Semovi, svojmu najstaršiemu synovi, lebo ho miloval nadovšetko zo všetkých svojich synov.
15 A Noe usnul so svojimi otcami a bol pochovaný na vrchu Lubar v krajine Ararat.
16 Dosiahol vo svojom živote deväťstopäťdesiat rokov, devätnásť jubileí, dva týždne a päť rokov. [1659 AM]
17 A vo svojom živote na zemi predčil deti ľudské okrem Enocha pre spravodlivosť, v ktorej bol dokonalý. Lebo Enochov úrad bol ustanovený na svedectvo pre pokolenia sveta, aby rozprával všetky skutky z pokolenia na pokolenie až do dňa súdu.
18 V tridsiatom treťom jubileu, v prvom roku druhého týždňa, si Peleg vzal ženu menom Lomna, dcéru Sinaárovu. Tá mu porodila syna vo štvrtom roku tohto týždňa. Dal mu meno Reu, lebo povedal: „Hľa, synovia človeka sa stali zlými, pretože si chceli postaviť mesto a vežu v krajine Šineár.“
19 Z Araratu sa totiž vydali na východ do Šineáru. Za jeho čias totiž postavili mesto a vežu a povedali: „Poďme, vystúpme nimi do neba!“
20 A začali stavať a vo štvrtom týždni robili tehly v ohni. Tehly im slúžili ako kameň a hlina, ktorou ich spájali, bola asfalt, ktorý vyviera z mora a z prameňov vôd v krajine Šineár.
21 A stavali ho: stavali ho štyridsaťtri rokov [1645-1688 AM]; jeho šírka bola dvesto tri tehly a výška (tehly) bola tretina jednej; jeho výška predstavovala 5433 lakťov a dve palmy a (dĺžka jedného múru bola) trinásť stadiónov (a druhého tridsať stadiónov).
22 A Hospodin, náš Boh, nám povedal: „Hľa, sú jeden ľud a (toto) začali robiť a teraz im nič nebude odopreté. Zostúpme dolu a zmätme im jazyk, aby nerozumeli jeden druhému reči a aby boli rozptýlení do miest a národov a aby s nimi už nezostal jeden úmysel až do súdneho dňa.“
23 A Pán zostúpil a my sme zostúpili s ním, aby sme videli mesto a vežu, ktorú postavili deti ľudské.
24 A zmiatol im jazyk, takže si už nerozumeli navzájom, a preto prestali stavať mesto a vežu.
25 Preto sa celá krajina Šineár volá Bábel, lebo tam Hospodin zmiatol všetky jazyky detí ľudských a odtiaľ sa rozptýlili do svojich miest, každý podľa svojho jazyka a svojho národa.
26 A Hospodin poslal na vežu silný vietor a zvalil ju na zem. Bola medzi Asýriou a Babylonom v krajine Šineár a nazvali ju Zvalina.
27 Vo štvrtom týždni prvého roku [1688 AM], na začiatku tridsiateho štvrtého jubilea, boli rozptýlení zo zeme Šineár.
28 A Chám a jeho synovia vošli do krajiny, ktorú mal obsadiť a ktorú získal ako svoj podiel v južnej krajine.
29 A Kanaán videl Libanon až po rieku Egyptskú, že je veľmi dobrý, a nevstúpil do zeme svojho dedičstva na západe (to jest k) moru, a býval v Libanone na východ a na západ od hranice Jordánu a od hranice mora.
30 Jeho otec Chám a jeho bratia Kúš a Mizrajim mu povedali: „Usídlil si sa v krajine, ktorá nie je tvoja a ktorá nám nepripadla losom. Nerob tak, lebo ak tak urobíš, ty i tvoji synovia v krajine padnete a budete prekliati pre vzburu. Lebo pre vzburu ste sa usadili a pre vzburu padnú aj tvoje deti a ty budeš navždy vykorenený.“
31 Nebývaj v Semovom príbytku, lebo Semovi a jeho synom to pripadlo losom.
32 Prekliaty si a prekliaty budeš medzi všetkými Noemovými synmi pre kliatbu, ktorou sme sa zaviazali prísahou pred svätým sudcom a pred Noemom, naším otcom.“
33 Ale nepočúval ich a býval v Libanone od Chamatu až po vstup do Egypta, on i jeho synovia, až do dnešného dňa.
34 A preto sa tá krajina volá Kanaán.
35 Jafet a jeho synovia išli k moru a usadili sa v krajine svojho podielu. Madai uvidel morskú zem, ale nepáčila sa mu. Vyprosil si (podiel) od Cháma, Aššúra a Arpachšada, brata svojej ženy, a býval v médskej krajine blízko brata svojej ženy až do dnešného dňa.
36 A svojmu príbytku a príbytku svojich synov dal meno Média podľa mena ich otca Madaiho.

KAPITOLA 11

1 A v tridsiatom piatom jubileu, v treťom týždni, v jeho prvom roku [1681 AM], si Reu vzal ženu, a jej meno bolo 'Ôrâ, dcéra 'Ûra, syna Keseda, a porodila mu syna, a on mu dal meno Sêrôh, v siedmom roku tohto týždňa v tomto jubileu. [1687 AM]
2 A synovia Noemovi začali bojovať medzi sebou, zajímať sa a zabíjať jeden druhého a prelievať krv ľudí na zem a jesť krv a stavať silné mestá, múry a veže a jednotlivci sa povyšovali nad národy a zakladali počiatky kráľovstiev a bojovali ľud proti ľudu a národ proti národu a mesto proti mestu a všetci páchali zlo a získavali zbrane a učili svojich synov vojne a začali dobývať mestá a predávať otrokov a otrokyne.
3 A Ûr, syn Kesedov, postavil mesto Ûara Chaldejcov a pomenoval ho podľa svojho mena a mena svojho otca. A urobili si liate modly a každý sa klaňal modle, liatej modle, ktorú si urobili, a začali si robiť rytiny a nečisté simulakry a zlí duchovia im pomáhali a zvádzali ich k páchaniu priestupkov a nečistoty.
4 A knieža Mastêmâ sa namáhal, aby toto všetko urobil, a poslal iných duchov, tých, ktorí boli daní do jeho ruky, aby

páchali všelijaké zlo a hriech a všelijaké priestupky, aby kazili a ničili a prelievali krv na zem.
5 Preto dal meno Sêrôh, Serug, lebo sa každý odvrátil k všelijakému hriechu a priestupku.
6 A vyrastal a býval v Ure Chaldejskom, blízko otca matky svojej ženy, a uctieval modly. Vzal si manželku v tridsiatom šiestom jubileu, v piatom týždni, v jeho prvom roku [1744 AM], a jej meno bolo Melka, dcéra Kabera, dcéry brata jeho otca.
7 A porodila mu Náchora v prvom roku tohto týždňa. Vyrástol a býval v Ure Chaldejskom. Jeho otec ho naučil bádať Chaldejcov, veštiť a predpovedať podľa znamení nebies.
8 A v tridsiatom siedmom jubileu, v šiestom týždni, v jeho prvom roku, [1800 AM] si vzal manželku, a jej meno bolo Ijaska, dcéra Nestaga Chaldejského.
9 A porodila mu Terach v siedmom roku tohto týždňa. [1806 AM]
10 A knieža Mastéma poslal havrany a vtáky, aby zožrali semeno, ktoré bolo zasiate v krajine, aby zničili zem a obrali ľudí o ich prácu. Skôr, ako mohli zaorať semeno, havrany ho vybrali z povrchu zeme.
11 Preto mu dal meno Terach, lebo havrany a vtáky ich zotreli a zožrali im semeno.
12 A roky začali byť neplodné kvôli vtákom a zožrali všetky plody stromov zo stromov. Len s veľkým úsilím mohli za svojich dní zachrániť trochu zo všetkého ovocia zeme.
13 A v tomto tridsiatom deviatom jubileu, v druhom týždni prvého roku, si Terach vzal ženu, ktorej meno bolo Edna, dcéra Abrama, dcéra sestry jeho otca. A v siedmom roku tohto týždňa mu porodila syna a on mu dal meno Abram podľa mena otca svojej matky.
14 lebo zomrel skôr, ako jeho dcéra počala syna.
15 A dieťa začalo chápať bludy zeme, že všetci blúdili za rytinami a za nečistotou, a jeho otec ho naučil písať, a mal dva týždne rokov, [1890 AM] a oddelil sa od svojho otca, aby s ním nemohol uctievať modly.
16 A začal sa modliť k Stvoriteľovi všetkých vecí, aby ho zachránil pred chybami detí ľudských a aby jeho údel neupadol do omylu po nečistote a hanebnosti.
17 A prišiel čas sejby, aby siali semená do zeme, a všetci spolu vyšli, aby ochránili svoje semeno pred havranmi. A Abram išiel s tými, ktorí išli, a chlapec mal štrnásť rokov.
18 A priletel oblak havranov, aby zožral semeno. Abram im bežal v ústrety, skôr než sa usadili na zemi, a volal na nich, skôr než sa usadili na zemi, aby zožrali semeno, a povedal: „Nezostupujte! Vráťte sa na miesto, odkiaľ ste prišli!“ A oni sa vrátili.
19 A spôsobil, že sa v ten deň hŕstky havranov vrátili sedemdesiatkrát a zo všetkých havranov v celej krajine, kde bol Abram, tam nezostal ani jeden.
20 A všetci, ktorí boli s ním po celej krajine, ho videli kričať a všetky havrany sa vrátili späť a jeho meno sa stalo veľkým v celej krajine Chaldejov.
21 A tento rok k nemu prišli všetci, ktorí chceli siať, a on išiel s nimi, až kým sa neskončil čas siatia. A oni si zasiali svoju pôdu a v ten rok priniesli domov dosť obilia, jedli a boli nasýtení.
22 A v prvom roku piateho týždňa [1891 AM] Abram učil tých, ktorí vyrábali náradie pre voly, remeselníkov z dreva, a tí urobili nádobu nad zemou, oproti rámu pluhu, aby na ňu umiestnili semeno, a semeno z nej padalo na radlicu pluhu a bolo skryté v zemi, a už sa nebáli havranov.
23 A takto urobili (nádoby) nad zemou na všetkých rámoch pluhov a siali a obrábali celú zem, ako im prikázal Abram, a už sa nebáli vtákov.

KAPITOLA 12

1 V šiestom týždni siedmeho roku povedal Abram svojmu otcovi Terachovi: „Otec!“
2 A on povedal: „Hľa, tu som, syn môj.“ A on povedal:
„Aký úžitok máme z tých idolov, ktorým sa ty klaniaš,
A pred ktorým sa klaniaš?
3 Niet v nich ducha,
Lebo sú to nemé podoby a klam srdca.
Neuctievajte ich:
4 Uctievajte Boha nebies,
Kto dáva dážď a rosu zostupovať na zem
A robí všetko na zemi,
A všetko stvoril svojím slovom,
A všetok život pochádza spred Jeho tváre.
5 Prečo uctievate veci, ktoré v sebe nemajú ducha?
Lebo sú dielom rúk (ľudských),
A na svojich pleciach ich nesiete,
A nemáte od nich žiadnu pomoc,
Ale sú veľkou hanbou pre tých, ktorí ich vyrábajú,
a klam srdcom tých, ktorí ich uctievajú:
Neuctievaj ich.“
6 A jeho otec mu povedal: Aj ja to viem, syn môj, ale čo mám robiť s ľudom, ktorý ma prinútil slúžiť im?
7 A ak im poviem pravdu, zabijú ma, lebo ich duša sa k nim pripúta, aby sa im klaňala a ctila ich.
8 Mlč, syn môj, aby ťa nezabili!“ Tieto slová povedal svojim dvom bratom. Rozhnevali sa naňho a on mlčal.
9 A v štyridsiatom jubileu, v druhom týždni siedmeho roku [1925 AM] si Abram vzal ženu, ktorej meno bolo Sarai, dcéru jeho otca, a stala sa jeho ženou.
10 Jeho brat Háran si vzal ženu v treťom roku tretieho týždňa [1928 AM] a tá mu porodila syna v siedmom roku tohto týždňa [1932 AM] a on mu dal meno Lót.
11 Jeho brat Náchor si vzal ženu.
12 V šesťdesiatom roku Abramovho života, teda v štvrtom týždni, v jeho štvrtom roku, [1936 AM] Abram vstal v noci a spálil chrám modiel a spálil všetko, čo bolo v dome, a nikto o tom nevedel.
13 V noci vstali a snažili sa zachrániť svojich bohov z ohňa.
14 Háran sa ich ponáhľal zachrániť, ale oheň sa nad ním rozhorel a zhorel v ohni. Zomrel v Chaldejskom Ure pred svojím otcom Terachom a pochovali ho v Chaldejskom Ure.
15 Terach odišiel z Chaldejského Uru so svojimi synmi, aby išiel do Libanonu a do Kanaánu. Býval v Chárane a Abram býval s Terachom, svojím otcom, dva týždne rokov v Chárane.
16 A v šiestom týždni, v piatom roku [1951 AM] Abram bdel celú noc za novu siedmeho mesiaca, aby pozoroval hviezdy od večera do rána, aby videl, aký bude charakter roka, čo sa týka dažďov, a bol sám, keď sedel a pozoroval.

17 Vtedy mu prišlo do srdca slovo a povedal: „Všetky znamenia hviezd a znamenia mesiaca a slnka sú v ruke Hospodinovej. Prečo ich mám skúmať?“
18 Ak chce, spôsobí dážď ráno i večer;
A ak si to želá, odoprie to,
A všetko je v jeho rukách.“
19 A v tú noc sa modlil a povedal:
„Bože môj, Bože Najvyšší, ty jediný si môj Boh,“
A teba a tvoju vládu som si vyvolil.
A Ty si stvoril všetky veci,
A všetko, čo je dielom tvojich rúk.
20 Vysloboď ma z rúk zlých duchov, ktorí ovládajú myšlienky ľudských sŕdc,
A nech ma nezvedú od Teba, môj Bože.
A upevni mňa i moje potomstvo naveky
Aby sme odteraz a naveky nezblúdili.“
21 A povedal: „Mám sa vrátiť do Úru Chaldejov, ktorí hľadajú moju tvár, aby som sa k nim vrátil? Mám zostať na tomto mieste? Správna cesta pred tebou nech sa darí v rukách tvojho služobníka, aby ju naplnil a aby som nekráčal v klamstve svojho srdca, ó, môj Bože.“
22 A keď dohovoril a pomodlil sa, hľa, slovo Pánovo bolo k nemu poslané skrze mňa: „Vyjdi zo svojej krajiny, zo svojho príbuzenstva a z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem, a urobím z teba veľký a početný národ.“
23 A ja ťa požehnám
A ja oslávim tvoje meno,
A budeš požehnaný na zemi,
A v tebe budú požehnané všetky rodiny zeme,
A požehnám tých, ktorí žehnajú tebe,
A preklínaj tých, ktorí ťa preklínajú.
24 A budem Bohom tebe i tvojmu synovi i synovi tvojho syna i všetkému tvojmu potomstvu. Neboj sa, odteraz až po všetky pokolenia zeme ja som tvojím Bohom.“
25 A Hospodin Boh povedal: „Otvor mu ústa a uši, aby počul a hovoril svojimi ústami jazykom, ktorý bol zjavený,“ lebo prestal vychádzať z úst všetkých synov ľudských odo dňa pádu (Babelu).
26 Otvoril som mu ústa, uši a pery a začal som s ním hovoriť po hebrejsky, jazykom stvorenia.
27 Vzal knihy svojich otcov, ktoré boli napísané v hebrejčine, prepísal ich a odvtedy ich začal študovať. Ja som mu oznámil, čomu nerozumel, a študoval ich počas šiestich daždivých mesiacov.
28 A stalo sa v siedmom roku šiesteho týždňa [1953 AM], že hovoril so svojím otcom a oznámil mu, že opustí Cháran, aby išiel do krajiny Kanaán, aby ju videl a vrátil sa k nemu.
29 A jeho otec Terach mu povedal: Choď v pokoji!
Nech večný Boh urobí tvoju cestu priamou.
A Pán [nech je] s tebou a] nech ťa ochráni pred každým zlom,
A nech ti dá milosť, milosrdenstvo a priazeň u tých, ktorí ťa vidia,
A nech žiadne z detí ľudských nemá nad tebou moc ublížiť ti;
Choď v pokoji.
30 Ak uvidíš krajinu, ktorá sa ti páči na bývanie, vstaň a vezmi si ma k sebe a vezmi so sebou aj Lota, syna svojho brata Háranovho, ako svojho vlastného syna. Nech je Hospodin s tebou!
31 A tvoj brat Náchor, nech ide so mnou, kým sa nevrátiš v pokoji, a potom pôjdeme s tebou všetci spolu.“

KAPITOLA 13

1 Abram odišiel z Cháranu a vzal so sebou svoju ženu Sáraj a Lóta, syna svojho brata Hárana, do kanaánskej krajiny. Prišiel do Asýrie, odišiel do Sichemu a býval pri vznešenom dube.
2 A videl, a hľa, krajina bola veľmi príjemná od vstupu do Chamátu až po vysoký dub.
3 A Hospodin mu povedal: „Tebe a tvojmu potomstvu dám túto zem.“
4 A postavil tam oltár a obetoval na ňom zápalnú obeť Hospodinovi, ktorý sa mu zjavil.
5 A odtiaľ sa pohol na vrch... Bétel na západe a Haj na východe a tam si rozložil stan.
6 A videl a hľa, zem bola veľmi rozľahlá a dobrá a všetko na nej rástlo: vinič, figy, granátové jablká, duby, cesmín, terebinty, olejné stromy, cédre, cyprusy, datľovníky a všetky stromy poľa a na vrchoch bola voda.
7 A dobrorečil Hospodinovi, ktorý ho vyviedol z Chaldejského Úru a priviedol ho do tejto krajiny.
8 A stalo sa v prvom roku, v siedmom týždni, na novmesiaci prvého mesiaca, 1954 AM], že postavil oltár na tomto vrchu a vzýval meno Hospodinovo: „Ty, večný Boh, si môj Boh.“
9 A obetoval na oltári zápalnú obeť Hospodinovi, aby bol s ním a neopustil ho po všetky dni jeho života.
10 A odtiaľ sa pohol a išiel na juh a prišiel do Hebronu. V tom čase bol Hebron vybudovaný. Zdržal sa tam dva roky a potom odišiel do južnej krajiny, do Belotu. V krajine nastal hlad.
11 A Abram odišiel do Egypta v treťom roku týždňa a býval v Egypte päť rokov, kým mu nebola odtrhnutá žena.
12 V tom čase bol postavený Tanais v Egypte – sedem rokov po Hebrone.
13 Keď faraón chytil Abramovu ženu Sarai, Hospodin postihol faraóna a jeho dom veľkými ranami pre Abramovu ženu Sarai.
14 Abram bol veľmi slávny majetkom, ovce, dobytok, osly, kone, ťavy, sluhov a slúžky, a veľmi veľa striebra a zlata. Aj Lót, syn jeho brata, bol bohatý.
15 Faraón mu vrátil Saraj, Abramovu ženu, a poslal ho z egyptskej krajiny. On sa vydal na miesto, kde si spočiatku postavil stan, na miesto oltára, s Hajom na východe a Bételom na západe, a dobrorečil Hospodinovi, svojmu Bohu, ktorý ho priviedol späť v pokoji.
16 A stalo sa v štyridsiatom prvom jubileu, v treťom roku prvého týždňa [1963 AM], že sa vrátil na toto miesto a obetoval tam zápalnú obeť a vzýval meno Hospodinovo a povedal: „Ty, najvyšší Boh, si môj Boh na veky vekov.“
17 A vo štvrtom roku tohto týždňa [1964 AM] sa s ním Lót rozlúčil a Lót býval v Sodome, a muži Sodomy boli veľmi hriešni.
18 A zarmútilo ho v srdci, že sa od neho odlúčil syn jeho brata, lebo nemal deti.
19 V tom roku, keď bol Lót odvedený do zajatia, povedal Hospodin Abramovi, keď sa s ním Lót odlúčil, vo štvrtom roku tohto týždňa: „Zdvihni svoje oči z miesta, kde bývaš, na sever a na juh, na západ a na východ.“

20 Celú zem, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu potomstvu naveky a tvoje potomstvo rozmnožím ako piesok v mori. Hoci človek spočíta prach zeme, tvoje potomstvo sa spočítať nedá.
21 Vstaň, prejdi sa (krajinou) po jej dĺžke i šírke a pozri si ju celú, lebo ju dám tvojmu potomstvu.“ Abram potom odišiel do Hebronu a býval tam.
22 A v tom roku prišiel Kedorlaómer, kráľ Elámu, Amrafel, kráľ Šineáru, Arioch, kráľ Selasáru, a Tergal, kráľ národov, a zabili kráľa Gomory. Kráľ Sodomy utiekol a mnohí padli pod zraneniami v údolí Siddim pri Soľnom mori.
23 Zajali Sodomu, Adama a Seboima a zajali aj Lota, syna Abramovho brata, so všetkým jeho majetkom a išli do Danu.
24 A jeden z utečencov prišiel a oznámil Abramovi, že syn jeho brata bol zajatý a (Abram) ozbrojil svojich domácich sluhov...
25 ... pre Abrama a pre jeho potomstvo desatinu z prvotín Hospodinovi a Hospodin to ustanovil ako večné ustanovenie, aby to dávali kňazom, ktorí mu slúžili, aby to vlastnili naveky.
26 A tento zákon nemá obmedzenie dní, lebo to ustanovil pre pokolenia naveky, aby dávali Hospodinovi desiatky zo všetkého, zo semena, z vína, z oleja, z dobytka a z oviec.
27 A dal to svojim kňazom, aby s radosťou jedli a pili pred ním.
28 A prišiel k nemu sodomský kráľ, poklonil sa mu a povedal: „Náš Pán Abram, daj nám duše, ktoré si vyslobodil, ale korisť nech je tvoja.“
29 A Abram mu povedal: „Dvíham ruky k Najvyššiemu Bohu, že si nevezmem nič, čo je tvoje, ani niť, ani remienok na topánke, aby si nepovedal: „Obohatil som Abrama.“ Len to, čo zjedli mládenci, a podiel mužov, ktorí išli so mnou, Aner, Eskol a Mamre. Tí nech si vezmú svoj podiel.“

KAPITOLA 14

1 Po týchto udalostiach, vo štvrtom roku tohto týždňa, na novmesiaca tretieho mesiaca, zaznelo Abramovi vo sne slovo Hospodinovo: „Neboj sa, Abram, ja som tvoj ochranca a tvoja odmena bude veľmi veľká.“
2 A on povedal: „Pane, Pane, čo mi dáš? Veď odchádzam bezdetný. Syn Maseka, syna mojej slúžky, je Dammasek Eliezer. On bude mojím dedičom, a mne si nedal potomstvo.“
3 A povedal mu: „Tento (muž) nebude tvojím dedičom, ale ten, kto vyjde z tvojho vlastného lona; on bude tvojím dedičom.“
4 Potom ho vyviedol von a povedal mu: „Pozri sa na nebo a spočítaj hviezdy, ak ich môžeš spočítať.“
5 A pozrel sa k nebu a uzrel hviezdy. A povedal mu: „Také bude tvoje potomstvo.“
6 A uveril v Pána a to sa mu počítalo za spravodlivosť.
7 A povedal mu: „Ja som Hospodin, ktorý ťa vyviedol z Chaldejského Úru, aby som ti dal krajinu Kanaáncov, aby si ju vlastnil naveky. Ja budem Bohom tebe i tvojmu potomstvu po tebe.“
8 A on povedal: „Pane, Pane, podľa čoho poznám, že to zdedím?“
9 A povedal mu: „Vezmi mi trojročnú jalovicu, trojročnú kozu, trojročnú ovcu, hrdličku a holuba.“
10 A toto všetko vzal uprostred mesiaca a usadil sa pri dube Mamre, ktorý je blízko Hebronu.
11 A postavil tam oltár a obetoval ich všetky; a vylial ich krv na oltár a rozdelil ich na stred a položil ich jedno oproti druhému; ale vtáky nerozdelil.
12 Vtáky zleteli na kusy a Abram ich odohnal a nedovolil vtákom, aby sa ich dotkli.
13 Keď slnko zapadlo, prepadol Abrama rozkoš a hľa, padla naňho hrôza veľkej tmy a Abramovi povedali: „Vedz istotu, že tvoje potomstvo bude cudzincom v krajine, ktorá nie je ich, a zotročia ich a budú ich trápiť štyristo rokov.“
14 A tiež národ, ktorému budú v otroctve, budem súdiť, a potom odtiaľ vyjdú s veľkým majetkom.
15 A pôjdeš k svojim otcom v pokoji a budeš pochovaný v dobrej starobe.
16 Ale v štvrtom pokolení sa sem vrátia, lebo viny Amorejcov ešte nie sú úplné.
17 A prebudil sa zo spánku a vstal, a slnko už zapadlo, a bol tam plameň, a hľa, dymila pec a plameň ohňa prechádzal medzi kusmi.
18 V ten deň uzavrel Hospodin zmluvu s Abramom a povedal: „Tvojmu potomstvu dám túto krajinu od Egyptskej rieky až po Veľkú rieku, rieku Eufrat, Kenitov, Kenizejcov, Kadmoncov, Perizejcov, Refaimcov, Fakorejcov, Hevijcov, Amorejcov, Kanaáncov, Girgašejcov a Jebuzejcov.“
19 A keď uplynul deň, Abram obetoval kusy, vtáky, ich ovocné obety a ich nápojové obety, ale oheň ich strávil.
20 V ten deň sme uzavreli s Abramom zmluvu, ako sme uzavreli s Noachom v tomto mesiaci, a Abram si obnovil sviatok a ustanovenie naveky.
21 Abram sa zaradoval a oznámil všetky tieto veci svojej žene Sáraj. Veril, že bude mať potomstvo, ale ona neporodila.
22 Sarai poradila svojmu manželovi Abramovi a povedala mu: „Choď k Hagar, mojej egyptskej slúžke, azda ti z nej splodím potomstvo.“
23 Abram poslúchol hlas svojej ženy Sáraj a povedal jej: „Urob to.“ Sáraj vzala svoju slúžku, Egypťanku, Hagar a dala ju svojmu mužovi Abramovi za ženu.
24 A vošiel k nej a ona počala a porodila mu syna a dal mu meno Izmael v piatom roku tohto týždňa [1965 AM]; a to bol osemdesiaty šiesty rok v Abramovom živote.

KAPITOLA 15

1 A v piatom roku štvrtého týždňa tohto jubilea, [1979 AM] v treťom mesiaci, uprostred mesiaca, Abram slávil sviatok prvotín úrody obilia.
2 A obetoval na oltári nové obety, prvotiny úrody Hospodinovi, jalovicu, kozu a ovcu na oltári ako zápalnú obetu Hospodinovi; ich ovocné obety a ich úliatky obetoval na oltári s kadidlom.
3 A Abramovi sa zjavil Hospodin a povedal mu: „Ja som všemohúci Boh; ukáž sa predo mnou a buď dokonalý.“
4 Uzavriem zmluvu medzi sebou a tebou a veľmi ťa rozmnožím.“
5 Abram padol na tvár a Boh s ním hovoril a povedal:
6 „Hľa, moje ustanovenie je s tebou,

A budeš otcom mnohých národov.
7 Ani sa už nebudeš volať Abram,
Ale tvoje meno odteraz až naveky bude Abrahám.
Lebo som ťa ustanovil za otca mnohých národov.
8 A urobím ťa veľmi veľkým,
A urobím z teba národy,
A z teba vyjdú králi.
9 A uzavriem svoju zmluvu medzi sebou a tebou a tvojím potomstvom po tebe po všetkých ich pokoleniach ako večnú zmluvu, aby som bol Bohom tebe a tvojmu potomstvu po tebe.
10 Dám ti a tvojmu potomstvu po tebe zem, v ktorej si bol cudzincom, kanaánsku zem, aby si ju vlastnil naveky a ja budem ich Bohom.“
11 A Hospodin povedal Abrahámovi: „A ty, zachovávaj moju zmluvu, ty i tvoje potomstvo po tebe. Obrežte každého mužského pohlavia medzi sebou a obrežte si predkožky! To bude znamením večnej zmluvy medzi mnou a vami.“
12 A na ôsmy deň obrežete každého chlapca po všetkých vašich pokoleniach, toho, kto sa narodí v dome, alebo toho, koho ste kúpili za peniaze od cudzinca, koho ste získali, kto nie je z vášho potomstva.
13 Kto sa narodí v tvojom dome, nech je obrezaný, a tí, ktorých si kúpil za peniaze, nech sú obrezaní. Moja zmluva bude na vašom tele večným ustanovením.
14 A neobrezaný muž, ktorý si nedá obrezať predkožku na ôsmy deň, tá duša bude vyhubená zo svojho ľudu, lebo porušil moju zmluvu.“
15 A Boh povedal Abrahámovi: „Tvoja žena Sáraj sa už nebude volať Sáraj, ale Sára bude jej meno.“
16 Požehnám ju a dám ti z nej syna. Požehnám ho a stane sa z neho národom a z neho vzídu králi národov.“
17 Abrahám padol na tvár, zaradoval sa a povedal si v srdci: „Či sa storočnému narodí syn? A deväťdesiatročná Sára porodí?“
18 A Abrahám povedal Bohu: „Kiežby Izmael žil pred tebou!“
19 A Boh povedal: „Aj Sára ti porodí syna a dáš mu meno Izák. Ustanovím s ním svoju zmluvu, zmluvu večnú pre jeho potomstvo po ňom.“
20 Aj Izmaela som ťa vypočul. Hľa, požehnám ho, urobím ho veľkým a veľmi ho rozmnožím. Splodí dvanásť kniežat a urobím z neho veľký národ.
21 Ale svoju zmluvu uzavriem s Izákom, ktorého ti Sára porodí v týchto dňoch, o rok.“
22 A Boh prestal s ním hovoriť a vystúpil od Abraháma hore.
23 Abrahám urobil tak, ako mu povedal Boh, a vzal svojho syna Izmaela a všetkých, ktorí sa narodili v jeho dome a ktorých kúpil za svoje peniaze, všetkých mužov vo svojom dome a obrezal im predkožku.
24 V ten istý deň bol Abrahám obrezaný a všetci muži jeho domu, <a tí, čo sa narodili v dome>, a všetci, ktorých kúpil za peniaze od detí cudzinca, boli s ním obrezaní.
25 Tento zákon platí pre všetky pokolenia naveky a niet obriezky dní ani vynechania jedného dňa z ôsmich dní, lebo je to večné ustanovenie, ustanovené a napísané na nebeských tabuľkách.
26 A každý, kto sa narodí a ktorého predkožka nie je obrezaná na ôsmy deň, nepatrí k deťom zmluvy, ktorú Hospodin uzavrel s Abrahámom, ale k deťom zatratenia; a niet na ňom ani znamenia, že je Hospodinov, ale (je určený) na to, aby bol zničený a zabitý zo zeme a vykorenený zo zeme, lebo zrušil zmluvu Hospodina, nášho Boha.
27 Lebo všetci anjeli prítomnosti a všetci anjeli posvätenia boli tak stvorení od dňa svojho stvorenia a pred anjelmi prítomnosti a anjelmi posvätenia posvätil Izrael, aby boli s Ním a s Jeho svätými anjelmi.
28 A prikáž synom Izraela, aby zachovávali znamenie tejto zmluvy po svojich pokoleniach ako večné ustanovenie, a nebudú vykorenení z krajiny.
29 Lebo tento príkaz je ustanovený ako zmluva, aby ho zachovávali naveky medzi všetkými synmi Izraela.
30 Hospodin nepriviedol k sebe Izmaela, jeho synov, bratov a Ezaua a nevyvolil si ich preto, že by boli Abrahámovými deťmi, ale preto, že ich poznal, ale vyvolil si Izrael, aby bol jeho ľudom.
31 A posvätil ho a zhromaždil ho spomedzi všetkých detí ľudských; lebo je mnoho národov a mnoho ľudí a všetky sú Jeho, a nad všetkým ustanovil duchov s mocou, aby ich odviedli od Neho.
32 Nad Izraelom však neustanovil žiadneho anjela ani ducha, lebo on sám je ich vládcom a bude ich ochraňovať a vyžadovať z ruky svojich anjelov a svojich duchov a z ruky všetkých svojich síl, aby ich ochraňoval a požehnal, a aby boli Jeho a On ich odteraz naveky.
33 A teraz ti oznamujem, že Izraeliti nebudú dodržiavať toto nariadenie a nebudú obrezávať svojich synov podľa celého tohto zákona, lebo pri obriezke vynechajú túto obriezku svojich synov a všetci oni, synovia Beliárovi, nechajú svojich synov neobrezaných tak, ako sa narodili.
34 A bude veľký hnev od Hospodina proti synom Izraela, pretože opustili jeho zmluvu a odvrátili sa od jeho slova a provokovali a rúhali sa, pretože nedodržiavali ustanovenie tohto zákona, lebo zaobchádzali so svojimi údmi ako s pohanmi, aby boli odstránení a vykorenení zo zeme. A už im nebude odpustenia ani odpustenia [aby im bolo odpustenie a odpustenie] za všetok hriech tejto večnej chyby.

KAPITOLA 16

1 A za novmesiaca štvrtého mesiaca sme sa zjavili Abrahámovi pri dube Mamre a rozprávali sme sa s ním a oznámili sme mu, že mu jeho žena Sára dá syna.
2 Sára sa zasmiala, lebo počula, že sme Abrahámovi hovorili tieto slová a že sme ju napomenuli. Zľakla sa a poprela, že sa smiala kvôli tým slovám.
3 A povedali sme jej meno jej syna, ako je jeho meno ustanovené a napísané na nebeských tabuľkách (t. j. Izák),
4 A (že) keď sa k nej v určenom čase vrátime, počala by syna.
5 V tomto mesiaci vykonal Hospodin svoje súdy nad Sodomou, Gomorou, Ceboimom a celým okolím Jordánu a spálil ich ohňom a sírou a ničil ich až do dnešného dňa, ako som ti oznámil všetky ich skutky, že sú zlí a veľmi hriešni, že sa poškvrňujú a smilnia vo svojom tele a páchajú nečistotu na zemi.
6 A podobne Boh vykoná súd nad miestami, kde páchali nečistotu Sodomčanov, ako súd Sodomy.

7 Ale Lóta sme zachránili, lebo Boh si spomenul na Abraháma a vyhnal ho zprostred pohromy.
8 A on a jeho dcéry spáchali na zemi hriech, akého nebolo na zemi od čias Adama až do jeho čias, lebo človek ležal so svojimi dcérami.
9 A hľa, bolo prikázané a vyryté ohľadom všetkého jeho semena na nebeských tabuľkách, aby ich odstránil a vykorenil a vykonal nad nimi súd podobný súdu Sodomy a aby v deň odsúdenia nenechal na zemi žiadne potomstvo človeka.
10 V tomto mesiaci Abrahám odišiel z Hebronu a usadil sa medzi Kádešom a Šúrom v Gerárskych vrchoch.
11 A v polovici piateho mesiaca sa odtiaľ odsťahoval a usadil sa pri Studni prísahy.
12 V polovici šiesteho mesiaca navštívil Hospodin Sáru a urobil s ňou, ako povedal, a ona počala.
13 V treťom mesiaci porodila syna a v polovici mesiaca, v čase, o ktorom hovoril Hospodin Abrahámovi, na sviatok prvotín žatvy, sa jej narodil Izák.
14 A Abrahám obrezal svojho syna na ôsmy deň; on bol prvý, kto bol obrezaný podľa zmluvy, ktorá je ustanovená naveky.
15 A v šiestom roku štvrtého týždňa sme prišli k Abrahámovi k Studni prísahy a zjavili sme sa mu [ako sme boli povedali Sáre, že sa k nej vrátime a ona počne syna].
16 A vrátili sme sa v siedmom mesiaci a našli sme Sáru tehotnú pred nami. Požehnali sme ho a oznámili sme mu všetko, čo bolo o ňom nariadené, že nezomrie, kým neporodí ďalších šesť synov a neuvidí ich skôr, ako zomrie, ale že v Izákovi bude pomenované jeho potomstvo.
17 A (aby) všetko potomstvo jeho synov bolo pohanmi a bolo by považované za pohanov, ale zo synov Izáka by mal vzísť svätý potomok a nebol by považovaný za pohanov.
18 Lebo sa mal stať podielom Najvyššieho a všetko jeho potomstvo padlo do Božieho vlastníctva, aby bolo Hospodinovým ľudom do vlastníctva nad všetky národy a aby sa stalo kráľovstvom, kňazmi a svätým národom.
19 A my sme išli svojou cestou a oznámili sme Sáre všetko, čo sme mu povedali, a obaja sa veľmi radovali.
20 A postavil tam oltár Hospodinovi, ktorý ho vyslobodil a ktorý mu dával radosť v krajine jeho cudzinca, a slávil v tomto mesiaci sedem dní sviatok radosti pri oltári, ktorý postavil pri Studni prísahy.
21 A postavil si na tento sviatok stánky pre seba a pre svojich sluhov a bol prvým, kto slávil sviatok stánkov na zemi.
22 A počas týchto siedmich dní prinášal každý deň na oltár zápalnú obeť Hospodinovi, dva voly, dva barany, sedem oviec a jedného capa, ako obeť za hriech, aby ňou odčinil hriech za seba a za svoje potomstvo.
23 A ako vďakovnú obetu sedem baranov, sedem kozliat, sedem oviec a sedem capov s ich ovocnými obeťami a ich úliatkami; a všetok ich tuk spálil na oltári ako vyvolenú obetu Hospodinovi, príjemne voňavú.
24 A ráno i večer pálil voňavé látky, kadidlo, galbanum, stackte, nard, myrhu, korenie a kostum; všetkých týchto sedem obetoval drvené, zmiešané v rovnakých častiach (a) čisté.
25 A slávil tento sviatok sedem dní a radoval sa z celého srdca a z celej duše, on i všetci, ktorí boli v jeho dome, a nebol s ním nikto cudzinec ani neobrezaný.
26 A dobrorečil svojmu Stvoriteľovi, ktorý ho stvoril v jeho pokolení, lebo ho stvoril podľa svojej dobrej vôle; lebo vedel a chápal, že z neho vzíde rastlina spravodlivosti pre večné pokolenia a z neho sväté semeno, aby sa stalo podobným Tomu, ktorý stvoril všetky veci.
27 A žehnal a radoval sa a pomenoval tento sviatok sviatkom Pána, radosťou príjemnou Najvyššiemu Bohu.
28 A dobrorečili sme mu naveky i všetkému jeho potomstvu po ňom po všetkých pokoleniach zeme, pretože slávil tento sviatok v jeho čas podľa svedectva nebeských dosiek.
29 Preto je na nebeských tabuľkách pre Izrael ustanovené, aby slávili sviatok stánkov sedem dní s radosťou v siedmom mesiaci, príjemný pred Hospodinom – večné ustanovenie pre všetky ich pokolenia, každý rok.
30 A toto nemá obmedzený počet dní, lebo je naveky ustanovené pre Izrael, aby ho slávili a bývali v stánkoch, kládli si na hlavy vence a brali listnaté ratolesti a vŕby z potoka.
31 Abrahám si vzal palmové ratolesti a ovocie z krásnych stromov a každý deň sedemkrát ráno obchádzal s nimi oltár a s radosťou chválil a vzdával vďaky svojmu Bohu za všetko.

KAPITOLA 17

1 V prvom roku piateho týždňa bol Izák odstavený v tomto jubileu [1982 AM] a Abrahám urobil veľkú hostinu v treťom mesiaci, v deň, keď bol jeho syn Izák odstavený.
2 A Izmael, syn Egypťanky Hagar, bol pred Abrahámom, svojím otcom, na svojom mieste. Abrahám sa radoval a dobrorečil Bohu, že videl svojich synov a nezomrel bezdetný.
3 A spomenul si na slová, ktoré mu povedal v deň, keď sa s ním Lót rozlúčil, a zaplesal, že mu Hospodin dal potomstvo na zemi, aby ju zdedil, a celými ústami dobrorečil Stvoriteľovi všetkého.
4 Sára videla Izmaela, ako sa hrá a tancuje, a Abraháma, ako sa veľmi raduje. Žiarlila na Izmaela a povedala Abrahámovi: „Vyžeň túto slúžku i jej syna, lebo syn tejto slúžky nebude dediť s mojím synom Izákom.“
5 Abrahámovi sa to nepáčilo kvôli jeho slúžke a kvôli jeho synovi, že ich od seba vyhnal.
6 A Boh povedal Abrahámovi: „Nech sa ti nehnevá kvôli dieťaťu a kvôli slúžke. Vo všetkom, čo ti povedala Sára, poslúchni jej slová a urob ich, lebo v Izákovi bude tvoje meno a bude sa volať tvoje potomstvo.“
7 Ale zo syna tejto slúžky urobím veľký národ, pretože je z tvojho potomstva.
8 Abrahám vstal skoro ráno, vzal chlieb a mech vody, položil to na plecia Hagar a dieťaťu a poslal ju preč.
9 A odišla a blúdila po púšti Beéršeba. Voda v mechane sa minula a dieťa bolo smädné, nemohlo ísť ďalej a spadlo.
10 Jeho matka ho vzala, hodila ho pod olivovník a išla si sadla oproti nemu, na vzdialenosť dostrelu z luku, lebo si povedala: „Nech nevidím smrť svojho dieťaťa!“ A keď si sadla, plakala.
11 A anjel Boží, jeden zo svätých, jej povedal: „Prečo plačeš, Hagar? Vstaň, vezmi dieťa a drž ho v ruke, lebo Boh počul tvoj hlas a videl dieťa.“

12 Otvorila oči a uvidela studňu s vodou. Išla, naplnila si mech vodou, dala piť svojmu dieťaťu a vstala a išla smerom k púšti Paran.
13 Chlapec rástol a stal sa lukostreľcom. Boh bol s ním. Jeho matka mu vzala ženu z egyptských dcér.
14 Porodila mu syna a on mu dal meno Nebajot, lebo povedala: „Hospodin bol blízko mňa, keď som ho vzývala.“
15 A stalo sa v siedmom týždni, v jeho prvom roku, [2003 AM] v prvom mesiaci tohto jubilea, dvanásteho dňa tohto mesiaca, že zazneli v nebi hlasy o Abrahámovi, že je verný vo všetkom, čo mu povedal, a že miluje Pána a že je verný v každom súžení.
16 A prišiel knieža Mastéma a povedal pred Bohom: „Hľa, Abrahám miluje svojho syna Izáka a teší sa z neho nadovšetko. Prikáž mu, aby ho obetoval ako zápalnú obeť na oltári, a uvidíš, či splní tento príkaz, a budeš vedieť, či je verný vo všetkom, v čom ho skúšaš.“
17 A Hospodin vedel, že Abrahám bol verný vo všetkých svojich súženiach, lebo ho skúšal v jeho krajine a hladom, skúšal ho bohatstvom kráľov a znova ho skúšal skrze jeho manželku, keď bola od neho odlúčená, a obriezkou; a skúšal ho skrze Izmaela a Hagar, svoju slúžku, keď ich poslal preč.
18 A vo všetkom, v čom ho skúšal, sa ukázal byť verný, jeho duša nebola netrpezlivá a nemeškal konať, lebo bol verný a miloval Pána.

KAPITOLA 18

1 A Boh mu povedal: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Hľa, tu som.“
2 A povedal: „Vezmi svojho milovaného syna, ktorého miluješ, Izáka, choď do hornatej krajiny a obetuj ho na jednom z vrchov, ktoré ti ukážem.“
3 Vstal skoro ráno, osedlal si osla, vzal so sebou dvoch mládencov a svojho syna Izáka a narúbal drevo na zápalnú obeť. Na tretí deň išiel na to miesto a uvidel to miesto zďaleka.
4 Prišiel k studni s vodou a povedal svojim sluhom: „Zostaňte tu s oslom, ja a chlapec pôjdeme tam a keď sa budeme modliť, vrátime sa k vám.“
5 Vzal drevo na zápalnú obetu, položil ho na svojho syna Izáka, vzal do ruky oheň a nôž a obaja išli spolu na to miesto.
6 Izák povedal svojmu otcovi: „Otec!“ On odpovedal: „Tu som, syn môj.“ A on mu povedal: „Hľa, oheň, nôž a drevo, ale kde je ovca na zápalnú obeť, otče?“
7 A povedal: „Boh si už, syn môj, pripraví ovcu na zápalnú obeť.“ A priblížil sa k Božiemu vrchu.
8 Potom postavil oltár, položil naň drevo, zviazal svojho syna Izáka a položil ho na drevo, ktoré bolo na oltári, a vystrel ruku, aby vzal nôž a zabil svojho syna Izáka.
9 A stál som pred ním a pred kniežaťom Mastemom a Hospodin povedal: „Prikáž mu, aby nevztiahol ruku na chlapca a aby mu nič nerobil, lebo som ukázal, že sa bojí Hospodina.“
10 A zavolal som naňho z neba a povedal som mu: „Abrahám, Abrahám!“ A on sa zľakol a povedal: „Hľa, tu som.“
11 Povedal som mu: „Nevykladaj ruku na chlapca a nerob mu nič, lebo teraz som ukázal, že sa bojíš Hospodina a neodoprel si mi ani svojho syna, svojho prvorodeného.“
12 A knieža Mastéma sa zahanbil; Abrahám zdvihol oči a videl, a hľa, baran zachytený... za rohy. Abrahám išiel, vzal barana a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto svojho syna.
13 A Abrahám nazval to miesto „Hospodin videl“, čo znamená: „Na vrchu videl Hospodin.“ To je vrch Sion.
14 A Hospodin po druhýkrát zavolal Abraháma jeho menom z neba, keď nám dal zjaviť sa, aby sme s ním hovorili v mene Hospodinovom.
15 A povedal: „Prisahal som na seba,“ hovorí Hospodin, „pretože si urobil túto vec a neodoprel si mi svojho syna, svojho milovaného syna, že ťa požehnám a rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi a ako piesok na brehu mora. Tvoje potomstvo zdedí mestá svojich nepriateľov.“
16 A v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme, pretože si poslúchol môj hlas a ja som všetkým ukázal, že si mi verný vo všetkom, čo som ti povedal: Choď v pokoji!“
17 A Abrahám išiel k svojim mládencom a vstali a išli spolu do Beér-Šeby. Abrahám [2010 AM] býval pri Studni prísahy.
18 A tento sviatok slávil každý rok sedem dní s radosťou a nazval ho sviatkom Pánovým podľa siedmich dní, počas ktorých odchádzal a sa v pokoji vracal.
19 A preto bolo ustanovené a napísané na nebeských tabuľkách ohľadom Izraela a jeho potomstva, aby tento sviatok slávili sedem dní s radosťou zo sviatku.

KAPITOLA 19

1 V prvom roku prvého týždňa štyridsiateho druhého jubilea sa Abrahám vrátil a býval dva týždne rokov oproti Hebronu, čiže Kirjat-Arbe.
2 V prvom roku tretieho týždňa tohto jubilea sa naplnili dni Sárinho života a zomrela v Hebrone.
3 Abrahám ju potom oplakával a pochoval. Zkúšali sme ho, či je trpezlivý na duchu a či sa nehnevá na slová svojich úst. V tom sa ukázal byť trpezlivý a nedal sa vyrušiť.
4 Trpezlivý duch ho prehovoril s Hetejcami, aby mu dali miesto na pochovanie jeho mŕtvych.
5 A Hospodin mu dal milosť u všetkých, ktorí ho videli, a on vľúdne prosil synov Heta, a tí mu dali pozemok Dvojitej jaskyne oproti Mamre, čiže Hebronu, za štyristo strieborných.
6 A prosili ho: „Dáme ti to zadarmo!“ Ale on to nechcel vziať z ich rúk zadarmo, lebo dal cenu za miesto, plnú sumu peňazí, a dvakrát sa im poklonil a potom pochoval svojho mŕtveho v dvojitej jaskyni.
7 A všetky dni Sárinho života boli sto dvadsaťsedem rokov, to jest dve jubileá, štyri týždne a jeden rok. To sú dni rokov Sárinho života.
8 Toto je už desiata skúška, ktorou bol Abrahám skúšaný, a bol nájdený verný a trpezlivý v duchu.
9 A nepovedal ani slovo o chýre v krajine, že Boh povedal, že ju dá jemu a jeho potomstvu po ňom, a prosil tam o miesto, kde by pochoval svojich mŕtvych; lebo bol nájdený verným a bol zapísaný na nebeských tabuľkách ako priateľ Boží.

10 A vo štvrtom roku vzal pre svojho syna Izáka ženu, a jej meno bolo Rebeka [2020 AM] [dcéra Betuela, syna Náchora, brata Abraháma], sestra Lábana a dcéra Betuela; a Betuel bol synom Melchy, ktorá bola manželkou Náchora, brata Abraháma.
11 Abrahám si vzal tretiu ženu, ktorej meno bolo Ketura, z dcér jeho služobníc, lebo Hagar zomrela skôr ako Sára. A porodila mu šesť synov, Zimráma, Jokšana, Medána, Midjána, Jišbaka a Šuacha, v priebehu dvoch týždňov rokov.
12 V šiestom týždni, v druhom roku, porodila Rebeka Izákovi dvoch synov, Jakuba a Ezaua.
13 A [2046 AM] Jakub bol hladký a priamy muž a Ezau bol divoký, muž poľa a chlpatý, a Jakub býval v stanoch.
14 A mládenci rástli a Jakub sa naučil písať, ale Ezau sa neučil, lebo bol mužom poľa a lovcom, naučil sa vojny a všetky jeho skutky boli kruté.
15 Abrahám miloval Jakuba, ale Izák miloval Ezaua.
16 Abrahám videl Ezauove skutky a vedel, že v Jakubovi bude pomenované jeho potomstvo. Zavolal Rebeku a dal jej prikázanie ohľadom Jakuba, lebo vedel, že aj ona miluje Jakuba oveľa viac ako Ezaua.
17 A povedal jej: Dcéra moja, stráž môjho syna Jakuba, lebo on bude na zemi namiesto mňa a požehnaním uprostred ľudských synov a slávou celého potomstva Šémovho.
18 Viem, že si ho Pán vyvolí za svoj vlastný ľud zo všetkých národov na zemi.
19 A hľa, Izák, môj syn, miluje Ezaua viac ako Jakuba, ale vidím, že ty naozaj miluješ Jakuba.
20 Prejav mu ešte viac svojej láskavosti a nech tvoje oči hľadia na neho s láskou, lebo on bude pre nás požehnaním na zemi odteraz až po všetky pokolenia zeme.
21 Nech sú tvoje ruky silné a nech sa tvoje srdce raduje v tvojom synovi Jakubovi, lebo som ho miloval viac ako všetkých svojich synov. Nech je požehnaný naveky a jeho potomstvo naplní celú zem.
22 Ak niekto dokáže spočítať piesok zeme, bude spočítané aj jeho potomstvo.
23 A všetky požehnania, ktorými Hospodin požehnal mňa a moje potomstvo, budú patriť Jakubovi a jeho potomstvu naveky.
24 A v jeho potomstve bude požehnané moje meno a meno mojich otcov, Sema, Noaba, Enocha, Mahalalela, Enóša, Seta a Adama.
25 A tieto poslúžia na položenie základov neba a na upevnenie zeme a na obnovu všetkých svetiel, ktoré sú na oblohe.
26 A zavolal Jakuba pred očami svojej matky Rebeky, pobozkal ho, požehnal ho a povedal:
27 „Jakub, môj milovaný syn, ktorého miluje moja duša, nech ťa Boh požehná zhora nad oblohou a nech ti dá všetky požehnania, ktorými požehnal Adama, Enocha, Noacha a Sema; a všetko, čo mi povedal, a všetko, čo mi sľúbil dať, nech spôsobí, aby sa prilepilo k tebe a k tvojmu potomstvu naveky, podľa dní neba nad zemou.“
28 A duchovia Mastêmâ nebudú vládnuť nad tebou ani nad tvojím potomstvom tak, aby ťa odvrátili od Pána, ktorý je tvojím Bohom odteraz až naveky.
29 A nech je Pán Boh otcom tebe i tebe, prvorodenému synovi, i ľudu naveky.
30 Choď v pokoji, syn môj!“ A obaja odišli spolu od Abraháma.
31 Rebeka milovala Jakuba celým svojím srdcom a celou svojou dušou oveľa viac ako Ezaua, ale Izák miloval Ezaua oveľa viac ako Jakuba.

KAPITOLA 20

1 V štyridsiatom druhom jubileu, v prvom roku siedmeho týždňa, Abrahám povolal Izmaela [2052 (2045?) AM] a jeho dvanástich synov, Izáka a jeho dvoch synov a šiestich synov Ketury a ich synov.
2 A prikázal im, aby zachovávali cestu Pánovu, aby konali spravodlivosť a milovali každý svojho blížneho a takto konali medzi všetkými ľuďmi, aby každý z nich tak kráčal s ohľadom na nich, aby konal súd a spravodlivosť na zemi.
3 Aby si obrezali synov podľa zmluvy, ktorú s nimi uzavrel, a aby sa neodchyľovali napravo ani naľavo od všetkých ciest, ktoré nám prikázal Hospodin, a aby sme sa chránili každého smilstva a nečistoty [a aby sme sa zriekli všetkého smilstva a nečistoty spomedzi seba].
4 A ak by medzi vami niektorá žena alebo dievča smilnila, spáľte ju ohňom a nech s ňou nesmilnia podľa svojich očí a srdca; a nech si neberú ženy z kanaánskych dcér, lebo potomstvo kanaánske bude vykorenené z krajiny.
5 A rozprával im o súde s obrmi a o súde so Sodomčanmi, ako boli súdení pre svoju zlobu a ako zomreli pre svoje smilstvo, nečistotu a vzájomnú skazu skrze smilstvo.
6 Chráňte sa každého smilstva a nečistoty a každého poškvrnenia hriechom, aby ste neurobili naše meno kliatbou a celý svoj život posmechom a aby všetci vaši synovia neboli vyhladení mečom. A vy budete prekliati ako Sodoma a celý váš ostatok ako synovia Gomory.
7 Prosím vás, synovia moji, milujte Boha nebies a držte sa všetkých jeho prikázaní a nechoďte za ich modlami a za ich nečistotami,
8 Nerobte si liatych ani rytých bohov, lebo sú márniví a niet v nich ducha, sú dielom ľudských rúk a všetci, čo v nich dúfajú, nedúfajú v nič.
9 Neslúžte im ani sa im neklaňajte, ale slúžte najvyššiemu Bohu a uctievajte ho ustavične. Dúfajte v jeho tvár ustavične a konajte pred ním v súlade spravodlivosti a priazni, aby mal vo vás záľubu a prejavil vám milosrdenstvo. Zoslal vám dážď ráno i večer. Požehnal všetky vaše diela, ktoré ste vykonali na zemi. Požehnal váš chlieb a vašu vodu. Požehnal plod vášho života a plod vašej zeme, stáda vášho dobytka a stáda vašich oviec.
10 A budete požehnaním na zemi a všetky národy zeme vás budú túžiť a žehnať budú vašim synom v mojom mene, aby boli požehnaní ako ja.
11 A dal Izmaelovi a jeho synom a synom Ketúry dary a poslal ich preč od svojho syna Izáka a všetko dal svojmu synovi Izákovi.
12 Izmael a jeho synovia, synovia Ketúry a ich synovia odišli spolu a usadili sa od Páranu až po vstup do Babylonu v celej krajine, ktorá je na východe oproti púšti.
13 A títo sa zmiešali medzi sebou a pomenovali ich Arabi a Izmaeliti.

KAPITOLA 21

1 V šiestom roku siedmeho týždňa tohto jubilea Abrahám pomenoval Izáka ako svojho syna a prikázal mu: „Zostarel som a nepoznám deň svojej smrti a som plný svojich dní.“
2 A hľa, mám stosedemdesiatpäť rokov a po všetky dni svojho života som pamätal na Pána a celým svojím srdcom som sa snažil konať Jeho vôľu a kráčať priamo po všetkých Jeho cestách.
3 Moja duša nenávidí modly a opovrhuje tými, ktorí im slúžia. Svoje srdce i ducha som im dal, aby som plnil vôľu toho, ktorý ma stvoril.
4 Lebo On je živý Boh, svätý a verný a spravodlivý nadovšetko a u Něho niet prijmania osôb ani darov, lebo Boh je spravodlivý a vykonáva súd nad všetkými, ktorí prestupujú Jeho prikázania a pohŕdajú Jeho zmluvou.
5 A ty, syn môj, zachovávaj Jeho prikázania, Jeho nariadenia a Jeho súdy a nesleduj ohavnosti, rytiny a liatiny.
6 A nejedzte vôbec žiadnu krv zvierat ani dobytka, ani žiadneho vtáka, ktorý lieta na nebi.
7 Ak zabiješ obetu ako prijateľnú pokojnú obetu, zabi ju a jej krv vylej na oltár. Všetok tuk obety s jemnou múkou a s obilnou obetou zmiešanou s olejom aj s jej tekutou obetou obetuj na oltári zápalnej obety; je to príjemná vôňa pred Hospodinom.
8 Tuk z obety vďakyvzdania budeš obetovať na ohni, ktorý je na oltári, aj tuk, ktorý je na bruchu, všetok tuk na vnútornostiach, obe obličky a všetok tuk, ktorý je na nich, ako aj bedrá a pečeň, ktoré odstrániš spolu s obličkami.
9 A toto všetko obetuj ako príjemnú vôňu pred Hospodinom s príslušnou obilnou obetou a s príslušnou nápojovou obetou ako príjemnú vôňu, chlieb obety Hospodinovej.
10 A jedzte jeho mäso v ten deň i na druhý deň a nech slnko na druhý deň nezapadne nad ním, kým sa nezje. Nech nezostane nič na tretí deň, lebo to nie je prijateľné a nech sa to už neje, lebo každý, kto to zje, privolá na seba hriech. Lebo tak som to našiel napísané v knihách svojich predkov a v slovách Enocha a v slovách Noema.
11 Všetky svoje obety posypáš soľou a nech zo všetkých svojich obetí nechýba soľ zmluvy pred Hospodinom.
12 A čo sa týka dreva na obety, dávaj si pozor, aby si nepriniesol (iné) drevo na oltár okrem tohto: cyprus, bobkový list, mandle, jedľa, borovica, céder, savin, figy, oliva, myrha, vavrín, aspalathus.
13 A z týchto druhov dreva položte na oltár pod obetu, také, ktoré boli vyskúšané, čo sa týka ich vzhľadu, a neklaďte (naň) žiadne štiepané alebo tmavé drevo (ale) tvrdé a čisté, bezchybné, zdravé a nové; a neklaďte (naň) staré drevo [lebo jeho vôňa je preč], lebo v ňom už nie je taká vôňa ako predtým.
14 Okrem týchto druhov dreva nepoložíš žiadne iné, lebo vôňa sa rozptýli a vôňa jeho vône nevystúpi do neba.
15 Zachovávaj toto prikázanie a konaj podľa neho, syn môj, aby si bol spravodlivý vo všetkých svojich skutkoch.
16 A vždy buď čistý na svojom tele a umy sa vodou, prv ako pristúpiš k obetovaniu na oltári, a umy si ruky a nohy, prv ako pristúpiš k oltáru; a keď skončíš s obetovaním, umy si znova ruky a nohy.
17 A nech sa na tebe ani na tvojom oblečení neobjaví krv; chráň sa, syn môj, krvi, veľmi sa chráň; prikry ju prachom.
18 A nejedzte žiadnu krv, lebo je to duša; nejedzte žiadnu krv.
19 A neprijímajte dary za krv človeka, aby nebola preliata beztrestne, bez súdu; lebo práve preliata krv spôsobuje, že zem hreší, a zem nemôže byť očistená od krvi človeka, inak ako krvou toho, kto ju prelial.
20 Neprijímaj dary ani dary za ľudskú krv, ale krv za krv, aby si bol prijatý pred Hospodinom, Najvyšším Bohom, lebo on je ochranou dobrých, aby si bol uchránený pred každým zlom a aby ťa zachránil pred každou smrťou.
21 Vidím, syn môj, že všetky skutky ľudských detí sú hriech a zloba a všetky ich skutky sú nečistota, ohavnosť a poškvrnenie a niet v nich spravodlivosti.
22 Daj si pozor, aby si nechodil po ich cestách a nešliapal po ich chodníkoch a nehrešil hriechom smrti pred Najvyšším Bohom, lebo by skryval svoju tvár pred tebou a vrátil ťa do rúk tvojich priestupkov a vykorenil ťa zo zeme i tvoje potomstvo spod neba, a tvoje meno i tvoje potomstvo zahynie z celej zeme.
23 Odvráťte sa od všetkých ich skutkov a od všetkej ich nečistoty a zachovávajte ustanovenie Najvyššieho Boha, konajte jeho vôľu a buďte spravodliví vo všetkom.
24 Požehná ťa vo všetkých tvojich skutkoch a vychová z teba sadbu spravodlivosti po celej zemi, po všetkých pokoleniach zeme. Moje meno a tvoje meno nebudú zabudnuté pod nebom naveky.
25 Choď, syn môj, v pokoji. Nech ťa Najvyšší Boh, môj Boh a tvoj Boh, posilní, aby si plnil jeho vôľu, a nech požehná všetko tvoje potomstvo a zvyšok tvojho potomstva po celé pokolenia naveky všetkými spravodlivými požehnaniami, aby si bol požehnaním na celej zemi.“
26 A odišiel od neho s radosťou.

KAPITOLA 22

1 V prvom týždni štyridsiateho štvrtého jubilea, v druhom roku, teda v roku Abrahámovej smrti, prišli Izák a Izmael od Studne prísahy, aby oslávili sviatok týždňov, čiže sviatok prvých plodov žatvy, k Abrahámovi, svojmu otcovi, a Abrahám sa zaradoval, že prišli jeho dvaja synovia.
2 Izák mal totiž v Beér Šebe veľa majetku a Izák si zvykol chodiť pozrieť svoj majetok a potom sa vracať k otcovi.
3 V tých dňoch prišiel Izmael navštíviť svojho otca a zišli sa obaja spolu. Izák obetoval zápalnú obeť a priniesol ju na oltár svojho otca, ktorý postavil v Hebrone.
4 A obetoval vďakovnú obeť a pripravil hostinu radosti pred Izmaelom, svojím bratom. Rebeka upiekla z nového obilia nové koláče a dala ich svojmu synovi Jakubovi, aby ich zaniesol Abrahámovi, jeho otcovi, z prvotín zeme, aby jedol a dobrorečil Stvoriteľovi všetkého, skôr ako zomrie.
5 Aj Izák poslal Abrahámovi po Jakubovi najlepšiu obetu vďaky, aby jedol a pil.
6 A jedol a pil a dobrorečil Najvyššiemu Bohu, ktorý stvoril nebo i zem, ktorý učinil všetky tučné veci zeme a dal ich synom ľudským, aby jedli a pili a dobrorečili svojmu Stvoriteľovi.
7 A teraz ti vzdávam vďaku, Bože môj, že si mi dal vidieť tento deň. Hľa, mám stotrisedemdesiatpätnásť rokov, som starý a sýty životom a všetky moje dni boli pre mňa pokojné.

8 Meč protivníka ma nepremohol vo všetkom, čo si dal mne a mojim deťom po všetky dni môjho života až do dnešného dňa.
9 Bože môj, nech je tvoje milosrdenstvo a tvoj pokoj na tvojom služobníkovi a na potomstve jeho synov, aby ti boli vyvoleným národom a dedičstvom zo všetkých národov zeme odteraz až po všetky dni pokolení zeme, na všetky veky vekov.
10 Zavolal Jakuba a povedal: „Syn môj Jakub, nech ťa Boh všetkých požehná a posilní, aby si konal spravodlivosť a svoju vôľu pred Ním, a nech si vyvolí teba i tvoje potomstvo, aby ste sa stali ľudom pre Jeho dedičstvo podľa Jeho vôle naveky.“
11 A ty, syn môj Jakub, priblíž sa a pobozkaj ma!“ Priblížil sa, pobozkal ho a povedal: „Požehnaný je môj syn Jakub a všetci synovia Najvyššieho Boha po všetky veky! Nech ti Boh dá potomstvo spravodlivosti a nech posvätí niektorých z tvojich synov uprostred celej zeme. Nech ti slúžia národy a nech sa všetky národy klaňajú tvojmu potomstvu.“
12 Buď silný v prítomnosti ľudí a uplatňovaj moc nad celým Setovým potomstvom. Potom budú tvoje cesty a cesty tvojich synov ospravedlnené a stanú sa svätým národom.
13 Nech ti Najvyšší Boh dá všetky požehnania, ktorými požehnal mňa a ktorými požehnal Noacha a Adama; nech spočívajú na posvätnej hlave tvojho potomstva z pokolenia na pokolenie naveky.
14 Nech ťa očistí od každej neprávosti a nečistoty, aby ti boli odpustené všetky priestupky, ktorých si sa dopustil z nevedomosti. Nech ťa posilní a požehná, aby si zdedil celú zem.
15 Nech obnoví svoju zmluvu s tebou, aby si mu bol národom, dedičstvom po všetky veky, a aby on bol tebe a tvojmu potomstvu Bohom v pravde a spravodlivosti po všetky dni zeme.
16 A ty, syn môj Jakub, pamätaj na moje slová a zachovávaj prikázania Abraháma, svojho otca: Oddeľ sa od národov a nejedz s nimi, nerob podľa ich skutkov a nebuď ich spoločníkom, lebo ich skutky sú nečisté a všetky ich cesty sú poškvrnením, ohavnosťou a nečistotou.
17 Obetujú mŕtvym a uctievajú zlých duchov a jedia nad hrobmi a všetky ich diela sú márnosť a ničota.
18 Nemajú srdce, aby pochopili, a ich oči nevidia, aké sú ich skutky, a ako sa mýlia, keď hovoria kusu dreva: „Ty si môj Boh,“ a kameňu: „Ty si môj Pán a ty si môj vysloboditeľ.“ [A nemajú srdce.]
19 A tebe, syn môj Jakub, nech ti pomáha Najvyšší Boh a nech ťa požehná Boh nebies a nech ťa zbaví ich nečistoty a všetkých ich previnení.
20 Dávaj si pozor, syn môj Jakub, aby si si nebral ženu z potomstva kanaánskych dcér, lebo všetko jeho potomstvo bude vykorenené zo zeme.
21 Lebo pre Chámov priestupok sa Kanaán zmýlil a všetko jeho potomstvo bude zničené zo zeme i so všetkým jej zvyškom a nikto, kto z neho vzíde, nebude spasený v deň súdu.
22 A čo sa týka všetkých modloslužobníkov a svätých
a) V krajine živých nebudú mať nádeje;
(b) A na zemi nebude na nich žiadna pamiatka;
(c) Lebo zostúpia do šeolu,
(d) A pôjdu na miesto odsúdenia,
Ako boli deti Sodomy vzaté zo zeme, tak budú vzatí všetci, ktorí uctievajú modly.
23 Neboj sa, syn môj Jakub, a neľakaj sa, syn Abrahámov! Nech ťa Najvyšší Boh ochráni pred záhubou a nech ťa vyslobodí zo všetkých ciest bludu.
24 Tento dom som si postavil, aby som na ňom položil svoje meno na zemi. [Je daný tebe a tvojmu potomstvu naveky] a bude sa volať domom Abrahámovým; je daný tebe a tvojmu potomstvu naveky. Lebo ty postavíš môj dom a upevníš moje meno pred Bohom naveky. Tvoje potomstvo a tvoje meno budú trvať po všetkých pokoleniach zeme.
25 A prestal mu prikazovať a žehnať mu.
26 A ležali obaja spolu na jednej posteli a Jakub spal v lone Abraháma, otca svojho otca, a pobozkal ho sedem ráz a jeho láska a jeho srdce sa z neho radovali.
27 A požehnal ho z celého srdca a povedal: „Najvyšší Boh, Boh všetkých a Stvoriteľ všetkých, ktorý ma vyviedol z Chaldejského Uru, aby mi dal túto krajinu do dedičstva naveky a aby som tam založil sväté potomstvo – požehnaný Najvyšší naveky.“
28 A požehnal Jakuba a povedal: „Syn môj, z ktorého sa radujem celým svojím srdcom a láskou, nech je tvoja milosť a tvoje milosrdenstvo na ňom a na jeho potomstve po všetky dni.“
29 A neopúšťaj ho ani ho nepovažuj za nič odteraz až do dní večnosti, a nech sú Tvoje oči otvorené nad ním a nad jeho potomstvom, aby si ho mohol ochrániť a požehnať ho a posvätiť ho ako národ pre Tvoje dedičstvo;
30 A požehnaj ho všetkými svojimi požehnaniami odteraz až na všetky dni večnosti a obnov svoju zmluvu a svoju milosť s ním a s jeho potomstvom podľa všetkej svojej dobrej vôle pre všetky pokolenia zeme.“

KAPITOLA 23

1 A položil dva prsty Jakubove na jeho oči a dobrorečil Bohu bohov. Zakryl si tvár, vystrel nohy a zaspal spánkom večnosti a bol pripojený k svojim otcom.
2 A napriek tomu všetkému ležal Jakub v jeho lone a nevedel, že Abrahám, otec jeho otca, zomrel.
3 A Jakub sa prebudil zo spánku a hľa, Abrahám bol studený ako ľad a povedal: „Otče, otče!“ Ale nikto neprehovoril, a tak vedel, že je mŕtvy.
4 Vstal teda zo svojho lona, bežal a oznámil to svojej matke Rebeke. Rebeka išla v noci k Izákovi a oznámila mu to. Išli spolu a Jakub s nimi, pričom mal v ruke lampu. Keď vošli dnu, našli Abraháma ležať mŕtveho.
5 Izák padol na tvár svojho otca, plakal a bozkával ho.
6 V Abrahámovom dome bolo počuť hlasy. Jeho syn Izmael vstal, išiel k svojmu otcovi Abrahámovi a plakal nad svojím otcom Abrahámom, on i celý Abrahámov dom. Plakali veľkým plačom.
7 Jeho synovia Izák a Izmael ho pochovali v dvojitej jaskyni vedľa jeho ženy Sáry a oplakávali ho štyridsať dní, všetci muži jeho domu, Izák a Izmael a všetci ich synovia a všetci synovia Ketúry na svojich miestach. Tak sa skončili dni oplakávania Abraháma.
8 A žil tri jubileá a štyri týždne rokov, sto sedemdesiatpäť rokov, a dokončil dni svojho života, zostarol a bol sýty dňami.

9 Lebo dni predkov, ich života, boli devätnásť jubileí; a po potope začali dorastať do menej ako devätnástich jubileí a ich počet sa znižoval, rýchlo starli a boli sýti svojimi dňami pre mnohé súženie a zlobu svojich ciest, s výnimkou Abraháma.
10 Abrahám bol totiž dokonalý vo všetkých svojich skutkoch pred Hospodinom a milý v spravodlivosti po všetky dni svojho života; a hľa, nedožil sa ani štyroch jubileí vo svojom živote, keď zostarol pre svoju neprávosť a bol nasýtený svojimi dňami.
11 A všetky generácie, ktoré povstanú od tohto času až do dňa veľkého súdu, rýchlo zostarnú, skôr ako dovŕšia dve jubileá, a ich vedomosti ich opustia pre ich starobu a všetko ich vedomosti zmiznú.
12 A v tých dňoch, ak by niekto žil jubilejný rok a pol, povedia o ňom: „Žil dlho a väčšinu svojich dní strávil v bolestiach, smútku a súžení a niet pokoja.“
13 Lebo nešťastie nasleduje za nešťastím a rana za ranou a súženie za súžením a zlá zvesť za zlou zvesťou a choroba za chorobou a všetky takéto zlé súdy, jeden za druhým, choroba a zrútenie a sneh a mráz a ľad a horúčka a zimnica a strnulosť a hlad a smrť a meč a zajatie a všetky druhy nešťastí a bolestí.“
14 A toto všetko príde na zlé pokolenie, ktoré sa dopúšťa hriešnosti na zemi; ich skutkami sú nečistota a smilstvo, poškvrnenie a ohavnosti.
15 Vtedy povedia: „Dni predkov boli mnohé, až tisíc rokov, a boli dobré; ale hľa, dni nášho života, ak niekto žil dlho, sú sedemdesiat rokov, a ak je silný, sedemdesiat rokov, a tie sú zlé, a niet pokoja v dňoch tohto zlého pokolenia.“
16 A v tom pokolení synovia usvedčia svojich otcov a svojich starších z hriechu a nespravodlivosti a zo slov svojich úst a z veľkých zlovestností, ktorých sa dopúšťajú, a zo svojho opustenia zmluvy, ktorú Pán uzavrel medzi nimi a Ním, že budú zachovávať a plniť všetky Jeho prikázania a Jeho nariadenia a všetky Jeho zákony bez toho, aby sa odchýlili napravo ani naľavo.
17 Lebo všetci páchajú zlo a každé ústa hovoria neprávosť a všetky ich skutky sú nečistota a ohavnosť a všetky ich cesty sú poškvrnenie, nečistota a skaza.
18 Hľa, zem bude zničená pre všetky ich diela a nebude tam žiadne semeno viniča ani žiadny olej; lebo ich diela sú úplne bez viery a všetci spolu zahynú, zvieratá a dobytok a vtáky a všetky ryby mora, pre deti ľudské.
19 A budú sa navzájom preťahovať, mladý so starými a starý s mladými, chudobný s bohatými, ponížený s veľkými a žobrák s kniežaťom pre zákon a zmluvu, lebo zabudli na prikázania a zmluvu a sviatky a mesiace a soboty a jubileá a všetky súdy.
20 A postavia sa s lukmi a mečmi a budú bojovať, aby ich obrátili späť na cestu; ale nevrátia sa, kým sa na zemi nevyleje veľa krvi, jeden po druhom.
21 A tí, čo unikli, sa nevrátia od svojej neprávosti na cestu spravodlivosti, ale všetci sa budú povyšovať k klamstvu a bohatstvu, aby si každý vzal všetko, čo patrí jeho blížnemu, a budú menovať veľké meno, ale nie v pravde a nie v spravodlivosti, a poškvrnia svätyňu svätých svojou nečistotou a skazou svojej poškvrny.
22 A skutky tohto pokolenia postihne veľký trest od Hospodina a vydá ich meču, súdu, zajatiu, na drancovanie a zožratie.
23 A vzbudí proti nim hriešnikov pohanov, ktorí nemajú milosrdenstvo ani súcit a nebudú rešpektovať osobu nikoho, starého ani mladého, ani nikoho iného, lebo sú zlejší a silnejší v páchaní zla ako všetci ľudia. A budú páchať násilie proti Izraelu a priestupky proti Jakubovi a veľa krvi sa vyleje na zem a nebude nikto, kto by ju zhromaždil ani pochoval.
24 V tých dňoch budú hlasno volať a volať a modliť sa, aby boli zachránení z ruky hriešnikov, pohanov; ale nikto nebude zachránený.
25 Hlavy detí budú biele od šedivých vlasov a dieťa vo veku troch týždňov bude vyzerať ako storočný muž a ich postava bude zničená súžením a útlakom.
26 A v tých dňoch začnú deti študovať zákony a hľadať prikázania a vrátiť sa na cestu spravodlivosti.
27 A dni začnú pribúdať a pribúdať medzi tými deťmi ľudskými, až kým sa ich dni nepriblížia k tisíc rokom. A k väčšiemu počtu rokov, než bol (predtým) počet dní.
28 A nebude starca ani takého, ktorý by nebol spokojný so svojimi dňami, lebo všetci budú ako deti a mládenci.
29 A všetky svoje dni zavŕšia a budú žiť v pokoji a radosti. A nebude tam Satan ani zlý ničiteľ, lebo všetky ich dni budú dňami požehnania a uzdravenia.
30 V tom čase Hospodin uzdraví svojich služobníkov a oni povstanú a uvidia veľký pokoj a vyženú svojich protivníkov. Spravodliví to uvidia a budú vďační a budú sa radovať naveky a uvidia všetky ich súdy a všetky ich kliatby na svojich nepriateľov.
31 Ich kosti budú spočívať v zemi a ich duchovia budú mať veľkú radosť a budú vedieť, že je to Hospodin, ktorý vykonáva súd a preukazuje milosrdenstvo stovkám a tisíckam a všetkým, ktorí ho milujú.
32 A ty, Mojžiš, zapíš tieto slová, lebo tak sú napísané a zaznamenané sú na nebeských tabuľkách ako svedectvo pre pokolenia naveky.

KAPITOLA 24

1 A stalo sa po Abrahámovej smrti, že Hospodin požehnal jeho syna Izáka. Vstal z Hebronu, odišiel a býval pri Studni videnia v prvom roku tretieho týždňa [2073 AM] tohto jubilea, siedmich rokov.
2 A v prvom roku štvrtého týždňa začal v krajine hladomor, [2080 AM] okrem prvého hladomoru, ktorý bol za čias Abraháma.
3 Jakub uvaril šošovicovú polievku. Ezau prišiel z poľa hladný a povedal svojmu bratovi Jakubovi: „Daj mi túto červenú polievku.“ Jakub mu povedal: „Predaj mi svoje prvorodenstvo a dám ti chlieb a aj trochu tejto šošovicovej polievky.“
4 Ezau si povedal v srdci: „Ja zomriem, načo mi je toto prvorodenstvo?“
5 A povedal Jakubovi: „Dávam ti to.“ Jakub povedal: „Prisahaj mi dnes.“ A prisahal mu.
6 A Jakub dal svojmu bratovi Ezauovi chlieb a polievku a jedol do sýta. A Ezau opovrhol svojím prvorodenstvom. Preto Ezau dostal meno Edom pre červenú polievku, ktorú mu Jakub dal ako prvorodenstvo.
7 Jakub sa stal starším a Ezau bol zosadený zo svojej hodnosti.

8 A v krajine nastal hlad, a tak Izák odišiel do Egypta v druhom roku tohto týždňa a išiel k filištínskemu kráľovi do Geráru k Abimelechovi.
9 A zjavil sa mu Hospodin a povedal mu: „Neodchádzaj do Egypta; bývaj v krajine, o ktorej ti poviem, a bývaj v tejto krajine ako cudzinec; ja budem s tebou a požehnám ťa.“
10 Lebo tebe a tvojmu potomstvu dám celú túto zem a splním svoju prísahu, ktorú som dal Abrahámovi, tvojmu otcovi, a rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi a dám tvojmu potomstvu celú túto zem.
11 A v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme, pretože tvoj otec poslúchol môj hlas a zachoval moje príkazy, moje prikázania, moje zákony, moje nariadenia a moju zmluvu. A tak teraz poslúchaj môj hlas a bývaj v tejto krajine.“
12 A býval v Gelare tri týždne rokov.
13 Abimelech prikázal o ňom [2080-2101 AM] a o všetkom, čo bolo jeho, a povedal: „Každý, kto sa ho dotkne alebo čohokoľvek, čo je jeho, určite zomrie.“
14 Izák sa medzi Filištíncami rozmohol a získal veľa majetku, voly, ovce, ťavy, osly a veľkú domácnosť.
15 Sial v krajine Filištíncov a dosiahol stonásobnú úrodu. Izák sa stal veľmi veľkým a Filištínci mu záviseli.
16 Všetky studne, ktoré Abrahámovi sluhovia vykopali za Abrahámovho života, Filištínci po Abrahámovej smrti zasypali a zasypali zemou.
17 Abimelech povedal Izákovi: „Odíď od nás, lebo si oveľa mocnejší ako my.“ Izák odišiel odtiaľ v prvom roku siedmeho týždňa a býval v údolí Geráru.
18 A opäť vykopali studne vody, ktoré vykopali služobníci Abraháma, jeho otca, a ktoré Filištínci po smrti Abraháma, jeho otca, zatvorili, a on ich pomenoval tak, ako ich pomenoval Abrahám, jeho otec.
19 Izákovi sluhovia vykopali v údolí studňu a našli živú vodu. Gerárski pastieri sa s Izákovými pastiermi hádali a hovorili: „Voda je naša.“ Izák dal studni meno Zvrátenosť, pretože sa k nám správali zvrátene.
20 Vykopali druhú studňu a aj o ňu sa hádali, a on ju pomenoval Nepriateľstvo. Potom odtiaľ vstal a vykopali ďalšiu studňu, a o ňu sa nehádali, a on ju pomenoval Priestor. Izák povedal: „Teraz nám Hospodin urobil priestor a rozmnožili sme sa v krajine.“
21 A odtiaľ išiel hore k Studni Prísahy v prvom roku prvého týždňa štyridsiateho štvrtého jubilea [2108 AM].
22 A Hospodin sa mu zjavil v tú noc, za novmesiaca prvého mesiaca, a povedal mu: „Ja som Boh Abraháma, tvojho otca; neboj sa, lebo som s tebou a požehnám ťa a určite rozmnožím tvoje potomstvo ako piesok zeme kvôli Abrahámovi, môjmu služobníkovi.“
23 A postavil tam oltár, ktorý najprv postavil jeho otec Abrahám, a vzýval meno Hospodinovo a obetoval Bohu svojho otca Abraháma.
24 Vykopali studňu a našli živú vodu.
25 Izákovi sluhovia vykopali ďalšiu studňu, ale vodu nenašli. Išli a oznámili Izákovi, že vodu nenašli. Izák povedal: „Dnes som Filištíncom prisahal a táto vec nám bola oznámená.“
26 A pomenoval to miesto Studňou prísahy, lebo tam prisahal Abimelechovi a svojmu priateľovi Achuzatovi a svojmu vojsku Fikolovi, vladárovi.
27 Izák v ten deň vedel, že im pod nátlakom prisahal, že s nimi uzavrie mier.
28 V ten deň Izák preklínal Filištíncov a povedal: „Prekliati nech sú Filištínci až do dňa hnevu a rozhorčenia spomedzi všetkých národov! Nech ich Boh vydá za posmech, kliatbu, za predmet hnevu a rozhorčenia v rukách hriešnikov, pohanov, a v rukách Kittimov.“
29 A ktokoľvek unikne meču nepriateľa a Kittimov, nech spravodlivý národ vykorení súdom spod neba, lebo budú nepriateľmi a protivníkmi mojich detí po všetky ich pokolenia na zemi.
30 A nezostane im žiaden zvyšok, ani jeden, kto by bol zachránený v deň hnevu súdu. Lebo zničenie, vykorenenie a vyhnanie zo zeme je celé potomstvo Filištíncov (vyhradené). A pre týchto Kaftorim už nezostane na zemi meno ani potomstvo.
31 Lebo keby vystúpil do neba, odtiaľ bude zvrhnutý, a keby sa upevnil na zemi, odtiaľ bude vyvlečený, a keby sa skryval medzi národmi, aj odtiaľ bude vykorenený, a keby zostúpil do šeolu, aj tam bude jeho odsúdenie veľké a ani tam nebude mať pokoja.
32 Ak pôjde do zajatia, zabijú ho na ceste tí, čo mu hľadajú život, a nezostane mu ani meno, ani potomstvo na celej zemi, lebo odíde do večného kliatby.
33 A tak je o ňom napísané a vyryté na nebeských tabuľkách, aby sa s ním naložilo v deň súdu, aby bol vykorenený zo zeme.

KAPITOLA 25

1 A v druhom roku tohto týždňa, v tomto jubileu, Rebeka zavolala Jakuba ako svojho syna a povedala mu: „Syn môj, neber si ženu z kanaánskych dcér, ako si vzal Ezau, tvoj brat, ktorý si vzal dve ženy z kanaánskych dcér a zatrpkli mi dušu všetkými svojimi nečistými skutkami, lebo všetky ich skutky sú smilstvo a žiadostivosť a niet v nich spravodlivosti, lebo (ich skutky) sú zlé.“
2 A ja, syn môj, ťa nesmierne milujem a moje srdce a moja náklonnosť ťa žehnajú každú hodinu dňa i bdenie noci.
3 A teraz, syn môj, poslúchni môj hlas a konaj podľa vôle svojej matky. Neber si ženu z dcér tejto krajiny, ale len z domu môjho otca a z príbuzenstva môjho otca. Vezmi si ženu z domu môjho otca a Najvyšší Boh ťa požehná a tvoje deti budú spravodlivým pokolením a svätým potomstvom.“
4 Potom sa Jakub rozprával so svojou matkou Rebekou a povedal jej: „Hľa, matka, mám deväť týždňov a nepoznám žiadnu ženu ani som sa jej nedotkol, ani som sa s žiadnou nezasnúbil, ba ani mi nenapadlo vziať si ženu z kanaánskych dcér.“
5 Lebo si pamätám, matka, slová Abraháma, nášho otca, lebo mi prikázal, aby som si nebral ženu z kanaánskych dcér, ale aby som si vzal ženu z potomstva domu môjho otca a z môjho príbuzenstva.
6 Počul som už predtým, že sa tvojmu bratovi Labanovi narodili dcéry, a preto som si ich zaumienil vziať si z nich ženu.
7 A preto som sa vo svojom duchu chránil pred hriechom a skazou na všetkých svojich cestách po všetky dni svojho života, lebo Abrahám, môj otec, mi dal mnoho prikázaní ohľadom žiadostivosti a smilstva.

8 A napriek všetkému, čo mi prikázal, sa môj brat so mnou už dvadsaťdva rokov háda a často mi hovorí: „Brat môj, vezmi si za ženu sestru z mojich dvoch žien.“ Ale ja odmietam robiť to, čo robí on.
9 Prisahám ti, matka, že si po všetky dni svojho života nevezmem ženu z dcér kanaánskeho potomstva a nebudem konať bezbožne, ako konal môj brat.
10 Neboj sa, matka, buď si istá, že budem konať tvoju vôľu a kráčať v spravodlivosti a nikdy nezhreším na svojich cestách.“
11 Vtedy zdvihla tvár k nebu, vystrela prsty rúk, otvorila ústa a dobrorečila Najvyššiemu Bohu, ktorý stvoril nebo i zem, a vzdávala Mu vďaky a chválu.
12 A povedala: „Nech je zvelebený Pán Boh a nech je zvelebené jeho sväté meno naveky a naveky, ktorý mi dal Jakuba za čistého syna a sväté potomstvo, lebo on je tvoj a tvoje bude jeho potomstvo po všetky pokolenia naveky.“
13 Požehnaj ho, Hospodine, a vlož mi do úst požehnanie spravodlivosti, aby som ho mohol požehnať.
14 A v tú hodinu, keď jej do úst zostúpil duch spravodlivosti, položila obe ruky na hlavu Jakuba a povedala:
15 Požehnaný si, Pán spravodlivosti a Boh vekov, a nech ťa žehná po všetky pokolenia ľudské. Nech ti dá, Syn môj, cestu spravodlivosti a nech zjaví spravodlivosť tvojmu potomstvu.
16 Nech ti rozmnoží synov počas tvojho života a nech ich bude toľko, koľko mesiacov v roku. Nech ich synov bude viac ako hviezdy na nebi a nech ich bude viac ako piesku v mori.
17 A nech im dá túto krásnu zem, ako sľúbil, že ju dá Abrahámovi a jeho potomstvu po ňom naveky, a nech ju držia ako večné vlastníctvo.
18 A nech ti, syn môj, uvidím požehnané deti počas môjho života a nech je celé tvoje potomstvo požehnaným a svätým potomstvom.
19 A ako si občerstvoval ducha svojej matky počas jej života, takto ťa žehná lono tej, ktorá ťa porodila, [Moja láska] a moje prsia ťa žehnajú a moje ústa a môj jazyk ťa veľmi chvália.
20 Ploď sa a rozširuj sa po zemi a nech je tvoje potomstvo dokonalé v radosti neba i zeme naveky; a nech sa tvoje potomstvo raduje a vo veľký deň pokoja nech má pokoj.
21 A nech tvoje meno a tvoje potomstvo trvajú na všetky veky a Najvyšší Boh nech je ich Bohom a Boh spravodlivosti nech prebýva s nimi a nech sa skrze nich postaví jeho svätyňa na všetky veky.
22 Požehnaný, kto ťa žehná, a každé telo, ktoré ťa falošne preklína, nech je prekliate!
23 Pobozkala ho a povedala mu: „Nech ťa Pán sveta miluje, ako sa v tebe raduje a žehná ťa srdce tvojej matky a jej láska.“ A prestala žehnať.

KAPITOLA 26

1 A v siedmom roku tohto týždňa zavolal Izák Ezaua, svojho staršieho syna, a povedal mu: „Som starý, syn môj, a hľa, moje oči sú slabé, aby videli, a neviem, kedy zomriem.“
2 A teraz vezmi svoje lovecké zbrane, svoj tulec a svoj luk a vyjdi na pole, ulov ma a chyť ma (zverinu), syn môj, a priprav mi chutné jedlo, aké miluje moja duša, a prines mi ho, aby som jedol a aby ťa moja duša požehnala, skôr ako zomriem.“
3 Rebeka však počula Izáka, ako sa rozpráva s Ezauom.
4 Ezau vyšiel skoro ráno na pole, aby lovil, chytil a priniesol domov svojmu otcovi.
5 Rebeka zavolala svojho syna Jakuba a povedala mu: „Počula som tvojho otca Izáka hovoriť tvojmu bratovi Ezauovi: Ulov mi, priprav mi chutné jedlo a prines mi ho.“
6 „Môžem jesť a požehnať ťa pred Hospodinom, skôr ako zomriem.“ A teraz, syn môj, poslúchni môj hlas v tom, čo ti prikazujem: Choď k svojmu stádu a prines mi dve pekné kozľatá. Pripravím z nich chutné jedlo pre tvojho otca, aké miluje. Ty ho prinesieš svojmu otcovi, aby jedol a požehnal ťa pred Hospodinom, skôr ako zomrie, a aby si bol požehnaný.“
7 A Jakub povedal svojej matke Rebeke: „Matka, neodopriem ti nič, čo by môj otec chcel zjesť a čo by sa mu páčilo. Len sa bojím, matka moja, že spozná môj hlas a bude sa ma chcieť dotknúť.“
8 Vieš, že ja som hladký a môj brat Ezau je chlpatý. Ukážem sa mu pred očami ako zločinec a urobím skutok, ktorý mi neprikázal. Rozhnevá sa na mňa a ja na seba uvediem kliatbu, a nie požehnanie.“
9 Jeho matka Rebeka mu povedala: „Syn môj, nech padne na mňa tvoja kliatba, len poslúchni môj hlas.“
10 Jakub poslúchol hlas svojej matky Rebeky, išiel a priniesol dve pekné a tučné kozľatá a priniesol ich svojej matke. Matka im pripravila chutné jedlo, aké mal rád.
11 Rebeka vzala krásny dážď od svojho staršieho syna Ezaua, ktorý bol u nej v dome, a obliekla doňho svojho mladšieho syna Jakuba a kože kozliat mu položila na ruky a na odhalené časti jeho krku.
12 A mäso a chlieb, ktoré pripravila, dala do ruky svojho syna Jakuba.
13 A Jakub vošiel k svojmu otcovi a povedal: „Som tvoj syn. Urobil som tak, ako si mi prikázal. Vstaň, sadni si a jedz z toho, čo som ulovil, otče, aby ma požehnala tvoja duša.“
14 Izák povedal svojmu synovi: „Ako si to tak rýchlo našiel, syn môj?“
15 Jakub odpovedal: „Pretože mi dal nájsť tvoj Boh Hospodin.“
16 Izák mu povedal: „Poď bližšie, syn môj, aby som ťa ohmatal, či si ty môj syn Ezau, alebo nie.“
17 A Jakub pristúpil k Izákovi, svojmu otcovi, a ten ho ohmatal a povedal: „Hlas je Jakubov hlas, ale ruky sú ruky Ezauove.“
18 A nerozpoznal ho, lebo to bol rozkaz z neba, aby mu odobral vnímavosť. Izák nerozpoznal, lebo mal ruky chlpaté ako jeho brat Ezau, a tak ho požehnal.
19 A povedal: „Si ty môj syn Ezau?“ On odpovedal: „Som tvoj syn.“ A povedal: „Prines mi, syn môj, aby som zjedol z toho, čo si ulovil, aby ťa požehnala moja duša.“
20 A priblížil sa k nemu a jedol, a priniesol mu víno a pil.
21 A Izák, jeho otec, mu povedal: „Priblíž sa a pobozkaj ma, syn môj.“
22 Priblížil sa a pobozkal ho. Zacítil vôňu jeho rúcha a požehnal ho slovami: „Hľa, vôňa môjho syna je ako vôňa poľa, ktoré požehnal Hospodin.“

23 Nech ti dá Hospodin z nebeskej rosy a z rosy zeme a hojnosť obilia a oleja! Nech ti slúžia národy a nech sa ti klaňajú ľudia.
24 Buď pánom nad svojimi bratmi a nech sa ti klaňajú synovia tvojej matky! A všetky požehnania, ktorými Hospodin požehnal mňa a požehnal Abraháma, môjho otca, nech sú udelené tebe a tvojmu potomstvu naveky! Prekliaty, kto ťa preklína, a požehnaný, kto ťa žehná!“
25 Len čo Izák dožehnal svojho syna Jakuba a Jakub odišiel od svojho otca Izáka, skryl sa. Jeho brat Ezau sa však vrátil z lovu.
26 A tiež pripravil chutné jedlo a priniesol ho svojmu otcovi a povedal mu: „Nech vstane môj otec a je z mojej zveriny, aby ma požehnala tvoja duša.“
27 A Izák, jeho otec, sa ho opýtal: „Kto si ty?“ On mu odpovedal: „Ja som tvoj prvorodený, tvoj syn Ezau. Urobil som, ako si mi prikázal.“
28 Izák sa veľmi zľakol a povedal: „Kto to ulovil, chytil a priniesol mi? Ja som zo všetkého jedol skôr, ako si prišiel, a požehnal som ho. Požehnaný bude on i celé jeho potomstvo naveky.“
29 Keď Ezau počul slová svojho otca Izáka, zvolal veľmi veľkým a trpkým plačom a povedal svojmu otcovi: „Požehnaj aj mňa, otče!“
30 A povedal mu: „Tvoj brat prišiel s ľsťou a vzal ti požehnanie.“ A on povedal: „Teraz viem, prečo sa volá Jakub. Hľa, už dvakrát ma prehnalil, vzal mi prvorodenstvo a teraz mi vzal aj požehnanie.“
31 A povedal: „Nechoval si pre mňa požehnanie, otec?“ Izák odpovedal a povedal Ezauovi: „Hľa, ustanovil som ho za tvojho pána a všetkých jeho bratov som mu dal za sluhov a posilnil som ho množstvom obilia, vína a oleja. Čo teraz urobím pre teba, syn môj?“
32 Ezau povedal svojmu otcovi Izákovi: „Máš len jedno požehnanie, otče? Požehnaj aj mňa, otče!“
33 Ezau pozdvihol svoj hlas a plakal. Izák mu odpovedal: „Hľa, ďaleko od rosy zeme bude tvoj príbytok a ďaleko od rosy neba zhora.“
34 A budeš žiť pod svojím mečom a budeš slúžiť svojmu bratovi. A stane sa, keď sa staneš veľkým a striasieš jeho jarmo zo svojej šije, zhrešíš hriechom smrti a tvoje potomstvo bude vykorenené spod neba.“
35 Ezau sa Jakubovi vyhrážal pre požehnanie, ktorým ho požehnal jeho otec, a povedal si v srdci: „Nech prídu dni smútku za mojím otcom, aby som zabil svojho brata Jakuba.“

KAPITOLA 27

1 Rebeke sa v sne dozvedeli slová jej staršieho syna Ezaua. Rebeka poslala po svojho mladšieho syna Jakuba.
2 a povedal mu: „Hľa, tvoj brat Ezau sa na tebe pomstí a zabije ťa.“
3 Preto teraz, syn môj, poslúchni môj hlas, vstaň a uteč k môjmu bratovi Lábanovi do Cháranu a zostaň u neho niekoľko dní, kým sa neodvráti hnev tvojho brata a kým neodvráti svoj hnev od teba a nezabudne na všetko, čo si urobil. Potom pošlem a vezmem ťa odtiaľ.“
4 Jakub povedal: „Nebojím sa. Ak ma chce zabiť, zabijem ho.“
5 Ale ona mu povedala: „Nech mi nie sú obidva synovia v jeden deň.“
6 A Jakub povedal svojej matke Rebeke: „Hľa, ty vieš, že môj otec zostarol a nevidí, lebo má slabé oči. Ak ho opustím, bude to v jeho očiach zlé, pretože ho opustím a odídem od teba. Môj otec sa nahnevá a prekľaje ma. Nepôjdem; pôjdem len vtedy, keď ma pošle.“
7 Rebeka povedala Jakubovi: „Vojdem dnu a porozprávam sa s ním a on ťa prepustí.“
8 Rebeka vošla a povedala Izákovi: „Hnusí sa mi život kvôli dvom Chetovcom, ktoré si Ezau vzal za ženy. Ak si Jakub vezme ženu z dcér krajiny, ako sú tieto, načo budem ešte žiť? Veď kanaánske dcéry sú zlé.“
9 Izák zavolal Jakuba, požehnal ho, napomenul ho a povedal mu: „Neber si ženu z kanaánskych dcér!“
10 Vstaň a choď do Mezopotámie, do domu Betuela, otca tvojej matky, a vezmi si odtiaľ ženu z dcér Lábana, brata tvojej matky.
11 A všemohúci Boh nech ťa požehná, nech ťa rozmnoží a nech ťa rozmnoží, aby z teba vyrástli národy. Nech ti dá požehnania môjho otca Abraháma tebe i tvojmu potomstvu po tebe, aby si zdedil krajinu svojho cudzinca a celú krajinu, ktorú dal Boh Abrahámovi. Choď, syn môj, v pokoji!“
12 Izák poslal Jakuba preč a ten odišiel do Mezopotámie k Lábanovi, synovi Sýrskeho Betuela, bratovi Rebeky, Jakubovej matky.
13 Keď Jakob vstal, aby išiel do Mezopotámie, Rebekin duch sa zarmútil za svojím synom a plakala.
14 Izák povedal Rebeke: „Sestra moja, neplač nad svojím synom Jakubom, lebo odchádza v pokoji a v pokoji sa aj vráti.“
15 Najvyšší Boh ho bude chrániť pred každým zlom a bude s ním, lebo ho neopustí po všetky jeho dni.
16 Viem, že jeho cesty budú vo všetkom úspešné, kamkoľvek pôjde, kým sa k nám v pokoji nevráti a my ho v pokoji neuvidíme.
17 Neboj sa ho, sestra moja, lebo je na správnej ceste a je to muž dokonalý, verný a nezahynie. Neplač.“
18 Izák utešoval Rebeku kvôli jej synovi Jakubovi a požehnal ho.
19 A Jakub odišiel od Studne prísahy do Cháranu v prvom roku druhého týždňa štyridsiateho štvrtého jubilea a prišiel do Luzy na vrchoch, čiže do Bételu, na novmesiaca prvého mesiaca tohto týždňa. Na to miesto prišiel večer a v tú noc sa obrátil z cesty na západ od cesty a tam spal, lebo slnko už zapadlo.
20 Vzal si jeden z kameňov z toho miesta, položil si ho pod strom a išiel sám a zaspal.
21 V tú noc sa mu snívalo, že na zemi stojí rebrík, ktorého vrch siaha až do neba. A anjeli Hospodinovi po ňom vystupujú a zostupujú. A Hospodin na ňom stál.
22 A povedal Jakubovi: „Ja som Hospodin, Boh Abraháma, tvojho otca, a Boh Izáka. Zem, na ktorej spíš, dám tebe a tvojmu potomstvu po tebe.“
23 Tvojho potomstva bude ako prachu zeme a rozmnožíš sa na západ i na východ, na sever i na juh a v tebe a v tvojom potomstve budú požehnané všetky čeľade národov.
24 A hľa, ja budem s tebou a budem ťa strážiť všade, kam pôjdeš, a privediem ťa späť do tejto krajiny v pokoji, lebo ťa neopustím, kým neurobím všetko, čo som ti povedal.“

25 Jakub sa prebudil zo spánku a povedal: „Toto miesto je naozaj dom Hospodinov a ja som to nevedel.“ Zľakol sa a povedal: „Strašné je toto miesto, ktoré nie je ničím iným ako domom Božím a toto je brána do neba.“
26 A Jakub vstal skoro ráno a vzal kameň, ktorý si položil pod hlavu, a postavil ho ako stĺp na znamenie a nalial na jeho vrch olej. A pomenoval to miesto Bétel, ale pôvodne sa to miesto volalo Lúz.
27 A Jakub sľúbil Hospodinovi sľub: „Ak bude Hospodin so mnou a bude ma ochraňovať na tejto ceste, ktorou idem, a dá mi chlieb na jedenie a odev na obliekanie, aby som sa v pokoji vrátil do domu svojho otca, Hospodin bude mojím Bohom a tento kameň, ktorý som postavil ako pamätný stĺp na tomto mieste, bude Hospodinovým domom a zo všetkého, čo mi dáš, dám desiatky tebe, môj Bože.“

KAPITOLA 28

1 Potom sa vydal na svoju cestu a prišiel do krajiny Východu k Lábanovi, bratovi Rebeky, a bol s ním a slúžil mu za svoju dcéru Ráchel jeden týždeň.
2 A v prvom roku tretieho týždňa [2122 AM] mu povedal: „Daj mi moju ženu, za ktorú som ti slúžil sedem rokov.“ A Lában povedal Jakubovi: „Dám ti tvoju ženu.“
3 Lában urobil hostinu, vzal svoju staršiu dcéru Leu a dal ju Jakubovi za ženu. Dal jej svoju slúžku Zilpu za slúžku. Jakub to však nevedel, lebo si myslel, že je to Ráchel.
4 Vošiel k nej a hľa, bola to Lea. Jákob sa nahneval na Lábana a povedal mu: „Prečo si mi to urobil? Neslúžil som ti za Ráchel a nie za Leu? Prečo si mi ukrivdil?“
5 Vezmi si svoju dcéru a ja pôjdem, lebo si mi urobila zlé.“ Jákob totiž miloval Ráchel viac ako Leu, lebo Leine oči boli slabé, ale jej postava bola veľmi pekná. Ráchel však mala krásne oči a krásnu a veľmi peknú postavu.
6 A Lában povedal Jakubovi: „V našej krajine sa tak nerobí, aby sa mladšia dala skôr ako staršia.“ A nie je to správne robiť, lebo tak je ustanovené a napísané na nebeských tabuľkách, že nikto nemá dať svoju mladšiu dcéru skôr ako staršiu, ale staršiu dá prvá a mladšiu až po nej. A mužovi, ktorý to urobí, pripíšu vinu v nebi a nikto nie je spravodlivý, kto to robí, lebo tento skutok je zlý pred Hospodinom.
7 A prikáž synom Izraelovým, aby to nerobili! Nech neberú ani nedávajú mladšieho, kým nedajú staršieho, lebo je to veľmi neprávosť.
8 A Lában povedal Jakubovi: „Nech uplynie sedem dní sviatku tohto týždňa a dám ti Ráchel, aby si mi slúžil ďalších sedem rokov a pásol moje ovce ako v predchádzajúcom týždni.“
9 A keď uplynulo sedem dní sviatku Lee, dal Lában Ráchel Jakubovi, aby mu slúžil ďalších sedem rokov, a dal Ráchel Bilhu, sestru Zilpy, za slúžku.
10 A slúžil ešte sedem rokov za Ráchel, lebo Lea mu bola daná zadarmo.
11 A Hospodin otvoril Leino lono a ona počala a porodila Jakubovi syna a on mu dal meno Ruben, štrnásteho dňa deviateho mesiaca, prvého roku tretieho týždňa. [2122 AM]
12 Ale Ráchelino lono bolo zatvorené, lebo Hospodin videl, že Lea je nenávidená a Ráchel milovaná.
13 A Jakob opäť vošiel k Lee a ona počala a porodila Jakobovi druhého syna a on mu dal meno Simeon, dvadsiateho prvého dňa desiateho mesiaca, v treťom roku tohto týždňa. [2124 AM]
14 A Jakob opäť vošiel k Lee a ona počala a porodila mu tretieho syna a on mu dal meno Lévi v novmesiaci prvého mesiaca v šiestom roku tohto týždňa. [2127 AM]
15 A Jakob k nej opäť vošiel a ona počala a porodila mu štvrtého syna a on mu dal meno Júda, pätnásteho dňa tretieho mesiaca, prvého roku štvrtého týždňa. [2129 AM]
16 Pre toto všetko Ráchel závidela Lee, lebo nerodila, a povedala Jakubovi: „Daj mi deti!“ Jakub povedal: „Azda som ti odoprel plod tvojho lona? Azda som ťa opustil?“
17 Keď Ráchel videla, že Lea porodila Jakubovi štyroch synov: Rúbena, Simeona, Léviho a Júdu, povedala mu: „Choď k mojej slúžke Bilhe! Počne a porodí mi syna.“ (A dala mu svoju slúžku Bilhu za ženu.)
18 A vošiel k nej a ona počala a porodila mu syna, a dal mu meno Dan, deviateho dňa šiesteho mesiaca, v šiestom roku tretieho týždňa. [2127 AM]
19 A Jakob sa vrátil k Bilhe druhýkrát a ona počala a porodila Jakobovi ďalšieho syna. A Ráchel mu dala meno Naftali, piateho dňa siedmeho mesiaca, druhého roku štvrtého týždňa. [2130 AM]
20 Keď Lea videla, že sa stala neplodnou a nerodila, závidela Ráchel a dala aj svoju slúžku Zilpu Jakubovi za ženu. Počala a porodila syna. Lea mu dala meno Gád dvanásteho dňa ôsmeho mesiaca, tretieho roku štvrtého týždňa. [2131 AM]
21 A vošiel k nej znova a ona počala a porodila mu druhého syna. A Lea mu dala meno Ašer, druhého dňa jedenásteho mesiaca, piateho roku štvrtého týždňa. [2133 AM]
22 A Jakob vošiel k Lee a ona počala a porodila syna a pomenovala ho Izachar štvrtého dňa piateho mesiaca, štvrtého roku štvrtého týždňa, a dala ho dojke.
23 A Jakub sa k nej vrátil a ona počala a porodila dve (deti), syna a dcéru. Synovi dala meno Zabulon a dcére meno Dína, v siedmom mesiaci, v šiestom roku štvrtého týždňa. [2134 AM]
24 A Hospodin sa zmiloval nad Ráchel a otvoril jej lono. Počala a porodila syna a dala mu meno Jozef na novmesiaca štvrtého mesiaca, šiesteho roku tohto štvrtého týždňa. [2134 AM]
25 V dňoch, keď sa narodil Jozef, povedal Jakob Lábanovi: „Daj mi moje ženy a moje synov, aby som mohol ísť k svojmu otcovi Izákovi a postaviť si dom. Lebo som dokončil roky, čo som ti slúžil za tvoje dve dcéry, a potom pôjdem do domu svojho otca.“
26 A Lában povedal Jakubovi: „Zostaň u mňa za svoju mzdu a pas mi znova moje ovce a vezmi si svoju mzdu.“
27 A dohodli sa, že mu ako mzdu dá tie jahniatka a kozliatka, ktoré sa narodia čierne, strakaté a biele, (to) bude jeho mzda.
28 A všetky ovce priniesli strakaté, fľakaté a čierne, rôzne znaky, a priniesli jahňatá podobné sebe, a všetky strakaté boli Jakubove a tie, ktoré neboli, boli Lábanove.
29 Jakubov majetok sa veľmi rozmnožil a vlastnil voly, ovce, osly, ťavy, sluhov a slúžky.
30 A Lában a jeho synovia závideli Jakubovi, a Lában mu vzal späť jeho ovce a pozoroval ho so zlým úmyslom.

KAPITOLA 29

1 Keď Ráchel porodila Jozefa, Lában išiel strihať svoje ovce, lebo boli od neho vzdialené tri dni cesty.
2 A Jakob videl, že Lában ide strihať svoje ovce, a Jakob zavolal Leu a Ráchel a láskavo im povedal, aby išli s ním do kanaánskej krajiny.
3 Povedal im, ako všetko videl vo sne, všetko, čo mu povedal, aby sa vrátil do otcovského domu. A oni povedali: „Kamkoľvek pôjdeš, pôjdeme s tebou.“
4 A Jakub dobrorečil Bohu svojho otca Izáka a Bohu Abraháma, otca svojho otca. Vstal, nasadol na svoje ženy a deti, vzal všetok svoj majetok, prekročil rieku a prišiel do krajiny Gileád. Jakub však svoj zámer pred Labanom zatajil a nepovedal mu to.
5 A v siedmom roku štvrtého týždňa sa Jakub obrátil (tvárou) smerom k Gileádu v prvom mesiaci, dvadsiateho prvého dňa mesiaca. [2135 AM] A Laban ho prenasledoval a dobehol Jakuba na vrchu Gileád v treťom mesiaci, trinásteho dňa mesiaca.
6 A Hospodin mu nedovolil ublížiť Jakubovi, lebo sa mu zjavil v noci vo sne a Lában hovoril s Jakubom.
7 A pätnásteho dňa toho dňa Jakub pripravil hostinu pre Labana a pre všetkých, ktorí s ním prišli, a Jakub prisahal Labanovi v ten deň a aj Laban Jakubovi, že ani jeden z nich neprejde cez vrch Gileád k druhému so zlým úmyslom.
8 A urobil tam hromadu pre svedka, preto sa to miesto volá: „Hromada svedkov“, podľa tejto hromady.
9 Ale predtým nazývali krajinu Gileád krajinou Refaimov, lebo to bola krajina Refaimov a Refaimovia sa tam narodili, obri, ktorých výška bola desať, deväť, osem až sedem lakťov.
10 Ich bydlisko siahalo od krajiny Ammončanov až po vrch Hermon a sídlom ich kráľovstva boli Karnajim, Aštarot, Edrei, Misur a Beon.
11 A Hospodin ich zničil pre ich zlé skutky, lebo boli veľmi zlomyseľní a namiesto nich bývali Amorejčania, zlí a hriešni, a dnes niet ľudu, ktorý by sa dopustil všetkých ich hriechov, a už nemajú dlhší život na zemi.
12 A Jakub poslal Labana preč, a ten odišiel do Mezopotámie, do krajiny Východu, a Jakub sa vrátil do krajiny Gileád.
13 V deviatom mesiaci, jedenásteho mesiaca, prešiel cez Jabbok. V ten deň prišiel k nemu jeho brat Ezau, zmieril sa s ním a odišiel od neho do krajiny Seir. Jákob však býval v stanoch.
14 A v prvom roku piateho týždňa tohto jubilea [2136 AM] prekročil Jordán a býval za Jordánom a pásol svoje ovce od mora hromady až po Betšan a Dotan a až po les Akrabím.
15 A poslal svojmu otcovi Izákovi všetok svoj majetok, oblečenie, jedlo, mäso, nápoje, mlieko, maslo, syr a datle z údolia.
16 A tiež svojej matke Rebeke štyrikrát do roka, medzi jednotlivými mesiacmi, medzi orbami a žatvami, medzi jeseňou a dažďom a medzi zimou a jarou, k Abrahámovej veži.
17 Izák sa totiž vrátil od Studne prísahy a vystúpil na vežu svojho otca Abraháma a býval tam oddelene od svojho syna Ezaua.
18 V dňoch, keď Jakub odišiel do Mezopotámie, si Ezau vzal za ženu Machalat, dcéru Izmaela, a zhromaždil všetky stáda svojho otca a jeho ženy, odišiel a býval na vrchu Seir a nechal svojho otca Izáka samého pri Studni prísahy.
19 Izák odišiel od Studne prísahy a býval vo veži svojho otca Abraháma na vrchoch Hebronu.
20 A tam posielal Jakub všetko, čo posielal svojmu otcovi a matke z času na čas, všetko, čo potrebovali, a žehnali Jakuba celým svojím srdcom a celou svojou dušou.

KAPITOLA 30

1 A v prvom roku šiesteho týždňa [2143 AM] odišiel v pokoji do Šálemu, východne od Sichemu, vo štvrtom mesiaci.
2 A odviedli tam Dinu, dcéru Jakubovu, do domu Sichema, syna Hemóra Hevejského, kniežaťa krajiny, a on s ňou ležal a znesvätil ju. Bola to malé dievčatko, dvanásťročné dieťa.
3 Prosil svojho otca a jej bratov, aby mu ju dali za ženu. Jakub a jeho synovia sa rozhnevali na sichemských mužov, lebo znesvätili ich sestru Dinu a hovorili s nimi so zlým úmyslom, podvodne ich oklamali a zviedli.
4 Simeon a Lévi prišli nečakane do Sichemu a vykonali súd nad všetkými mužmi Sichemu. Pobili všetkých mužov, ktorých v ňom našli, a nenechali v ňom ani jedného nažive. Všetkých pobili v trápení, pretože zneuctili ich sestru Dínu.
5 A nech sa už viac nestane, aby bola dcéra Izraela poškvrnená, lebo v nebi je proti nim určený súd, aby mečom vyhubili všetkých mužov Sichemitov, pretože spôsobili Izraelu hanbu.
6 A Hospodin ich vydal do rúk Jakubových synov, aby ich vyhubili mečom a vykonali nad nimi súd, a aby sa už v Izraeli nestalo takéto niečo, že by bola poškvrnená izraelská panna.
7 Ak by niekto v Izraeli chcel dať svoju dcéru alebo sestru mužovi z potomstva pohanov, určite zomrie a nech ho ukameňujú, lebo v Izraeli spáchal hanbu. Ženu nech upália ohňom, lebo zneuctila meno domu svojho otca, a bude vykorenená z Izraela.
8 Nech sa v Izraeli nenájde cudzoložnica ani nečistota po všetky dni pokolení zeme, lebo Izrael je svätý Hospodinovi a každý, kto ho poškvrní, určite zomrie; nech ho ukameňujú.
9 Lebo takto je ustanovené a napísané na nebeských tabuľkách o celom potomstve Izraela: Kto ho poškvrní, určite zomrie a bude ukameňovaný.
10 A tento zákon nemá obmedzenie dní, ani odpustenie, ani zmierenie. Ale muž, ktorý znesvätil svoju dcéru, bude vykorenený uprostred celého Izraela, pretože dal zo svojho potomstva Molochovi a konal bezbožne, aby ho znesvätil.
11 A ty, Mojžiš, prikáž synom Izraela a nabádaj ich, aby nedávali svoje dcéry pohanom a nebrali si za svojich synov žiadnu z dcér pohanov, lebo to je ohavnosť pred Hospodinom.
12 Preto som ti slovami Zákona opísal všetky skutky Sichemčanov, ktoré spáchali proti Dine, a ako hovorili Jakubovi synovia: „Nedáme svoju dcéru mužovi, ktorý nie je obrezaný, lebo by to bola pre nás hanba.“
13 A je to potupou pre Izrael, pre tých, ktorí žijú, a pre tých, ktorí si berú dcéry pohanov, lebo to je nečisté a ohavné pre Izrael.

14 Izrael nebude oslobodený od tejto nečistoty, ak bude mať za ženu dcéry pohanov, alebo ak dá niektorú zo svojich dcér mužovi z pohanov.
15 Lebo bude jedna rana za druhou a kliatba za kliatbou a príde na neho každý súd, rana a kliatba. Ak urobí túto vec alebo si zakryje oči pred tými, ktorí sa dopúšťajú nečistoty, alebo pred tými, ktorí poškvrňujú svätyňu Hospodinovu, alebo pred tými, ktorí znesväcujú jeho sväté meno, (potom) bude celý národ spolu súdený za všetku nečistotu a znesvätenie tohto muža.
16 A nebudú brať ohľad na osoby [a nebudú brať ohľad na osoby] a nebudú z jeho rúk prijímať ovocie, obety, zápalné obety ani tuk, ani vôňu príjemnej vône, aby ju niekto prijal. A tak sa stane s každým mužom alebo ženou v Izraeli, ktorí poškvrnia svätyňu.
17 Preto som ti prikázal: Vydaj toto svedectvo Izraelu: Pozri, ako sa viedlo Sichemčanom a ich synom, ako boli vydaní do rúk dvoch Jakubových synov a ako ich zabili v mukách. Bolo im to započítané za spravodlivosť a bolo im to zapísané za spravodlivosť.
18 A potomstvo Léviho bolo vyvolené za kňazstvo a za Lévitov, aby mohli slúžiť pred Pánom, ako my, neprestajne, a aby Lévi a jeho synovia boli požehnaní naveky; lebo horlivo túžil konať spravodlivosť, súd a pomstu na všetkých, ktorí povstali proti Izraelu.
19 A tak na nebeské tabule vpisujú ako svedectvo o jeho priazni požehnanie a spravodlivosť pred Bohom všetkých:
20 A pamätáme si spravodlivosť, ktorú človek konal počas svojho života, vo všetkých obdobiach roka, až kým ju nezaznamenajú tisíce pokolenia a príde k nemu a k jeho potomkom po ňom a bude zapísaný na nebeských tabuľkách ako priateľ a spravodlivý muž.
21 Celý tento príbeh som ti napísal a prikázal som ti, aby si ho povedal synom Izraela, aby nehrešili, neprestupovali nariadenia ani nezrušili zmluvu, ktorá im bola ustanovená, (ale) aby ju dodržali a boli zapísaní ako priatelia.
22 Ak však prestúpia a budú sa v každom smere dopúšťať nečistoty, budú zapísaní na nebeských tabuľkách ako protivníci a budú vyhladení z knihy života a budú zapísaní v knihe tých, ktorí budú vyhladení, a s tými, ktorí budú vykorenení zo zeme.
23 V deň, keď Jákobovi synovia zabili Sichema, bol v ich priazeň napísaný zápis v nebi, že vykonali spravodlivosť, priamosť a pomstu na hriešnikoch, a bol napísaný ako požehnanie.
24 A svoju sestru Dínu vyviedli zo Sichemovho domu a zajali všetko, čo bolo v Sicheme, ich ovce, ich voly, ich osly, všetok ich majetok a všetky ich stáda a priviedli to všetko k svojmu otcovi Jakubovi.
25 A karhal ich, že mesto vybili mečom, lebo sa bál obyvateľov krajiny, Kanaáncov a Perizejcov.
26 A strach pred Hospodinom prepadol všetky mestá okolo Sichemu, a tak sa nevzchopili, aby prenasledovali Jakubových synov, lebo ich prepadla hrôza.

KAPITOLA 31

1 A na novmesiaca v mesiaci Jákob povedal všetkým ľuďom svojho domu: „Očistite sa a prezlečte si rúcha a vstaňme a poďme hore do Bételu, kde som mu dal sľub v deň, keď som utiekol pred svojím bratom Ezauom, pretože bol so mnou a priviedol ma do tejto krajiny v pokoji. Odstráňte cudzích bohov, ktorí sú medzi vami.“
2 A odovzdali cudzích bohov a to, čo mali v ušiach a čo mali na krku, a modly, ktoré Ráchel ukradla svojmu otcovi Lábanovi, dala úplne Jákobovi. On ich spálil, rozbil na kusy, zničil a ukryl pod dubom, ktorý je v krajine Sichem.
3 V siedmom mesiaci, na novmesiačik, išiel do Bételu. Na mieste, kde spal, postavil oltár, postavil tam pamätný stĺp a poslal odkaz svojmu otcovi Izákovi a svojej matke Rebeke, aby k nemu prišli na obetu.
4 Izák povedal: „Nech príde môj syn Jakub, aby som ho mohol vidieť, skôr ako zomriem.“
5 A Jakub išiel k svojmu otcovi Izákovi a k svojej matke Rebeke, do domu svojho otca Abraháma, a vzal so sebou dvoch zo svojich synov, Léviho a Júdu, a prišiel k svojmu otcovi Izákovi a k svojej matke Rebeke.
6 Rebeka vyšla z veže pred ňu, aby pobozkala Jakuba a objala ho, lebo sa jej duch oživil, keď počula: „Hľa, tvoj syn Jakub prichádza!“ A pobozkala ho.
7 A uvidela jeho dvoch synov a spoznala ich a povedala mu: „Sú to tvoji synovia, syn môj?“ A objala ich, pobozkala ich a požehnala ich, hovoriac: „Vo vás sa preslávi Abrahámovo potomstvo a vy budete požehnaním na zemi.“
8 A Jakob vošiel k svojmu otcovi Izákovi do izby, kde ležal Izák a boli s ním jeho dvaja synovia. Chytil svojho otca za ruku, zohol sa a pobozkal ho. Izák sa pritúlil k krku svojho syna Jakoba a plakal na jeho krku.
9 Izákovi sa rozplynula tma a uvidel dvoch Jakubových synov, Léviho a Júdu, a povedal: „Sú to tvoji synovia, syn môj? Sú ako ty.“
10 A povedal mu, že sú to naozaj jeho synovia: „A ty si naozaj videl, že sú to naozaj moji synovia.“
11 Priblížili sa k nemu a on sa otočil, pobozkal ich a objal ich oboch.
12 A duch proroctva zostúpil do jeho úst a chytil Léviho za pravú ruku a Júdu za ľavú.
13 A obrátil sa najprv k Lévimu a začal ho najprv žehnať a povedal mu: Nech Boh všetkých, samotný Pán všetkých vekov, žehná tebe i tvojim deťom po všetky veky.
14 Nech dá Hospodin tebe a tvojmu potomstvu veľkosť a veľkú slávu a nech spôsobí, že sa k Nemu priblížiš ty i tvoje potomstvo z každého tela, aby ste slúžili v Jeho svätyni ako anjeli prítomnosti a ako svätí. (Dokonca) ako oni, tak bude potomstvo tvojich synov slávou, veľkosťou a svätosťou a nech ich urobí veľkými na všetky veky.
15 Budú sudcami, kniežatami a náčelníkmi všetkého potomstva synov Jakubových, budú hovoriť slovo Hospodinovo v spravodlivosti a budú súdiť všetky jeho súdy v spravodlivosti. Budú oznámiť moje cesty Jakubovi a moje chodníky Izraelu. Požehnanie Hospodinovo bude dané do ich úst, aby požehnali všetko potomstvo milovaného.
16 Tvoja matka ti dala meno Lévi a právom ti dala meno: Pripojíš sa k Hospodinovi a budeš spoločníkom všetkých synov Jakubových. Jeho stôl nech je tvoj a jedzte z neho ty i tvoji synovia. Tvoj stôl nech je plný po všetky pokolenia a tvoj pokrm nechýba po všetky pokolenia.
17 Nech sa pred tebou poklonia všetci, ktorí ťa nenávidia, a nech sú vykorenení a zahynú všetci tvoji protivníci! Nech

je požehnaný, kto ťa žehná, a nech je prekliaty každý národ, ktorý ťa preklínal!
18 A Júdovi povedal: „Nech ti dá Hospodin silu a moc, aby si pošliapal všetkých, ktorí ťa nenávidia. Budeš kniežaťom, ty a jeden z tvojich synov, nad synmi Jakubovými. Nech sa tvoje meno a meno tvojich synov rozšíri a prejde každou krajinou a končinou. Vtedy sa budú báť národy pred tebou a všetky národy sa budú triasť.“
19 V tebe bude pomoc Jakubovi a v tebe sa nájde spása Izraela.
20 A keď zasadneš na trón slávy svojej spravodlivosti, bude veľký pokoj pre všetko potomstvo synov milovaného. Požehnaný nech je ten, kto ťa žehná, a všetci, ktorí ťa nenávidia, sužujú a preklínajú, budú vykorenení a zničení zo zeme a budú prekliati.“
21 A obrátil sa, znova ho pobozkal, objal ho a veľmi sa zaradoval, lebo verne videl synov svojho syna Jakuba.
22 Potom vystúpil spomedzi jeho nôh, padol na zem a poklonil sa mu. Požehnal ich a v tú noc tam odpočíval so svojím otcom Izákom. Jedli a pili s radosťou.
23 A uspal dvoch Jakubových synov, jedného po svojej pravici a druhého po svojej ľavici, a to sa mu počítalo za spravodlivosť.
24 A Jakub v noci vyrozprával svojmu otcovi všetko, ako mu Hospodin preukázal veľké milosrdenstvo a ako mu na všetkých jeho cestách daroval úspech a ako ho ochránil pred všetkým zlom.
25 Izák dobrorečil Bohu svojho otca Abraháma, ktorý neodňal svoje milosrdenstvo a svoju spravodlivosť synom svojho služobníka Izáka.
26 A ráno Jakub oznámil svojmu otcovi Izákovi sľub, ktorý sľúbil Hospodinovi, a videnie, ktoré mal, že postavil oltár a že všetko je pripravené na obetu, ktorú mala priniesť Hospodinovi, ako sľúbil, a že prišiel, aby ho posadil na osla.
27 Izák povedal svojmu synovi Jakubovi: „Nemôžem ísť s tebou, lebo som starý a nezvládam cestu. Choď, syn môj, v pokoji, lebo mám dnes stošesťdesiatpäť rokov, už nemôžem ísť na cestu. Posaď svoju matku na osla a nech ide s tebou.“
28 A viem, syn môj, že si prišiel kvôli mne, a nech je požehnaný tento deň, v ktorý si ma videl živého, a aj ja som videl teba, syn môj.
29 Nech sa ti darí a splníš sľub, ktorý si sľúbil, a neodkladaj svoj sľub, lebo budeš musieť zodpovedať za sľub. Preto sa teraz poponáhľaj splniť ho a nech sa zapáči Ten, ktorý stvoril všetko, komu si sľub dal.“
30 A povedal Rebeke: „Choď s Jakubom, svojím synom!“ A Rebeka išla s Jakubom, svojím synom, a Debora s ňou a prišli do Bételu.
31 Jakub si spomenul na modlitbu, ktorou ho jeho otec požehnal, aj jeho dvoch synov, Léviho a Júdu, a radoval sa a dobrorečil Bohu svojich otcov, Abraháma a Izáka.
32 A povedal: „Teraz viem, že mám večnú nádej ja a aj moji synovia pred Bohom všetkých“; a tak je to ustanovené ohľadom týchto dvoch; a oni si to zaznamenajú ako večné svedectvo na nebeských tabuľkách, ako ich Izák požehnal.

KAPITOLA 32

1 A zostal tú noc v Bételi. A Lévi sa snívalo, že ho ustanovili za kňaza Najvyššieho Boha, jeho i jeho synov naveky. Prebudil sa zo spánku a dobrorečil Hospodinovi.
2 A Jakob vstal skoro ráno, štrnásteho dňa toho mesiaca, a dal desiatok zo všetkého, čo prišlo s ním, z ľudí aj z dobytka, zo zlata i zo všetkých nádob a odevov, áno, dal desiatok zo všetkého.
3 V tých dňoch Ráchel počala svojho syna Benjamína. Jakub spočítal svojich synov od neho vyššie. Lévi pripadol Hospodinovmu podielu. Jeho otec ho obliekol do kňazského rúcha a naplnil mu ruky.
4 A pätnásteho dňa toho mesiaca priniesol k oltáru štrnásť volov z dobytka, dvadsaťosem baranov, štyridsaťdeväť oviec, sedem baránkov a dvadsaťjeden capov ako zápalnú obeť na obetnom oltári, príjemnú vôňu pred Bohom.
5 To bola jeho obeť ako dôsledok sľubu, ktorý dal, že dá desatinu z ich ovocných obetí a ich úliat.
6 Keď to oheň strávil, pálil kadidlo na ohni nad ohňom a ako vďakovnú obetu dva voly, štyri barany, štyri ovce, štyri capy, dve ročné ovce a dve kozľatá. Takto to robil denne sedem dní.
7 A on, všetci jeho synovia a jeho muži tam sedem dní s radosťou jedli a dobrorečili a ďakovali Hospodinovi, ktorý ho vyslobodil zo všetkého jeho súženia a dal mu jeho sľub.
8 Zo všetkých čistých zvierat odviedol desiatok a priniesol zápalnú obeť, ale nečisté zvieratá nedal svojmu synovi Lévimu, ale dal mu všetky duše ľudí.
9 Lévi vykonával kňazskú službu v Bételi pred svojím otcom Jakubom, a to pred svojimi desiatimi bratmi. Bol tam kňazom. Jakub dal svoj sľub. Tak odviedol desiatok Hospodinovi a posvätil ho, a stal sa mu svätým.
10 A preto je na nebeských tabuľkách ustanovené ako zákon, aby sa desiatok opäť jedol pred Pánom rok čo rok na mieste, ktoré je vyvolené, aby tam prebývalo Jeho meno, a tento zákon nemá obmedzený počet dní naveky.
11 Toto nariadenie je napísané, aby sa rok čo rok plnilo jedením druhého desiatku pred Hospodinom na mieste, kde bol vyvolený, a aby z neho nič nezostalo z tohto roku do nasledujúceho roka.
12 Lebo v danom roku sa bude jesť semeno až do dní zberu semena toho roku a víno až do dní vína a olej až do dní jeho obdobia.
13 Všetko, čo z neho zostane a zostarne, nech sa považuje za znečistené, nech sa spáli ohňom, lebo je to nečisté.
14 A tak nech to jedia spolu vo svätyni a nech to nestarne.
15 A všetky desiatky z volov a oviec budú sväté Hospodinovi a budú patriť jeho kňazom, ktoré budú jesť pred Ním rok čo rok; lebo tak je ustanovené a vyryté ohľadom desiatkov na nebeských tabuľkách.
16 A nasledujúcej noci, dvadsiateho druhého dňa toho mesiaca, sa Jakub rozhodol vybudovať to miesto, ohradiť nádvorie múrom a posvätiť ho a urobiť ho svätým naveky pre seba a pre svoje deti po sebe.
17 A Hospodin sa mu zjavil v noci, požehnal ho a povedal mu: „Nebudeš sa volať Jakob, ale Izrael ti budú hovoriť.“
18 A znova mu povedal: „Ja som Hospodin, ktorý stvoril nebo i zem, a rozmnožím ťa a veľmi ťa rozmnožím, a z teba vyjdú králi a budú súdiť všade, kam stúpila noha ľudských synov.“

19 A tvojmu potomstvu dám celú zem, ktorá je pod nebom, a budú súdiť všetky národy podľa svojich túžob. Potom sa zmocnia celej zeme a zdedia ju naveky.“
20 Keď s ním dohovoril, odišiel od neho hore. Jakub hľadel, až vystúpil do neba.
21 A videl v nočnom videní: Hľa, anjel zostúpil z neba so siedmimi tabuľami v rukách. Dal ich Jakubovi. Prečítal si ich a poznal všetko, čo bolo na nich napísané a čo sa malo stať jemu a jeho synom po všetky veky.
22 Ukázal mu všetko, čo bolo napísané na tabuliach, a povedal mu: „Nestavaj toto miesto a nerob z neho večnú svätyňu a nebývaj tu, lebo toto nie je to miesto. Choď do domu svojho otca Abraháma a bývaj s Izákom, svojím otcom, až do dňa jeho smrti.“
23 Lebo v Egypte zomrieš v pokoji a v tejto krajine budeš s úctou pochovaný v hrobe svojich otcov s Abrahámom a Izákom.
24 Neboj sa, lebo ako si to videl a čítal, tak sa to všetko stane; a zapíš si všetko tak, ako si videl a čítal.“
25 Jakub povedal: „Pane, ako si môžem spomenúť na všetko, čo som čítal a videl?“ On mu povedal: „Pripomeniem ti všetko.“
26 A odišiel od neho, prebudil sa zo spánku a spomenul si na všetko, čo čítal a videl, a zapísal si všetky slová, ktoré čítal a videl.
27 A slávil tam ešte jeden deň a obetoval vňi všetko, čo obetoval v predchádzajúcich dňoch, a pomenoval ho „Prírastok“, lebo tento deň bol pridaný a predchádzajúce dni nazval „Sviatok“.
28 A tak sa ukázalo, že sa to má stať, a je to napísané na nebeských tabuľkách: preto mu bolo zjavené, že to má sláviť a pridať to k siedmim dňom sviatku.
29 A jeho meno bolo pomenované „Pridanie“, pretože bolo zaznamenané medzi dňami sviatkov podľa počtu dní v roku.
30 A v noci, dvadsiateho tretieho dňa toho mesiaca, zomrela Rebekina pestúnka Debora a pochovali ju pod mestom pod dubom rieky. A toto miesto pomenovali Rieka Debora a dub Dub smútku Debory.
31 Rebeka odišla a vrátila sa domov k svojmu otcovi Izákovi. Jakub jej poslal barany, ovce a capy, aby pripravila jeho otcovi jedlo, aké si želal.
32 A išiel za svojou matkou, až kým neprišiel do krajiny Kabratan a tam sa usadil.
33 Ráchel porodila v noci syna a dala mu meno „Syn môjho zármutku“, lebo ho trápila pri pôrode. Jeho otec mu však dal meno Benjamín jedenásteho dňa ôsmeho mesiaca, prvého dňa šiesteho týždňa tohto jubilea. [2143 AM]
34 A Ráchel tam zomrela a bola pochovaná v zemi Efrata, čo je Betlehem. A Jakub postavil na Ráchelinom hrobe, na ceste nad jej hrobom, pamätný stĺp.

KAPITOLA 33

1 Jakub odišiel a usadil sa južne od Magdaladraefu. V desiatom mesiaci, na novmesiačiku, prišiel k svojmu otcovi Izákovi, on aj jeho žena Lea.
2 A Rúben videl Bilhu, Ráchelinu slúžku, konkubínu svojho otca, ako sa tajne kúpe vo vode, a zamiloval si ju.
3 V noci sa skryl a vošiel do domu Bilhy a našiel ju spať samu na posteli vo svojom dome.
4 A ľahol si s ňou. A ona sa prebudila a videla, že hľa, Rúben leží s ňou v posteli. Odhalila okraj svojho plášťa, chytila ho a kričala a zistila, že je to Rúben.
5 Zahanbila sa za neho, pustila mu ruku a on utiekol.
6 A veľmi nariekala nad touto vecou a nikomu to nepovedala.
7 Keď sa Jakub vrátil a hľadal ju, povedala mu: „Nie som čistá pre teba, lebo som sa poškvrnila voči tebe, lebo ma poškvrnil Rúben a ležal so mnou v noci. Spala som a nevnímala som to, kým mi neodhalil sukňu a nespal so mnou.“
8 Jakub sa veľmi nahneval na Rúbena, pretože ležal s Bilhou, pretože odhalil okraj odevu jeho otca.
9 Jakub sa k nej už viac nepriblížil, pretože ju Rúben poškvrnil. A každý, kto odhalí sukňu svojho otca, je veľmi zlý, lebo je ohavný pred Hospodinom.
10 Preto je napísané a ustanovené na nebeských tabuľkách, že muž nemá ležať so ženou svojho otca a nemá odkrývať okraje odevu svojho otca, lebo je to nečisté. Určite zomrú spolu, muž, ktorý ležal so ženou svojho otca, aj žena, lebo páchali nečistotu na zemi.
11 A v národe, ktorý si vyvolil za vlastníctvo, nebude nič nečisté pred naším Bohom.
12 A opäť je napísané po druhýkrát: „Prekliaty, kto leží so ženou svojho otca, lebo odkryl otcovu hanbu.“ A všetci svätí Pánovi povedali: „Nech sa tak stane, nech sa tak stane.“
13 A ty, Mojžiš, prikáž synom Izraelovým, aby zachovávali toto slovo, lebo to znamená trest smrti a je to nečisté a niet večného zmierenia, aby sa odčinil človek, ktorý to spáchal, ale má byť usmrtený, zabitý, ukameňovaný a vykorenený z ľudu nášho Boha.
14 Lebo nikomu, kto by to v Izraeli urobil, nie je dovolené zostať na zemi ani jediný deň, lebo je ohavný a nečistý.
15 A nech nehovoria: Rúbenovi bol daný život a odpustenie po tom, čo spal s konkubínou svojho otca, a to aj jej, hoci mala manžela a jej manžel Jakub, jeho otec, ešte žil.
16 Lebo až do toho času nebol zjavený zákon, súd a ustanovenie v ich úplnosti pre všetkých, ale v tvojich dňoch bol zjavený ako zákon období a dní a večný zákon pre večné pokolenia.
17 A pre tento zákon niet konca dní ani zmierenia zaň, ale oboje musí byť vykorenené uprostred národa; v deň, keď ho spáchali, ich zabijú.
18 A ty, Mojžiš, napíš to pre Izrael, aby to zachovávali a konali podľa týchto slov a nedopustili sa hriechu, ktorý vedie k smrti, lebo Hospodin, náš Boh, je sudca, ktorý nehľadí na osobu a neprijíma dary.
19 A povedz im tieto slová zmluvy, aby ich počuli, zachovávali ich a aby sa ich strážili, aby neboli vyhubení a vykorenení zo zeme, lebo nečistota, ohavnosť, poškvrna a znesvätenie sú všetci, ktorí to páchajú na zemi pred naším Bohom.
20 A niet väčšieho hriechu ako smilstvo, ktoré páchajú na zemi, lebo Izrael je svätý národ Hospodinovi, svojmu Bohu, a národ dedičstva, kňazský a kráľovský národ a vlastníctvo (Jeho); a takáto nečistota sa neobjaví uprostred svätého národa.

21 A v treťom roku tohto šiesteho týždňa [2145 AM] odišiel Jakub a všetci jeho synovia a bývali v dome Abraháma, blízko Izáka, jeho otca, a Rebeky, jeho matky.
22 A toto boli mená Jakubových synov: prvorodený Ruben, Simeon, Lévi, Júda, Isachar, Zebulon, synovia Lei; a synovia Ráchel, Jozef a Benjamín; a synovia Bilhy, Dan a Naftali; a synovia Zilpy, Gád a Ašer; a Dína, dcéra Lei, jediná dcéra Jakubova.
23 Prišli a poklonili sa Izákovi a Rebeke. Keď ich uvideli, požehnali Jakuba a všetkých jeho synov. Izák sa veľmi zaradoval, lebo uvidel synov svojho mladšieho syna Jakuba a požehnal ich.

KAPITOLA 34

1 A v šiestom roku tohto týždňa tohto štyridsiateho štvrtého jubilea [2148 AM] poslal Jakub svojich synov pásť ovce a svojich sluhov s nimi na pastviny Sichemu.
2 Sedem amorejských kráľov sa zhromaždilo proti nim, aby ich pobili. Skrývali sa pod stromami a ulovili im dobytok.
3 Jakub, Lévi, Júda a Jozef boli v dome so svojím otcom Izákom, lebo bol zúfalý v duchu a nemohli ho opustiť. Benjamín bol najmladší, a preto zostal so svojím otcom.
4 A prišli kráľ(i) Tafu a kráľ(i) Aresy a kráľ(i) Seraganu a kráľ(i) Sela a kráľ(i) Gaasu a kráľ Bethoronu a kráľ Maanisakiru a všetci tí, ktorí bývajú v týchto horách (a) ktorí bývajú v lesoch v krajine Kanaán.
5 A oznámili to Jakubovi: „Hľa, amorejskí králi obkľúčili tvojich synov a vyplienili im stáda.“
6 Vstal teda zo svojho domu, on i jeho traja synovia, všetci sluhovia jeho otca a jeho vlastní sluhovia, a vyrazil proti nim so šiestimi tisíckami mužov ozbrojených mečmi.
7 A pobil ich na pastvinách Sichemu a prenasledoval tých, čo utiekli, a pobil ich ostrím meča. Zabil Aresu, Tafua, Saregana, Selu, Amanisakira a Gagaasa a získal späť jeho stáda.
8 Premohol ich a uložil im daň, aby mu platili daň, päť centier z ovocia ich zeme, a postavil Robel a Tamnatares.
9 A vrátil sa v pokoji a uzavrel s nimi mier a oni sa stali jeho služobníkmi až do dňa, keď on a jeho synovia zostúpili do Egypta.
10 A v siedmom roku tohto týždňa [2149 AM] poslal Jozefa, aby sa z jeho domu do krajiny Sichem dozvedel o blahu svojich bratov, a našiel ich v krajine Dotan.
11 Zaobchádzali s ním zradne a zosnovali proti nemu sprisahanie, aby ho zabili. Ale keď si to rozmysleli, predali ho izmaelitským kupcom, ktorí ho odviedli do Egypta a predali ho Potifarovi, faraónovmu eunuchovi, hlavnému kuchárovi, kňazovi mesta Elew.
12 Jákobovi synovia zabili kozľa, namočili Jozefovu sukňu do krvi a poslali ju svojmu otcovi Jákobovi desiateho dňa siedmeho mesiaca.
13 Celú tú noc smútil, lebo mu to priniesli večer. Zmocnila sa ho horúčka od smútku nad smrťou a povedal: „Jozefa zožrala zlá zver.“ A všetci členovia jeho domu smútili s ním celý ten deň.
14 Jeho synovia a dcéra vstali, aby ho utešili, ale on sa nechcel nechať utešiť pre svojho syna.
15 V ten deň sa Bilha dopočula, že Jozef zomrel, a zomrela v smútku za ním. Bývala v Kafratefe. Aj Dina, jeho dcéra, zomrela po Jozefovej smrti.
16 A tieto tri smútočné dni prišli na Izrael v jednom mesiaci. A pochovali Bilhu oproti hrobu Ráchel a pochovali tam aj jej dcéru Dínu.
17 A smútil za Jozefom jeden rok a neprestal, lebo si povedal: „Nech zostúpim do hrobu a smútim za svojím synom.“
18 Preto je pre deti Izraela ustanovené, aby sa desiateho dňa siedmeho mesiaca – v deň, keď sa k jeho otcovi Jakubovi donesla správa, ktorá ho prinútila plakať za Jozefom – aby sa v ten deň desiateho dňa siedmeho mesiaca raz do roka zmierili kozľaťom za svoje hriechy, lebo zarmucovali otcovu náklonnosť k jeho synovi Jozefovi.
19 A tento deň bol ustanovený, aby vň truchlili nad hriechmi svojimi a nad všetkými priestupkami svojimi a nad všetkými chybami svojimi, aby sa v onen deň raz ročne mohli očistiť.
20 A keď Jozef zomrel, synovia Jakoba si vzali ženy. Meno Rúbenovej ženy bolo Ada, meno Simeonovej ženy bolo Adlbaa, Kanaánka, meno Léviho ženy bolo Melka, z dcér Aramu, z potomstva Terachových synov, meno Júdovej ženy bolo Betasuel, Kanaánka, meno Izacharovej ženy bolo Hezaka, meno Zabulonovho manžela bolo Niiman, meno Dánovho manžela bolo Egla, meno Neftaliho manželky bolo Rasu z Mezopotámie, meno Gádovho manžela bolo Maka, meno Ašérovho manželky bolo Ijona, meno Jozefovho manželky bolo Asenat, Egypťanka, a meno Benjamínovho manželky bolo Ijasaka.
21 Simeon sa kajal a vzal si druhú ženu z Mezopotámie, aby si bola jeho bratkou.

KAPITOLA 35

1 A v prvom roku prvého týždňa štyridsiateho piateho jubilea [2157 AM] Rebeka zavolala Jakuba, svojho syna, a prikázala mu ohľadom jeho otca a brata, aby ich ctil po všetky dni svojho života.
2 A Jakub povedal: „Urobím všetko tak, ako si mi prikázal, lebo toto bude pre mňa česť a veľkosť a spravodlivosť pred Hospodinom, aby som ich uctieval.“
3 A aj ty, matka, vieš od môjho narodenia až do dnešného dňa, všetky moje skutky a všetko, čo je v mojom srdci, že vždy o všetkom myslím len dobré.
4 A ako by som nemal urobiť toto, čo si mi prikázal, aby som si ctil svojho otca a svojho brata!
5 Povedz mi, matka, akú zvrátenosť si vo mne videla, a ja sa od nej odvrátim a bude na mne milosrdenstvo.“
6 A ona mu povedala: „Syn môj, nevidela som u teba po všetky svoje dni nič zlé, ale len správne skutky. A predsa ti poviem pravdu, syn môj: Tento rok zomriem a tento rok sa nedožijem, lebo som vo sne videla deň svojej smrti, že sa nedožijem viac ako stopäťdesiatpäť rokov. A hľa, naplnila som všetky dni svojho života, ktoré mi zostávajú žiť.“
7 A Jakub sa zasmial slovám svojej matky, lebo mu matka povedala, že zomrie. A ona sedela oproti nemu v plnej sile a nebola slabá vo svojej sile, lebo vchádzala a vychádzala a videla, a jej zuby boli silné a žiadna choroba sa jej nedotkla po všetky dni jej života.

8 A Jakub jej povedal: „Blahoslavený som, matka, ak sa moje dni priblížia k dňom tvojho života a moja sila zostane so mnou tak ako tvoja sila, a nezomrieš, lebo si zo mňa len tak žartuješ o svojej smrti.“
9 Vošla k Izákovi a povedala mu: „Prosím ťa o jednu vec: Nechaj Ezaua prisahať, že neublíži Jakubovi ani ho nebude prenasledovať s nepriateľstvom, lebo vieš, že Ezauove myšlienky sú od jeho mladosti zvrátené a niet v ňom ničoho dobrého, lebo po tvojej smrti ho chce zabiť.“
10 A ty vieš všetko, čo urobil odo dňa, keď jeho brat Jakub odišiel do Cháranu, až do dnešného dňa, ako nás opustil celým svojím srdcom a páchal na nás zlo; vzal si tvoje stáda a odniesol spred tvojej tváre všetok tvoj majetok.
11 A keď sme ho úpenlivo prosili a prosili o to, čo bolo naše, konal ako človek, ktorý sa nad nami zľutoval.
12 A hnevá sa na teba, pretože si požehnal Jakuba, svojho dokonalého a spravodlivého syna; lebo v ňom niet zla, len dobroty, a odkedy prišiel z Cháranu až do dnešného dňa, nič nám neukradol, lebo nám vždy prináša všetko v pravý čas a raduje sa celým srdcom, keď berieme z jeho rúk, a žehná nám a neodlúčil sa odkedy prišiel z Cháranu až do dnešného dňa a zostáva s nami stále doma a ctí nás.“
13 Izák jej povedal: „Aj ja poznám a vidím skutky Jakuba, ktorý je s nami, že nás ctí celým svojím srdcom. Ale predtým som miloval Ezaua viac ako Jakuba, pretože bol prvorodený. Teraz však milujem Jakuba viac ako Ezaua, lebo spáchal mnoho zlých skutkov a niet v ňom spravodlivosti, lebo všetky jeho cesty sú neprávosť a násilie.
14 A teraz sa mi srdce trápi pre všetky jeho skutky a ani on, ani jeho potomstvo nebudú zachránení, lebo oni budú vyhubení zo zeme a vykorenení spod neba, pretože opustil Boha Abrahámovho a išiel za svojimi ženami, za ich nečistotou a za ich previnením, on i jeho deti.
15 A ty mi prikazuješ, aby som ho prisahal, že nezabije svojho brata Jakuba; aj keby prisahal, nedodrží svoju prísahu a nebude robiť dobro, ale len zlo.
16 Ak však bude chcieť zabiť svojho brata Jakuba, bude vydaný do Jakubových rúk a neunikne mu z rúk.
17 A neboj sa kvôli Jakubovi, lebo strážca Jakubov je veľký a mocný a ctený a chválenejší ako strážca Ezaua.“
18 Rebeka poslala po Ezaua a on prišiel k nej. Povedala mu: „Syn môj, chcem ťa požiadať o niečo. Sľúb mi, že to splníš, syn môj.“
19 A on povedal: „Urobím všetko, čo mi povieš, a neodmietnem tvoju prosbu.“
20 A povedala mu: „Žiadam ťa, aby si ma v deň mojej smrti prijal a pochoval blízko Sáry, matky tvojho otca, a aby ste sa ty a Jakub navzájom milovali a aby ste si navzájom nepriali zlo, ale iba vzájomnú lásku, a (tak) sa vám, synovia moji, bude dariť a budete ctení uprostred zeme a žiadny nepriateľ sa nebude radovať z vás a budete požehnaním a milosrdenstvom v očiach všetkých, ktorí vás milujú.“
21 A on povedal: „Urobím všetko, čo si mi povedal, a pochovám ťa v deň tvojej smrti blízko Sáry, matky môjho otca, ako si si prial, aby jej kosti boli blízko tvojich kostí.“
22 A aj Jakuba, svojho brata, budem milovať nadovšetko, lebo nemám brata na celej zemi, iba jeho samého. A to nie je pre mňa veľká zásluha, ak ho milujem. Veď je mojím bratom a spolu sme boli zasiati v tvojom tele a spolu sme vyšli z tvojho lona. Ak nemilujem svojho brata, koho budem milovať?
23 A ja sám ťa prosím, aby si povzbudil Jakuba ohľadom mňa a mojich synov, lebo viem, že on bude určite kráľom nado mnou a mojimi synmi, lebo v deň, keď ho môj otec požehnal, urobil ho vyšším a mňa nižším.
24 Prisahám ti, že ho budem milovať a nebudem proti nemu túžiť po ničom zlom po všetky dni svojho života, ale len po dobrom.“
25 A prisahal jej ohľadom celej tejto veci. Zavolala teda Jakuba pred Ezaua a prikázala mu podľa slov, ktoré povedala Ezauovi.
26 A on povedal: „Urobím, čo sa ti páči. Ver mi, že odo mňa ani od mojich synov nevzíde nič zlé proti Ezauovi a ja nebudem prvý v ničom, iba v láske.“
27 A jedli a pili ona i jej synovia v tú noc. A zomrela v tú noc, keď mala tri jubileá, jeden týždeň a jeden rok. Jej dvaja synovia, Ezau a Jakub, ju pochovali v dvojitej jaskyni vedľa Sáry, matky svojho otca.

KAPITOLA 36

1 A v šiestom roku tohto týždňa [2162 AM] Izák zavolal svojich dvoch synov, Ezaua a Jakuba, a prišli k nemu a on im povedal: „Synovia moji, idem cestou svojich otcov, do večného domu, kde sú moji otcovia.“
2 Preto ma pochovaj vedľa môjho otca Abraháma v dvojitej jaskyni na poli Chetitského Efrona, kde si Abrahám kúpil hrobku, aby ma tam pochoval; v hrobe, ktorú som si vykopal, tam ma pochovaj.
3 A toto vám prikazujem, synovia moji, aby ste konali spravodlivosť a priamosť na zemi, aby na vás Hospodin priviedol všetko, čo Hospodin povedal Abrahámovi a jeho potomstvu, že urobí.
4 A milujte sa navzájom, synovia moji, svojich bratov, ako každý miluje svoju vlastnú dušu, a nech sa každý snaží o to, čo môže prospieť svojmu bratovi, a konajte spoločne na zemi; a nech sa milujú navzájom ako svoje vlastné duše.
5 A čo sa týka otázky modiel, prikazujem vám a napomínam vás, aby ste ich zavrhli, nenávideli a nemilovali, lebo sú plné klamu pre tých, ktorí ich uctievajú, a pre tých, ktorí sa im klaňajú.
6 Synovia moji, pamätajte na Hospodina, Boha vášho otca Abraháma, a ako som sa mu aj ja klaňal a slúžil mu v spravodlivosti a radosti, aby vás rozmnožil a rozmnožil vaše potomstvo ako hviezdy na nebi a aby vás upevnil na zemi ako rastlinu spravodlivosti, ktorá nebude vykorenená po všetky pokolenia naveky.
7 A teraz vás zaväzujem k veľkej prísahe – lebo niet väčšej prísahy ako tá, ktorá sa volá slávna a ctená, veľká, nádherná, obdivuhodná a mocná, ktorá stvorila nebesia i zem a všetko dohromady – že sa Ho budete báť a budete Ho uctievať.
8 A aby každý miloval svojho brata s láskou a spravodlivosťou a aby nikto z nich nežiadal zlé proti svojmu bratovi odteraz až naveky, po všetky dni svojho života, aby ste mali úspech vo všetkých svojich skutkoch a neboli zničení.
9 A ak niekto z vás vymýšľa zlo proti svojmu bratovi, vedzte, že odteraz každý, kto vymýšľa zlo proti svojmu

bratovi, padne do jeho rúk a bude vykorenený zo zeme živých a jeho potomstvo bude vyhubené spod neba.
10 Ale v deň nepokojov a kliatby, rozhorčenia a hnevu, s planúcim, stravujúcim ohňom, ako spálil Sodomu, tak spáli jeho zem, jeho mesto a všetko, čo je jeho, a bude vymazaný z knihy ľudskej výchovy a nebude zapísaný v knihe života, ale v tej, ktorá je určená na zatratenie, a odíde do večného kliatby, aby sa ich odsúdenie neustále obnovovalo v nenávisti, kliatbe, hneve, trápení, rozhorčení, moroch a chorobách naveky.
11 Hovorím a svedčím vám, synovia moji, podľa súdu, ktorý príde na muža, ktorý chce ublížiť svojmu bratovi.
12 A v ten deň rozdelil všetok svoj majetok medzi nich dvoch a väčší podiel dal prvorodenému, vežu a všetko, čo bolo okolo nej, a všetko, čo Abrahám vlastnil pri Studni prísahy.
13 A povedal: „Tento väčší podiel dám prvorodenému.“
14 Ezau povedal: „Predal som Jakubovi a dal som mu svoje prvorodenstvo; nech je dané jemu a ja o tom nehovorím ani slovo, lebo je jeho.“
15 Izák povedal: „Nech dnes prebýva na vás, synovia moji, a na vašom potomstve požehnanie, lebo ste mi dali odpočinok a moje srdce nie je zarmútené pre prvorodenstvo, aby si sa preň nedopustil neprávosti.“
16 Nech Najvyšší Boh žehná mužovi, ktorý koná spravodlivosť, jemu i jeho potomstvu naveky.
17 A keď im prikázal a požehnal ich, jedli a pili spolu pred ním. Zaradoval sa, že mali jednu myseľ. Odišli od neho a v ten deň si oddýchli a spali.
18 A Izák v ten deň spal na svojej posteli s radosťou a zaspal večným spánkom a zomrel vo veku stoosemdesiatich rokov. Dožil sa dvadsaťpäť týždňov a päť rokov a pochovali ho jeho dvaja synovia, Ezau a Jakub.
19 Ezau odišiel do krajiny Edom, na pohorie Seir, a usadil sa tam.
20 Jakub býval v Hebronských vrchoch, na veži v krajine cudzincov svojho otca Abraháma, a klaňal sa Hospodinovi celým svojím srdcom a podľa viditeľných prikázaní, tak ako rozdelil dni jeho pokolení.
21 Jeho žena Lea zomrela v štvrtom roku druhého týždňa štyridsiateho piateho jubilea [2167 AM] a pochoval ju v dvojitej jaskyni vedľa svojej matky Rebeky, naľavo od hrobu Sáry, matky svojho otca.
22 A všetci jej synovia a jeho synovia prišli s ním oplakávať jeho ženu Leu a utešovať ho v súvislosti s ňou, lebo ju oplakával, lebo ju veľmi miloval po smrti jej sestry Ráchel.
23 lebo bola dokonalá a priama vo všetkých svojich cestách a ctila si Jakuba. Po všetky dni, čo s ním bývala, nepočul z jej úst ani jedno drsné slovo, lebo bola mierna, pokojná, priama a úctyhodná.
24 A spomenul si na všetky jej skutky, ktoré vykonala počas svojho života, a veľmi ju oplakával, lebo ju miloval celým svojím srdcom a celou svojou dušou.

KAPITOLA 37

1 V deň, keď zomrel Izák, otec Jakuba a Ezaua, [2162 AM], počuli Ezauovi synovia, že Izák dal podiel staršieho svojmu mladšiemu synovi Jakubovi, a veľmi sa nahnevali.
2 A hádali sa so svojím otcom a hovorili: „Prečo dal tvoj otec Jakubovi podiel staršieho a teba prehliadol, hoci ty si starší a Jakub mladší?“
3 A povedal im: „Pretože som predal svoje prvorodenstvo Jakubovi za malú misku šošovice, a v deň, keď ma otec poslal loviť a chytať a priniesť mu niečo, čo by zjedol a požehnal ma, prišiel s prefíkanosťou a priniesol môjmu otcovi jedlo a pitie a otec ho požehnal a dal ma do jeho ruky.“
4 A teraz nás náš otec zaviazal prisahou, mňa aj jeho, že nebudeme navzájom vymýšľať zlo ani proti jeho bratovi, ale že budeme zotrvávať v láske a pokoji každý so svojím bratom a že nebudeme skazení.“
5 Povedali mu: „Nepočúvneme ťa, aby si s ním uzavrel mier, lebo naša sila je väčšia ako jeho sila a my sme mocnejší ako on. Pôjdeme proti nemu a zabijeme ho a zničíme jeho i jeho synov. Ak s nami nepôjdeš, ublížime aj tebe.“
6 A teraz nás počúvajte! Pošlime k Aramu, Filištii, Moábu a Ammóncom a vyberme si vybraných mužov, ktorí sú horliví do boja, a pôjdeme proti nemu a budeme s ním bojovať a vyhubme ho zo zeme, skôr ako zosilnie!“
7 A ich otec im povedal: „Nechoďte a nebojujte s ním, aby ste nepadli pred ním.“
8 Povedali mu: „Aj toto je tvoj spôsob konania od mladosti až do dnešného dňa a pod jeho jarmo si podkladáš šiju.“
9 Nebudeme počúvať tieto slová.‘ Poslali teda do Aramu a do Aduramu k priateľovi ich otca a najali si s nimi tisíc bojovníkov, vybraných bojovníkov.
10 A prišli k nim z Moábu a od Ammončanov tisíc vybraných mužov, najatí do služby, z Filištínov tisíc vybraných bojovníkov, z Edomu a z Horejov tisíc vybraných bojovníkov a z Kittemcov udatní bojovníci.
11 A povedali svojmu otcovi: Choď s nimi a veď ich, inak ťa zabijeme.
12 Naplnil sa hnevom a rozhorčením, keď videl, že ho jeho synovia nútia ísť pred nimi a viesť ich proti svojmu bratovi Jakubovi.
13 Potom si spomenul na všetko zlo, ktoré sa skrývalo v jeho srdci proti svojmu bratovi Jakubovi, a nepamätal si na prísahu, ktorú dal svojmu otcovi a svojej matke, že po všetky svoje dni nevymýšľa nič zlé proti svojmu bratovi Jakubovi.
14 A napriek tomu všetkému Jakub nevedel, že proti nemu idú do boja, a smútil za svojou ženou Leou, až kým sa nepriblížili veľmi blízko k veži so štyrmi tisíckami bojovníkov a vybraných bojovníkov.
15 Muži z Hebronu mu poslali odkaz: „Hľa, tvoj brat prišiel proti tebe, aby s tebou bojoval, so štyrmi tisíckami ozbrojených mečom, ktorí nosia štíty a zbrane.“ Milovali totiž Jakuba viac ako Ezaua. Povedali mu to, lebo Jakub bol štedrejší a milosrdnejší muž ako Ezau.
16 Ale Jakub neveril, kým sa nepriblížili k veži.
17 Zavrel brány veže, postavil sa na hradby a povedal svojmu bratovi Ezauovi: „Vznešená je útecha, ktorou si prišiel, aby si ma utešil kvôli mojej zosnulej žene. Je to tá prísaha, ktorú si prisahal svojmu otcovi a svojej matke predtým, ako zomreli? Porušil si prísahu a v okamihu, keď si prisahal svojmu otcovi, si bol odsúdený.“
18 Ezau mu odpovedal: „Ani ľudia, ani zvieratá zeme nemajú večnú prísahu spravodlivosti, ale každý deň

vymýšľajú jeden proti druhému zlo a ako by každý mohol zabiť svojho protivníka.“
19 A mňa i moje deti budeš nenávidieť naveky a nikto s tebou nezachová bratské puto.
20 Počuj tieto slová, ktoré ti oznamujem: Ak si diviak dokáže zmeniť kožu a zjemniť štetiny ako vlnu, alebo ak si dokáže nechať na hlave vyrásť rohy ako rohy jeleňa alebo ovce, potom budem s tebou brať, ak sa prsia oddelia od svojej matky, lebo si mi nebol bratom.
21 Ak vlci uzavrú mier s jahňatami, aby ich nezožrali ani neubližovali im, a ak im budú naklonené dobre, potom bude v mojom srdci pokoj voči tebe.
22 Ak sa lev spriatelí s volom a uzavrie s ním mier, ak bude s ním zviazaný pod jedno jarmo a bude s ním orať, potom uzavriem s tebou mier.
23 A keď havran zbelie ako šmrnc, vtedy vedz, že som ťa miloval a uzavriem s tebou mier. Budeš vykorenený a tvoji synovia budú vykorenení a nebude pre teba pokoja.
24 A keď Jakub videl, že je voči nemu zlý celým svojím srdcom a celou svojou dušou, že ho chce zabiť, a že sa vrhol ako diviak, ktorý sa vrhá na kopiju, prebodne ju a zabije, a neustúpi pred ňou,
25 Potom povedal svojim a svojim sluhom, aby ho a všetkých jeho spoločníkov napadli.

KAPITOLA 38

1 Potom Júda prehovoril k svojmu otcovi Jakubovi a povedal mu: „Napni svoj luk, otec, vystreľ svoje šípy a zraz protivníka a zabi nepriateľa. Nech máš moc, lebo nezabijeme tvojho brata, lebo je taký ako ty a je ako ty. Preukážme mu túto česť.“
2 Vtedy Jakub napol luk, vystrelil šíp a trafil Ezaua, svojho brata, do pravej strany hrude a zabil ho.
3 A znova vyslal šíp a trafil Aramejčana Adorana do ľavej strany hrude, zatlačil ho dozadu a zabil ho.
4 Potom vyšli Jakubovi synovia, oni a ich sluhovia, a rozdelili sa do skupín na štyroch stranách veže.
5 Júda vyšiel vpred a s ním Naftali a Gád a s ním päťdesiat sluhov na južnú stranu veže. Pobili všetkých, ktorých našli, a nikto z nich neunikol.
6 Lévi, Dan a Ašer vyšli na východnú stranu veže a s nimi päťdesiat mužov a pobili bojovníkov Moábcov a Ammóncov.
7 Rúben, Izachar a Zebulon vyšli s päťdesiatimi mužmi na severnú stranu veže a pobili bojovníkov Filištíncov.
8 Simeon, Benjamín a Enoch, syn Rúbenov, vyšli na západnú stranu veže a s päťdesiatimi mužmi s nimi a zabili štyristo mužov z Edomu a Horejcov, udatných bojovníkov; šesťsto mužov utieklo a štyria Ezauovi synovia utiekli s nimi a nechali svojho otca ležať zabitého, tak ako padol na kopci v Adurame.
9 Jakubovi synovia ich prenasledovali až k vrchom Seir. Jakub pochoval svojho brata na kopci, ktorý je v Adurame, a vrátil sa domov.
10 Jákobovi synovia na Seirských vrchoch veľmi tlačili na Ezauových synov a sklonili im šije, takže sa stali otrokmi Jákobových synov.
11 A poslali k svojmu otcovi (aby sa opýtal), či s nimi majú uzavrieť mier, alebo ich zabiť.
12 Jakub poslal svojim synom odkaz, aby uzavreli mier. Uzavreli s nimi mier a vložili na nich jarmo otroctva, takže platili Jakubovi a jeho synom po všetky dni dary.
13 A naďalej platili Jakubovi dary až do dňa, keď zostúpil do Egypta.
14 A synovia Edomu sa nezbavili jarma otroctva, ktoré na nich uvalili dvanásť synov Jakubových, až do dnešného dňa.
15 A toto sú králi, ktorí kraľovali v Edome skôr, ako v krajine Edom kraľoval nad synmi Izraela nejaký kráľ [až do dnešného dňa].
16 A v Edome kraľoval Balak, syn Beorov, a meno jeho mesta bolo Danaba.
17 Balak zomrel a namiesto neho sa stal kráľom Jobab, syn Záry z Boseru.
18 Keď zomrel Jóbab, stal sa po ňom kráľom Asam z krajiny Teman.
19 A keď zomrel Asam, stal sa po ňom kráľom Adat, syn Baradov, ktorý porazil Madiáncov na moábskom poli. Jeho mesto sa volalo Avit.
20 A Adat zomrel a namiesto neho kraľoval Salman z Amaseky.
21 Salman zomrel a namiesto neho sa stal kráľom Saul z Raabota pri rieke.
22 Saul zomrel a namiesto neho sa stal kráľom Baelunan, syn Achborov.
23 A Baelunan, syn Achborov, zomrel a kraľoval po ňom Adat. Jeho žena sa volala Maitabit, dcéra Matarat, dcéry Metabedzaabovej.
24 Toto sú králi, ktorí kraľovali v krajine Edom.

KAPITOLA 39

1 Jakub býval v krajine cudzincov svojho otca, v krajine Kanaán. Toto sú Jakubove rody.
2 Jozef mal sedemnásť rokov, keď ho odviedli do Egyptskej krajiny a kúpil ho Potifar, faraónov eunúch, hlavný kuchár.
3 A ustanovil Jozefa nad celým svojím domom a požehnanie Hospodinovo prišlo na dom Egypťana kvôli Jozefovi a Hospodin mu doprial úspech vo všetkom, čo robil.
4 Egypťan zveril všetko do rúk Jozefa, lebo videl, že Hospodin je s ním a že Hospodin mu pomáha vo všetkom, čo robí.
5 Jozefov vzhľad bol pekný. Žena jeho pána zdvihla oči a uvidela Jozefa. Zamilovala si ho a prosila ho, aby s ňou ležal.
6 Ale neoddal svoju dušu a pamätal na Hospodina a na slová, ktoré jeho otec Jakub čítal zo slov Abraháma, že nikto nesmie smilniť so ženou, ktorá má muža, že pre neho je v nebi pred Najvyšším Bohom ustanovený trest smrti a že hriech bude proti nemu zapísaný vo večných knihách ustavične pred Hospodinom.
7 Jozef si spomenul na tieto slová a nechcel s ňou ležať.
8 Rok ho prosila, ale on odmietol a nepočúval.
9 Ona ho však objala a pevne ho držala v dome, aby ho prinútila ležať s ňou. Zavrela dvere domu a pevne ho držala. On však nechal svoj odev v jej rukách, vyrazil dvere a utiekol von z jej prítomnosti.

10 Žena videla, že s ňou nechce ležať, a ohovárala ho pred jeho pánom: „Tvoj hebrejský sluha, ktorého miluješ, sa ma snažil prinútiť, aby so mnou ležal. Keď som však zvýšila hlas, utiekol a nechal mi v rukách svoj odev. Keď som ho chytila, vyrazil dvere.“
11 Egypťan uvidel Jozefov odev a vylomené dvere a počul slová svojej ženy a uvrhol Jozefa do väzenia, kde boli väzni, ktorých väznil kráľ.
12 A bol tam vo väzení. A Hospodin dal Jozefovi priazeň v očiach veliteľa väzenskej stráže a súcit pred ním, lebo videl, že Hospodin je s ním a že Hospodin spôsobuje, aby sa všetko, čo robí, darilo.
13 A všetko mu zveril do rúk a veliteľ väzenskej stráže nevedel o ničom, čo bolo s ním, lebo Jozef robil všetko a Pán to doviedol do dokonalosti.
14 A zostal tam dva roky. V tých dňoch sa faraón, egyptský kráľ, rozhneval na svojich dvoch eunuchov, na hlavného čašníka a na hlavného pekára a dal ich do väzenia v dome hlavného kuchára, do väzenia, kde bol uväznený Jozef.
15 A veliteľ väzenskej stráže ustanovil Jozefa, aby im slúžil, a on slúžil pred nimi.
16 A obaja, hlavný čašník aj hlavný pekár, mali sen a porozprávali ho Jozefovi.
17 A ako im vyložil, tak sa im aj stalo. Faraón vrátil hlavného čašníka do jeho úradu a pekára zabil, ako im Jozef vyložil.
18 Hlavný čašník však zabudol na Jozefa vo väzení, hoci mu povedal, čo sa s ním má stať, a nezabudol faraónovi povedať, ako mu to Jozef povedal, lebo zabudol.

KAPITOLA 40

1 V tých dňoch mal faraón v jednej noci dva sny o hladomore, ktorý mal byť v celej krajine. Prebudil sa zo spánku, zavolal všetkých vykladačov snov, ktorí boli v Egypte, a čarodejníkov a vyrozprával im svoje dva sny, ale nevedeli mu ich vysvetliť.
2 Vtedy si hlavný čašník spomenul na Jozefa a hovoril o ňom kráľovi. Kráľ ho vyviedol z väzenia a on mu sníval svoje dva sny.
3 A povedal pred faraónom, že jeho dva sny boli jeden, a povedal mu: „Príde sedem rokov (v ktorých bude) hojnosť v celej egyptskej krajine a po nich sedem rokov hladu, taký hlad, aký ešte nebol v celej krajine.“
4 Nech teraz faraón ustanoví dozorcov v celej egyptskej krajine a nech zhromaždia potraviny v každom meste počas dní rokov hojnosti, aby bolo potravy na sedem rokov hladu a krajina nezahynie hladom, lebo bude veľmi krutý.“
5 A Hospodin dal Jozefovi priazeň a milosť v očiach faraóna. A faraón povedal svojim služobníkom: „Nenájdeme takého múdreho a rozumného muža, ako je tento, lebo duch Hospodinov je s ním.“
6 A ustanovil ho druhým nad celým svojím kráľovstvom a dal mu moc nad celým Egyptom a nechal ho jazdiť v druhom faraónovom voze.
7 Obliekol ho do byssusového rúcha, dal mu na hrdlo zlatú reťaz a pred ním zvolal: „El El wa Abirer!“ Dal mu na ruku prsteň a ustanovil ho vládcom nad celým svojím domom. Zveličil ho a povedal mu: „Len na tróne budem väčší ako ty.“
8 Jozef vládol nad celou egyptskou krajinou a všetky faraónove kniežatá, všetci jeho služobníci a všetci, ktorí konali kráľove záležitosti, ho milovali, lebo chodil v spravodlivosti, nebol pýchy ani namyslenosti, nebral ohľad na osobu a neprijímal dary, ale spravodlivo súdil všetok ľud krajiny.
9 Egyptská krajina mala vďaka Jozefovi pokoj pred faraónom, lebo Hospodin bol s ním a prejavoval mu priazeň a milosrdenstvo po všetky jeho pokolenia pred všetkými, ktorí ho poznali a počuli o ňom. Faraónovo kráľovstvo bolo usporiadané a nebol v ňom žiadny satan ani žiadny zlý človek.
10 Kráľ dal Jozefovi meno Sefantifans a dal mu za ženu dcéru Potifara, dcéru heliopolského kňaza, hlavného kuchára.
11 V deň, keď Jozef stál pred faraónom, mal tridsať rokov.
12 V tom roku zomrel Izák. A stalo sa, ako povedal Jozef vo výklade svojich dvoch snov, ako to povedal, že bolo sedem rokov hojnosti v celej egyptskej krajine a egyptská krajina hojne úrodila, jednu mieru (vyprodukovala) osemnásťsto mier.
13 Jozef zhromaždil jedlo do každého mesta, až kým sa nenasýtili obilím, takže ho už nemohli spočítať a odmerať pre jeho množstvo.

KAPITOLA 41

1 A v štyridsiatom piatom jubileu, v druhom týždni (a) v druhom roku [2165 AM] vzal Júda pre svojho prvorodeného Era ženu z dcér Aramu, menom Támar.
2 Ale on ju nenávidel a neležal s ňou, pretože jeho matka pochádzala z kanaánskych dcér a chcel si vziať ženu z príbuzných svojej matky, ale Júda, jeho otec, mu to nedovolil.
3 A tento Er, prvorodený Júdu, bol bezbožný a Hospodin ho zabil.
4 Júda povedal svojmu bratovi Onanovi: „Choď k žene svojho brata a konaj k nej ako snúbenec a splod svojmu bratovi potomstvo.“
5 Onan vedel, že semeno nebude jeho, (ale) len jeho bratovi, a tak vošiel do domu ženy svojho brata a rozsypal semeno na zem. Bol zlý v očiach Hospodinových, a On ho zabil.
6 Júda povedal svojej neveste Támare: „Zostaň v dome svojho otca ako vdova, kým nedospeje môj syn Šela a kým mu ťa nedám za ženu.“
7 A vyrástol, ale Bedsuel, Júdova žena, nedovolila svojmu synovi Šelovi oženiť sa. A Bedsuel, Júdova žena, zomrela [2168 AM] v piatom roku tohto týždňa.
8 V šiestom roku išiel Júda strihať svoje ovce do Timny. [2169 AM] A povedali Támari: „Hľa, tvoj svokor ide do Timny strihať svoje ovce.“
9 A odložila si vdovské šaty, zahalila sa závojom, ozdobila sa a sedela v bráne, ktorá viedla cestu do Timny.
10 Keď Júda išiel cestou, našiel ju a považoval ju za neviestku. Povedal jej: „Dovoľ mi vojsť k tebe!“ Povedala mu: „Poď dnu!“ A on vošiel.
11 Povedala mu: „Daj mi moju mzdu.“ On jej odpovedal: „Nemám v ruke nič, iba prsteň, ktorý mám na prste, náhrdelník a palicu, ktorú mám v ruke.“

12 Povedala mu: „Dávaj mi ich, kým mi nepošleš moju mzdu.“ On jej povedal: „Pošlem ti kozľa.“ Dal jej ich a vošiel k nej a ona s ním počala.
13 Júda išiel k svojim ovciam a ona išla do domu svojho otca.
14 Júda poslal kozľa po svojom pastierovi, Adullamitovi, ale nenašiel ju. Preto sa opýtal obyvateľov toho miesta: „Kde je tá neviestka, ktorá tu bola?“ Odpovedali mu: „Nie je tu s nami žiadna neviestka.“
15 A vrátil sa a oznámil mu to a povedal mu, že ju nenašiel. „Pýtal som sa ľudí toho miesta a povedali mi: Nie je tu žiadna neviestka.“
16 A on povedal: „Nech si ich nechá, aby sme sa nestali predmetom posmechu.“ A keď uplynuli tri mesiace, ukázalo sa, že je tehotná. A oznámili Júdovi: „Hľa, Támar, tvoja nevesta, je tehotná zo smilstva.“
17 Júda vošla do domu svojho otca a povedala svojmu otcovi a bratom: „Vyveďte ju a nech ju spália, lebo sa v Izraeli dopustila nečistého správania.“
18 Keď ju priviedli, aby ju upálili, poslala svojmu svokrovi prsteň, náhrdelník a palicu so slovami: „Zisti, komu patria, lebo s ním som počatá.“
19 Júda to poznal a povedal: „Támar je spravodlivejšia ako ja.“
20 A preto nech ju neupália!“ A preto ju nedali Šelovi a on sa k nej už viac nepriblížil.
21 Potom porodila dvoch synov, Peresa [2170 AM] a Zeracha, v siedmom roku tohto druhého týždňa.
22 A potom sa naplnilo sedem rokov úrody, o ktorých Jozef hovoril faraónovi.
23 Júda uznal, že skutok, ktorý spáchal, bol zlý, lebo ležal so svojou nevestou, a považoval to za ohavné v očiach. Uznal, že sa previnil a zišiel s cesty, lebo odhalil sukňu svojho syna, a začal nariekať a prosiť Hospodina pre jeho priestupok.
24 A povedali sme mu vo sne, že mu bolo odpustené, pretože úprimne prosil, nariekal a už sa toho nedopustil.
25 A dostal odpustenie, pretože sa odvrátil od svojho hriechu a od svojej nevedomosti, lebo sa veľmi prehrešil pred naším Bohom; a každý, kto sa takto správa, každý, kto leží so svojou svokrou, nech ho spália ohňom, aby v ňom spálil, lebo je na ňom nečistota a poškvrnenie, nech ho spália ohňom.
26 A prikáž synom Izraelovým, aby medzi nimi nebola žiadna nečistota, lebo každý, kto by ležal so svojou nevestou alebo so svojou svokrou, spáchal nečistotu. Nech spália ohňom muža, ktorý s ňou ležal, aj ženu, a odvráti hnev a trest od Izraela.
27 A Júdovi sme povedali, že jeho dvaja synovia s ňou nespali, a preto bolo jeho potomstvo upevnené pre druhé pokolenie a nebude vykorenené.
28 Lebo v jednoduchosti očí išiel a hľadal trest, totiž podľa Abrahámovho súdu, ktorý prikázal svojim synom, Júda hľadal, aby ju spálil ohňom.

KAPITOLA 42

1 A v prvom roku tretieho týždňa štyridsiateho piateho jubilea začal do krajiny prichádzať hlad [2171 AM] a dážď odmietol byť daný zemi, lebo nič nespadlo.
2 Zem síce vyschla, ale v egyptskej krajine bolo úrody, lebo Jozef v siedmich rokoch hojnosti nazbieral úrodu zeme a uchoval ju.
3 Egypťania prišli k Jozefovi, aby im dal jedlo. Jozef otvoril zásobárne, kde bolo obilie z prvého roka, a predával ho ľudu krajiny za zlato.
4 V kanaánskej krajine bol veľmi veľký hlad. Jákob počul, že v Egypte je jedlo, a poslal svojich desať synov, aby mu v Egypte nakúpili jedlo. Benjamína však neposlal, a tak desať synov Jákobových prišlo do Egypta medzi tými, ktorí tam išli.
5 Jozef ich spoznal, ale oni jeho nespoznali. Preto s nimi hovoril a vypytoval sa ich a povedal im: „Nie ste azda vyzvedači a neprišli ste preskúmať prístupy do krajiny?“ A dal ich do väzenia.
6 Potom ich prepustil, Simeona zadržal samého a jeho deviatich bratov poslal preč.
7 Naplnil im vrecia obilím a zlato im dal do vriec, ale oni to nevedeli.
8 A prikázal im, aby priviedli aj svojho mladšieho brata, lebo mu povedali, že ich otec a mladší brat žijú.
9 A odišli z egyptskej krajiny a prišli do kanaánskej krajiny a povedali svojmu otcovi všetko, čo sa im stalo, a ako s nimi pán krajiny hovoril drsne a ako zajal Simeona, kým neprivedú Benjamína.
10 A Jakub povedal: „Pripravili ste ma o deti! Jozefa už niet, ani Simeona niet, a chcete mi vziať aj Benjamína. Vaša zloba prišla na mňa.“
11 A on povedal: „Môj syn s vami nepôjde, aby náhodou neochorel, lebo ich matka porodila dvoch synov a jeden zomrel, a aj tohto mi vezmete. Ak by náhodou dostal horúčku na ceste, zvrhnete ma v starobe a smútku až na smrť.“
12 Videl totiž, že peniaze boli vrátené každému do jeho vreca, a preto sa bál poslať ho tam.
13 A hlad sa zväčšoval a zúril v kanaánskej krajine a vo všetkých krajinách okrem egyptskej krajiny, lebo mnohé egyptské deti si odkladali semená na jedlo od chvíle, keď videli Jozefa, ako zbiera semená a ukladá ich do zásob a uchováva ich na roky hladu.
14 A egyptský ľud sa ním živil počas prvého roku svojho hladomoru.
15 Keď Izrael videl, že hlad v krajine veľmi trpí a že niet úľavy, povedal svojim synom: „Choďte znova a zaobstarajte nám jedlo, aby sme nepomreli.“
16 A oni povedali: „Nepôjdeme; ak s nami nepôjde náš najmladší brat, nepôjdeme.“
17 Izrael videl, že ak ho s nimi nepošle, všetci zahynú hladom.
18 A Ruben povedal: „Daj mi ho do rúk, a ak ti ho neprivediem späť, zabi namiesto jeho duše mojich dvoch synov.“
19 A on mu povedal: „Nech s tebou nepôjde.“ Júda sa priblížil a povedal: „Pošli ho so mnou! Ak ti ho neprivediem späť, budem sa hanbiť pred tebou po všetky dni svojho života.“
20 A poslal ho s nimi v druhom roku tohto týždňa, prvého dňa v mesiaci, a prišli do egyptskej krajiny so všetkými, ktorí išli, a (niesli) dary v rukách, stactum, mandle, terebinthové orechy a čistý med.

21 Išli a postavili sa pred Jozefa. Uzrel svojho brata Benjamina, spoznal ho a povedal im: „Je to váš najmladší brat?“ Povedali mu: „To je on.“ A on povedal: „Nech ti Hospodin dá milosti, syn môj!“
22 A poslal ho do svojho domu a priviedol k nim Simeona a pripravil im hostinu. Oni mu predložili dar, ktorý priniesli v rukách.
23 A jedli pred ním a on im dal všetkým podiel, ale podiel Benjamína bol sedemkrát väčší ako podiel ktoréhokoľvek z nich.
24 A jedli a pili, potom vstali a zostali so svojimi oslami.
25 Jozef vymyslel plán, ako by sa mohol dozvedieť, či medzi nimi prevládajú myšlienky o mieri, a povedal správcovi, ktorý bol nad jeho domom: „Naplň všetky ich vrecia jedlom a vráť im ich peniaze do ich nádob. Môj pohár, strieborný pohár, z ktorého pijem, vlož do vreca najmladšieho a prepusti ich.“

KAPITOLA 43

1 A urobil, ako mu Jozef povedal, a naplnil im všetky vrecia jedlom a ich peniaze vložil do ich vriec a pohár dal do Benjamínovho vreca.
2 A skoro ráno odišli. A stalo sa, že keď odtiaľ odišli, Jozef povedal správcovi svojho domu: „Prenasleduj ich, bež a chyť ich a povedz: ‚Za dobro ste sa mi odplatili zlým! Ukradli ste mi strieborný pohár, z ktorého pije môj pán.‘ A priveďte mi späť ich najmladšieho brata a rýchlo ho priveďte, kým nevyjdem na súdnu stolicu.“
3 A bežal za nimi a povedal im tieto slová.
4 Povedali mu: „Bože, nech sa tvoji sluhovia nedopustia tejto veci a neukradnú z domu tvojho pána nejaké náčinie. Aj peniaze, ktoré sme našli v našich vreciach prvýkrát, sme my tvoji sluhovia priniesli späť z kanaánskej krajiny.“
5 Ako by sme teda mohli ukradnúť nejaké náčinie? Hľa, tu sme, prehľadávame svoje vrecia. Kdekoľvek nájdeš pohár vo vreci niekoho z nás, nech ho zabijú a my aj naše osly budeme slúžiť tvojmu pánovi.“
6 A on im povedal: „Nie tak, len toho, u koho nájdem, vezmem za sluhu a vy sa v pokoji vrátite domov.“
7 Keď prehľadával ich nádoby, počnúc najstarším a končiac najmladším, našiel to v Benjamínovom vreci.
8 Roztrhli si rúcha, naložili si osly a vrátili sa do mesta. Prišli k Jozefovmu domu a všetci sa mu poklonili tvárou až k zemi.
9 Jozef im povedal: „Spáchali ste zlo.“ Oni povedali: „Čo povieme a ako sa budeme brániť? Náš pán odhalil priestupok svojich sluhov. Hľa, sme sluhami nášho pána a aj naše oslice.“
10 Jozef im povedal: „Aj ja sa bojím Hospodina. Choďte vy domov a váš brat nech mi bude sluhom, lebo ste spáchali zlo. Či neviete, že človek má záľubu vo svojom pohári tak ako ja v tomto pohári? A predsa ste mi ho ukradli.“
11 A Júda povedal: „Pane môj, dovoľ, prosím, svojmu sluhovi povedať slovo môjmu pánovi. Dvoch bratov porodila matka tvojho sluhu nášmu otcovi. Jeden odišiel, stratil sa a nenašli ho. Zostal po svojej matke sám. Tvoj sluha, náš otec, ho miluje a aj jeho život je spätý so životom tohto (chlapca).“
12 A stane sa, že keď pôjdeme k tvojmu služobníkovi, nášmu otcovi, a chlapec nebude s nami, zomrie a my svojho otca s bolesťou privedieme na smrť.
13 A teraz radšej ja, tvoj sluha, zostanem namiesto chlapca ako otrok môjmu pánovi a chlapec nech ide so svojimi bratmi. Lebo som sa za neho zaručil rukou tvojho sluhu, nášho otca. Ak ho neprivediem späť, tvoj sluha bude navždy počuť vinu pred naším otcom.“
14 A Jozef videl, že všetci sú si navzájom v dobrote zhodní, a nemohol sa zdržať a povedal im, že je Jozef.
15 A hovoril s nimi po hebrejsky, padol im okolo krku a plakal.
16 Ale oni ho nespoznali a začali plakať. A on im povedal: „Neplačte nado mnou, ale rýchlo priveďte ku mne môjho otca, aby ste videli, že sú to moje ústa, ktoré hovoria, a oči môjho brata Benjamina to vidia.“
17 Lebo hľa, toto je druhý rok hladomoru a stále je päť rokov bez úrody, ovocia zo stromov ani orby.
18 Poďte rýchlo dolu vy aj vaše rodiny, aby ste nezahynuli hladom a aby ste netrpeli za svojím majetkom, lebo Hospodin ma poslal pred vami, aby som zariadil veci, aby veľa ľudí žilo.
19 A povedzte môjmu otcovi, že ešte žijem, a že vidíte, že ma Hospodin ustanovil za otca faraóna a za vládcu nad jeho domom a nad celou egyptskou krajinou.
20 A povedzte môjmu otcovi o všetkej mojej sláve a o všetkom bohatstve a sláve, ktorú mi dal Hospodin.“
21 A na príkaz faraónov im dal vozy a potraviny na cestu a dal im všetkým pestrofarebné rúcha a striebro.
22 Ich otcovi poslal rúcho, striebro a desať oslov, ktoré niesli obilie, a prepustil ich.
23 Išli hore a oznámili svojmu otcovi, že Jozef žije a rozdáva obilie všetkým národom zeme a že je vládcom nad celou egyptskou krajinou.
24 Ich otec tomu neveril, lebo bol úplne mimo seba. Keď však uvidel vozy, ktoré poslal Jozef, ožil v duchu a povedal: „Dosť mi bude, ak Jozef žije. Pôjdem dolu a pozriem sa naňho, skôr ako zomriem.“

KAPITOLA 44

1 Izrael sa vydal na cestu z Cháranu, zo svojho domu, na novmesiaca tretieho mesiaca a išiel cestou k Studni prísahy a siedmeho dňa toho mesiaca priniesol obetu Bohu svojho otca Izáka.
2 Jakub si spomenul na sen, ktorý mal v Bételi, a bál sa ísť do Egypta.
3 A kým uvažoval, že pošle Jozefovi odkaz, aby k nemu prišiel a že tam nepôjde, zostal tam sedem dní, ak by náhodou mal videnie, či má zostať, alebo ísť tam.
4 A slávil sviatok žatvy prvotín zo starého obilia, lebo v celej kanaánskej krajine nebola ani hrsť semena, lebo hlad trápil všetky zvieratá, dobytok, vtáky a aj ľudí.
5 A šestnásteho dňa sa mu zjavil Hospodin a povedal mu: „Jakub, Jakub!“ On odpovedal: „Tu som.“ A povedal mu: „Ja som Boh tvojich otcov, Boh Abraháma a Izáka. Neboj sa ísť do Egypta, lebo tam z teba urobím veľký národ. Zostúpim s tebou a vyvediem ťa hore. V tejto krajine budeš pochovaný a Jozef ti zakryje oči rukami.“
6 Neboj sa, zostúp do Egypta!

7 Jeho synovia a synovia jeho synov vstali a naložili svojho otca i svoj majetok na vozy.
8 A Izrael vstal od Studne prísahy šestnásteho dňa toho tretieho mesiaca a odišiel do egyptskej krajiny.
9 Izrael poslal Júdu pred sebou k svojmu synovi Jozefovi, aby preskúmal krajinu Góšen, lebo Jozef povedal svojim bratom, aby prišli a usadili sa tam, aby boli blízko neho.
10 A toto bola najlepšia (krajina) v egyptskej krajine a blízko neho pre všetkých (pre nich) aj pre dobytok.
11 A toto sú mená Jakubových synov, ktorí išli do Egypta s Jakubom, svojím otcom.
12 Rúben, prvorodený Izraela; a toto sú mená jeho synov: Enoch, Pallu, Chezron a Karmifive.
13 Simeon a jeho synovia; a toto sú mená jeho synov: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Cohar a Šaul, syn Cefatitky, sedem.
14 Lévi a jeho synovia; a toto sú mená jeho synov: Geršon, Kaát a Merari, štyria.
15 Júda a jeho synovia; a toto sú mená jeho synov: Šela, Peres a Zerach, štyria.
16 Isachar a jeho synovia; a toto sú mená jeho synov: Tola, Fua, Jasub a Šimron, päť.
17 Zebulon a jeho synovia; a toto sú mená jeho synov: Sered, Elon a Jahleel, štyria.
18 A toto sú synovia Jákobovi a ich synovia, ktorých mu Lea porodila v Mezopotámii, šesť, a ich jedna sestra, Dína, a všetky duše synov Lei a ich synov, ktorí išli s ich otcom Jákobom do Egypta, dvadsaťdeväť, a ich otec Jákob bol s nimi, tridsať.
19 A synovia Zilpy, Leinej slúžky, Jakubovej ženy, ktorá porodila Jakubovi Gáda a Ašúra.
20 A toto sú mená ich synov, ktorí s ním išli do Egypta: Gádovi synovia: Cifion, Hagi, Šuni, Ecbon, Eri, Areli a Arodi, osem.
21 A synovia Aserovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Beria a Serach, ich jedna sestra, šesť.
22 Všetkých duší bolo štrnásť a všetkých Leiných bolo štyridsaťštyri.
23 A synovia Ráchel, manželky Jakubovej: Jozef a Benjamín.
24 Jozefovi sa v Egypte narodili tí, ktorých mu porodila Asenat, dcéra Potifara, kňaza z Heliopolu: Manaše a Efraim, traja.
25 A synovia Benjamínovi: Bela, Becher, Ašbel, Gera, Naaman, Echi, Roš, Muppim, Huppim a Ardeleven.
26 Všetkých duší Ráchel bolo štrnásť.
27 Synovia Bilhy, slúžky Ráchel, manželky Jakobovej, ktorých porodila Jakobovi, boli Dan a Naftali.
28 A toto sú mená ich synov, ktorí s nimi išli do Egypta: A synovia Dánovi boli Chušim, Šamon, Asudi, Ijaka a Šalamún, šesť.
29 A zomreli v roku, v ktorom prišli do Egypta, a zostal len Dan Hušim.
30 A toto sú mená synov Naftaliho: Jachziel, Guni, Jezer, Šallum a Iv.
31 A Iv, ktorý sa narodil po rokoch hladomoru, zomrel v Egypte.
32 Všetkých Ráchel bolo dvadsaťšesť duší.
33 Všetkých duší Jakubových, ktoré odišli do Egypta, bolo sedemdesiat duší. To sú jeho deti a deti jeho detí, spolu sedemdesiat, ale päť zomrelo v Egypte pred Jozefom a nemalo deti.
34 V kanaánskej krajine zomreli dvaja Júdovi synovia, Er a Onan, a nemali deti. Izraeliti pochovali tých, ktorí zahynuli, a boli započítaní medzi sedemdesiat pohanských národov.

KAPITOLA 45

1 Izrael vošiel do egyptskej krajiny, do krajiny Góšen, na novmesiaca štvrtého mesiaca, v druhom roku tretieho týždňa štyridsiateho piateho jubilea.
2 Jozef išiel v ústrety svojmu otcovi Jakubovi do krajiny Góšen, padol otcovi okolo krku a plakal.
3 Izrael povedal Jozefovi: „Teraz musím zomrieť, keďže som ťa videl. Nech je teraz požehnaný Hospodin, Boh Izraela, Boh Abraháma a Boh Izáka, ktorý neodoprel svoje milosrdenstvo a svoju milosť svojmu služobníkovi Jakubovi.“
4 Dosť mi je, že som videl tvoju tvár, kým som ešte nažive; áno, pravdivé je videnie, ktoré som mal v Bételi. Nech je zvelebený Hospodin, môj Boh, naveky a naveky a nech je zvelebené jeho meno.
5 Jozef a jeho bratia jedli chlieb pred svojím otcom a pili víno. Jakub sa radoval nesmierne veľkou radosťou, pretože videl Jozefa jesť so svojimi bratmi a piť pred ním. Dobrorečil Stvoriteľovi všetkého, ktorý ho zachoval a zachoval mu jeho dvanásť synov.
6 Jozef dal svojmu otcovi a svojim bratom dar bývať v krajine Góšen, v Ramesese a v celom okolí, ktorému vládol pred faraónom. Izrael a jeho synovia bývali v krajine Góšen, v najlepšej časti egyptskej krajiny. Izrael mal stotridsať rokov, keď prišiel do Egypta.
7 A Jozef živil svojho otca a svojich bratov a tiež ich majetok chlebom, koľko im stačilo na sedem rokov hladomoru.
8 Egyptská krajina trpela hladom. Jozef získal celú egyptskú krajinu pre faraóna výmenou za potraviny a získal do vlastníctva ľudí, ich dobytok a všetko pre faraóna.
9 Keď sa roky hladu skončili, Jozef dal ľudu v krajine semeno a potraviny, aby siali (krajinu) v ôsmom roku, lebo rieka sa vyliala z celej egyptskej krajiny.
10 Lebo počas siedmich rokov hladomoru sa rieka nevyliala a zavlažovala len niekoľko miest na brehoch. Teraz sa však vyliala a Egypťania zasiali pôdu a v tom roku priniesla veľa obilia.
11 A toto bol prvý rok [2178 AM] štvrtého týždňa štyridsiateho piateho jubilea.
12 Jozef vzal z obilia žatvy piatu časť pre kráľa a štyri časti im nechal na jedlo a na osivo. Jozef to ustanovil v egyptskej krajine až do dnešného dňa.
13 Izrael žil v egyptskej krajine sedemnásť rokov a všetky dni, ktoré žil, boli tri jubileá, stoštyridsaťsedem rokov, a zomrel v štvrtom roku piateho týždňa štyridsiateho piateho jubilea.
14 Izrael požehnal svojich synov pred svojou smrťou a oznámil im všetko, čo ich postihne v egyptskej krajine; oznámil im, čo ich postihne v posledných dňoch, požehnal ich a dal Jozefovi dva podiely v krajine.
15 Potom usnul so svojimi otcami a bol pochovaný v dvojitej jaskyni v kanaánskej krajine vedľa svojho otca

Abraháma v hrobe, ktorý si vykopal v dvojitej jaskyni v hebronskej krajine.
16 A všetky svoje knihy a knihy svojich otcov dal svojmu synovi Lévimu, aby ich zachoval a obnovil pre svoje deti až do dnešného dňa.

KAPITOLA 46

1 A stalo sa, že po Jakubovej smrti sa deti Izraelove rozmnožili v egyptskej krajine a stali sa z nich veľký národ a boli jedného srdca, takže brat miloval brata a každý pomáhal svojmu bratovi, a hojne sa rozmnožili a nesmierne sa rozmnožili, desať [2242 AM] týždňov rokov, po všetky dni Jozefovho života.
2 A nebol tam Satan ani nijaké zlo po všetky dni Jozefovho života, ktoré žil po svojom otcovi Jakubovi, lebo všetci Egypťania ctili synov Izraela po všetky dni Jozefovho života.
3 Jozef zomrel, keď mal stodesať rokov. Sedemnásť rokov žil v kanaánskej krajine, desať rokov bol otrokom, tri roky bol vo väzení a osemdesiat rokov bol pod kráľom a vládol nad celou egyptskou krajinou.
4 A zomrel on i všetci jeho bratia a celé to pokolenie.
5 A pred svojou smrťou prikázal synom Izraelovým, aby si vzali jeho kosti so sebou, keď budú vychádzať z egyptskej krajiny.
6 A dal im prisahať na jeho kosti, lebo vedel, že Egypťania ho už nevyvedú a nepochovajú v kanaánskej krajine, lebo Makamaron, kanaánsky kráľ, keď býval v asýrskej krajine, bojoval v údolí s egyptským kráľom a tam ho zabil a prenasledoval Egypťanov až k bránam Ermonu.
7 Ale nemohol vojsť, lebo iný, nový kráľ sa stal kráľom Egypta a bol silnejší ako on. Vrátil sa do kanaánskej krajiny a egyptské brány sa zatvorili a nikto nevychádzal von ani do Egypta nevchádzal.
8 Jozef zomrel v štyridsiatom šiestom jubileu, v šiestom týždni druhého roku, a pochovali ho v egyptskej krajine a [2242 AM] zomreli po ňom aj všetci jeho bratia.
9 A egyptský kráľ vytiahol do vojny s kanaánskym kráľom [2263 AM] v štyridsiatom siedmom jubileu, v druhom týždni druhého roku, a synovia Izraela vyniesli všetky kosti synov Jakubových okrem kostí Jozefových a pochovali ich na poli v dvojitej jaskyni na vrchu.
10 Väčšina z nich sa vrátila do Egypta, ale niekoľko z nich zostalo v hebronských horách a tvoj otec Amram zostal s nimi.
11 A kanaánsky kráľ zvíťazil nad egyptským kráľom a zatvoril egyptské brány.
12 Vymyslel proti Izraelitom zlý plán, ako ich utláčať, a povedal egyptskému ľudu: „Hľa, ľud Izraelitov sa rozmnožil a rozmnožil viac ako my.“
13 Poďte a nakladajme s nimi múdro, kým ich nebude priveľa, a zotročme ich, kým na nás nepríde vojna a kým aj oni nebudú bojovať proti nám, inak sa pridajú k našim nepriateľom a vyvedú ich z našej krajiny, lebo ich srdcia a tváre sú obrátené ku krajine Kanaán.“
14 A ustanovil nad nimi dozorcov, aby ich trápili. Oni postavili faraónovi silné mestá, Pitóm a Raamses, a vybudovali všetky hradby a všetky opevnenia, ktoré padli v egyptských mestách.
15 A nútili ich slúžiť s prísnosťou a čím viac s nimi zle zaobchádzali, tým viac sa rozmnožovali a množili.
16 A egyptský ľud sa zošklivil Izraelitom.

KAPITOLA 47

1 A v siedmom týždni, v siedmom roku, v štyridsiatom siedmom jubileu, vyšiel tvoj otec [2303 AM] z kanaánskej krajiny a ty si sa narodil vo štvrtom týždni, v jeho šiestom roku, v [2330 AM] štyridsiatom ôsmom jubileu; to bol čas súženia pre deti Izraela.
2 A faraón, egyptský kráľ, vydal ohľadom nich rozkaz, aby všetky svoje narodené chlapce hodili do rieky.
3 A hádzali ich tam sedem mesiacov až do dňa, keď si sa narodil ty.
4 Tvoja matka ťa tri mesiace ukrývala a rozprávali o nej. Postavila ti koráb, pokryla ho smolou a asfaltom a postavila ho na dlažobné kocky na brehu rieky. Sedem dní ťa v ňom uložila tvoja matka. V noci prichádzala a kojila ťa a cez deň ťa strážila pred vtákmi tvoja sestra Miriam.
5 V tých dňoch prišla Tarmut, dcéra faraónova, aby sa okúpala v rieke. Počula tvoj plač a povedala svojim slúžkam, aby ťa priviedli. A ony ťa k nej priviedli.
6 A vytiahla ťa z korábu a zľutovala sa nad tebou.
7 Tvoja sestra jej povedala: „Mám ísť a zavolať ti jednu z hebrejských žien, aby ti dojčila a kojila toto dieťa?“
8 A ona jej povedala: „Choď.“ Išla teda a zavolala tvoju matku Jochebed, dala jej mzdu a starala sa o teba.
9 A keď si dospel, priviedli ťa k faraónovej dcére a stal si sa jej synom. Tvoj otec Amram ťa naučil písať. Po troch týždňoch ťa priviedli do kráľovského dvora.
10 A bol si tri týždne rokov na dvore až do času [2351-], keď si vyšiel z kráľovského dvora a videl si Egypťana, ako bije tvojho priateľa, ktorý bol [2372 AM] z Izraelitov, a ty si ho zabil a schoval do piesku.
11 Na druhý deň si sa s dvoma Izraelitmi pohádal a povedal si tomu, kto sa dopustil krivdy: „Prečo biješ svojho brata?“
12 Nahneval sa a rozhorčil a povedal: „Kto ťa ustanovil za knieža a sudcu nad nami? Myslíš si, že ma zabiješ, ako si včera zabil Egypťana?“ Pre tieto slová si sa zľakol a utiekol.

KAPITOLA 48

1 V šiestom roku tretieho týždňa štyridsiateho deviateho jubilea si odišiel a býval si v madiánskej krajine päť týždňov a jeden rok. A v druhom týždni druhého roku päťdesiateho jubilea si sa vrátil do Egypta.
2 A ty sám vieš, čo ti povedal na [2410 AM] vrchu Sinaj a čo si s tebou princ Mastêmâ prial urobiť, keď si sa vracal do Egypta <cestou, keď si ho stretol na mieste ubytovania>.
3 Či sa celou svojou mocou nesnažil ťa zabiť a vyslobodiť Egypťanov z tvojej ruky, keď videl, že si bol poslaný vykonať súd a pomstu na Egypťanoch?
4 Vytrhol som ťa z jeho ruky a ty si vykonal znamenia a zázraky, ktoré si bol poslaný vykonať v Egypte proti faraónovi a proti celému jeho domu, proti jeho služobníkom a jeho ľudu.

5 A Hospodin vykonal na nich veľkú pomstu pre Izrael a bil ich krvou, žabami, všami, psími muchami a zhubnými vredmi, ktoré sa objavovali na ranách; a ich dobytok smrťou a krupobitím, čím zničil všetko, čo im rástlo; a kobylkami, ktoré zožrali zvyšky, ktoré zostali po krupobití a tme; a smrťou prvorodených ľudí i zvierat; a na všetkých ich modlách Hospodin vykonal pomstu a spálil ich ohňom.
6 A všetko bolo poslané skrze teba, aby si to oznámil (tieto veci), skôr ako sa to stane, a ty si hovoril s egyptským kráľom pred všetkými jeho služobníkmi a pred jeho ľudom.
7 A všetko sa stalo podľa tvojich slov; desať veľkých a strašných súdov prišlo na egyptskú krajinu, aby si na nej vykonal pomstu za Izrael.
8 A Hospodin urobil všetko pre Izrael a podľa svojej zmluvy, ktorú uzavrel s Abrahámom, že sa na nich pomstí, pretože ich násilím zotročili.
9 A knieža Mastéma sa postavil proti tebe a snažil sa ťa vydať do rúk faraóna a pomáhal egyptským čarodejníkom,
10 A oni sa postavili a páchali pred tebou zlo, ktoré sme im síce dovolili páchať, ale liek sme nedovolili, aby ho vykonali ich rukami.
11 A Hospodin ich ranil zhubnými vredmi, takže nemohli stáť na zemi, lebo sme ich zničili tak, že nemohli vykonať ani jediné znamenie.
12 A napriek všetkým (týmto) znameniam a zázrakom sa knieža Mastéma nezahanbil, pretože sa odvážil a volal na Egypťanov, aby ťa prenasledovali so všetkými egyptskými silami, s ich vozmi a s ich koňmi a so všetkými vojskami egyptského národa.
13 A ja som stál medzi Egypťanmi a Izraelom a vyslobodili sme Izrael z jeho ruky a z ruky jeho ľudu. Hospodin ich previedol stredom mora, akoby to bola suchá zem.
14 A všetky národy, ktoré priviedol prenasledovať Izrael, Hospodin, náš Boh, vrhol do stredu mora, do hlbín priepasti pod Izraelitov, tak ako Egypťania hodili svoje deti do rieky. Pomstil sa na milióne z nich a tisíc silných a statných mužov bolo zničených pre jedno dojča z detí tvojho ľudu, ktoré hodili do rieky.
15 A štrnásteho dňa, pätnásteho, šestnásteho, sedemnásteho a osemnásteho bol knieža Mastéma zviazaný a uväznený za synmi Izraela, aby ich nemohol obviniť.
16 A devätnásteho dňa sme ich prepustili, aby pomáhali Egypťanom a prenasledovali Izraelitov.
17 Zatvrdil im srdcia a urobil ich tvrdohlavými. Hospodin, náš Boh, vymyslel plán, aby Egypťanov porazil a uvrhol do mora.
18 Štrnásteho dňa sme ho zaviazali, aby neobžaloval Izraelitov v deň, keď si od Egypťanov vypýtali nádoby a odevy, strieborné, zlaté a bronzové nádoby, aby ich tak olúpili za otroctvo, ktoré im naložili.
19 A nevyviedli sme Izraelitov z Egypta s prázdnymi rukami.

KAPITOLA 49

1 Pamätaj na prikázanie, ktoré ti dal Hospodin ohľadom Pesachu, aby si ho slávil v jeho čase štrnásteho dňa prvého mesiaca, aby si ho zabil pred večerom a aby ho jedli v noci večer pätnásteho dňa od západu slnka.
2 Lebo v túto noc – na začiatku sviatkov a na začiatku radosti – ste jedli v Egypte veľkonočnú večeru, keď sa uvoľnila všetka moc Mastêmy, aby zabila všetkých prvorodených v egyptskej krajine, od prvorodeného faraóna až po prvorodeného zajatej slúžky v mlyne a až po dobytok.
3 A toto je znamenie, ktoré im dal Hospodin: Do každého domu, na ktorého prahu videli krv ročného baránka, doňho nemali vchádzať zabíjať, ale mali prejsť okolo neho, aby sa zachránili všetci, ktorí boli v dome, pretože znamenie krvi bolo na jeho prahu.
4 A mocnosti Hospodinove urobili všetko tak, ako im prikázal Hospodin, a prešli okolo všetkých synov Izraela, ale mor na nich nepríšiel tak, aby zničil z ich stredu žiadnu dušu, či už z dobytka, človeka alebo psa.
5 Mor v Egypte veľmi trápil a nebolo v Egypte domu, kde by nebol mŕtvy, plač a nárek.
6 A celý Izrael jedol mäso veľkonočného baránka a pil víno a chválil, dobrorečil a vzdával vďaky Pánovi, Bohu svojich otcov, a bol pripravený vyjsť spod egyptského jarma a z otroctva zla.
7 Pamätaj na tento deň po všetky dni svojho života a sláv ho rok čo rok, po všetky dni svojho života, raz do roka, v jeho deň, podľa celého jeho zákona, a neodkladaj ho zo dňa na deň ani z mesiaca na mesiac.
8 Lebo je to večné ustanovenie, vyryté na nebeských tabuľkách pre všetkých Izraelitov, aby ho slávili každý rok v jeho deň raz do roka, po všetky svoje pokolenia; a niet limitu dní, lebo je to ustanovené naveky.
9 A muž, ktorý je bez nečistoty a neprichádza sláviť ho v určený deň, aby priniesol príjemnú obeť pred Hospodina a jedol a pil pred Hospodinom v deň jeho sviatku, ten muž, ktorý je čistý a blízko, bude vyhubený, pretože neobetoval obeť Hospodinovi v určený čas, vezme na seba vinu.
10 Nech prídu Izraeliti a slávia Pesach v určený deň, štrnásteho dňa prvého mesiaca, medzi večerom, od tretej časti dňa do tretej časti noci, lebo dve časti dňa sú venované svetlu a tretina večeru.
11 Toto ti prikázal Hospodin, aby si to slávil medzi večermi.
12 A nie je dovolené ho zabíjať počas žiadneho svetla, ale počas obdobia hraničiace s večerom, a nech ho jedia večer až do tretej časti noci, a čokoľvek zo všetkého jeho mäsa zostane od tretej časti noci a ďalej, nech to spália ohňom.
13 A nebudú ho variť vo vode ani ho nebudú jesť surové, ale budú ho piecť na ohni; budú ho jesť s opatrnosťou, hlavu s vnútornosťami a nohy nech pieknu na ohni a nezlomia mu žiadnu kosť, lebo Izraelitom sa nesmie rozdrviť žiadna kosť.
14 Preto prikázal Hospodin Izraelitom, aby slávili Pesach v určený deň a nezlomili mu ani jednu kosť, lebo je to sviatok a prikázaný deň, a nesmie sa prechádzať zo dňa na deň a z mesiaca na mesiac, ale v deň sviatku nech sa slávi.
15 A prikáž synom Izraelovým, aby slávili Pesach po všetky svoje dni, každý rok, raz do roka v deň jeho určeného času, a bude to pamiatka príjemná pred Hospodinom, a nepríde na nich žiadna pohroma, ktorá by ich zabila alebo zničila v tom roku, v ktorom budú sláviť Pesach v jeho čase vo všetkom podľa Jeho príkazu.

16 A nebudú ho jesť mimo svätyne Hospodinovej, ale pred svätyňou Hospodinovou. A všetok ľud izraelského zhromaždenia ho bude sláviť v jeho určený čas.
17 A každý muž, ktorý príde v ten deň, ho bude jesť v svätyni vášho Boha pred Hospodinom od dvadsiatich rokov a vyššie, lebo tak je napísané a ustanovené, aby ho jedli v svätyni Hospodinovej.
18 Keď Izraeliti prídu do krajiny, ktorú majú vlastniť, do krajiny Kanaán, a postavia si Pánov stánok uprostred krajiny v jednom zo svojich kmeňov, kým nebude v krajine postavená Pánova svätyňa, nech prídu a slávia Pesach uprostred Pánovho stánu a nech ho zabíjajú pred Pánom rok čo rok.
19 A v dňoch, keď bude v mene Hospodinovom postavený dom v krajine ich dedičstva, pôjdu tam a zabijú baránka večer, pri západe slnka, na tretiu popoludní.
20 Jeho krv obetujú na prahu oltára a jeho tuk položia na oheň, ktorý je na oltári, a jeho mäso upečené na ohni budú jesť na nádvorí domu, ktorý bol posvätený v mene Hospodinovom.
21 A nesmú sláviť Pesach vo svojich mestách ani na žiadnom mieste, iba pred príbytkom Hospodinovým alebo pred jeho domom, kde prebýva jeho meno, a nesmú sa odchýliť od Hospodina.
22 A ty, Mojžiš, prikáž synom Izraelovým, aby zachovávali ustanovenia Pesachu, ako ti bolo prikázané; oznám im každý rok a deň jeho dní a sviatok nekvasených chlebov, aby sedem dní jedli nekvasený chlieb a aby slávili jeho sviatok a aby každý deň počas týchto siedmich dní radosti prinášali obetu pred Hospodina na oltár vášho Boha.
23 Lebo ste slávili tento sviatok s nahonou, keď ste vychádzali z Egypta, až kým ste neprišli na púšť Šúr, lebo ste ho dokončili na brehu mora.

KAPITOLA 50

1 A po tomto zákone som ti oznámil dni sobotného zachovávania na púšti Sinaj, ktorá je medzi Elimom a Sinajom.
2 Oznámil som ti aj soboty v krajine na vrchu Sinaj a jubilejné roky som ti oznámil v sobotných rokoch, ale ich rok som ti neoznámil, kým nevojdeš do krajiny, ktorú máš vlastniť.
3 A krajina bude tiež zachovávať svoje soboty, kým v nej budú bývať, a budú poznať jubilejný rok.
4 Preto som ti ustanovil rok, týždne, roky a jubileá: od čias Adamových až do dnešného dňa je štyridsaťdeväť jubileí, jeden týždeň a dva roky a ešte zostáva štyridsať rokov na učenie sa prikázaní Hospodinových, kým neprejdú do kanaánskej krajiny a neprejdú cez Jordán na západe.
5 Jubileá pominú, kým nebude Izrael očistený od všetkej viny smilstva, nečistoty, poškvrnenia, hriechu a previnenia a kým nebude bývať s dôverou v celej krajine a už nebude Satan ani žiadny zlý a krajina bude od toho času čistá naveky.
6 A hľa, prikázanie o sabatoch – napísal som ti – a všetky jeho zákony.
7 Šesť dní budeš pracovať, ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha. V ten deň nebudeš konať žiadnu prácu ani ty, ani tvoji synovia, tvoji sluhovia, tvoje slúžky, všetok tvoj dobytok i cudzinec, ktorý je s tebou.
8 A muž, ktorý by na ňom konal akúkoľvek prácu, zomrie: ktokoľvek by v ten deň znesvätil, ktokoľvek by ležal so svojou ženou alebo ktokoľvek by povedal, že na ňom niečo urobí, že sa naň vydá na cestu, aby kúpil alebo predal; a ktokoľvek by naň na šiesty deň načerpal vodu, ktorú si nepripravil, a ktokoľvek by vzal bremeno, aby ho vyniesol zo svojho stanu alebo zo svojho domu, zomrie.
9 V deň odpočinku nebudete konať žiadnu prácu, iba to, čo si pripravíte na šiesty deň, aby ste jedli, pili, odpočívali a zachovávali v ten deň sobotu od všetkej práce a dobrorečili Hospodinovi, svojmu Bohu, ktorý vám dal sviatočný deň a svätý deň. Tento deň je medzi ich dňami naveky dňom svätého kráľovstva pre celý Izrael.
10 Lebo veľká je česť, ktorú Hospodin dal Izraelu, aby jedli, pili a nasýtili sa v tento sviatočný deň a odpočívali v ňom od všetkej práce, ktorá patrí práci synov ľudských, okrem pálenia kadidla a prinášania obetí a obetí pred Hospodinom po celé dni a po soboty.
11 Len táto práca sa bude konať v dňoch sobotného odpočinku v svätyni Hospodina, tvojho Boha, aby zmierovali Izrael obeťami ustavične, deň čo deň, na pamiatku, ktorá sa páči Hospodinovi, a aby ich prijímal vždy, deň čo deň, tak ako ti bolo prikázané.
12 A každý, kto v tom čase koná akúkoľvek prácu, alebo ide na cestu, alebo obrába svoju njivu, či už vo svojom dome alebo na inom mieste, a ktokoľvek zakladá oheň, alebo jazdí na akomkoľvek zvierati, alebo cestuje na lodi po mori, a ktokoľvek niečo udrie alebo zabije, alebo zabije zviera alebo vtáka, alebo ktokoľvek chytí zviera, vtáka alebo rybu, alebo ktokoľvek sa postí alebo bojuje v sobotu,
13 Muž, ktorý by urobil čokoľvek z týchto vecí v sobotu, zomrie, aby Izraeliti zachovávali soboty podľa prikázaní o sobotách krajiny, ako je napísané na tabuľkách, ktoré mi dal do rúk, aby som ti napísal zákony o ročných obdobiach a o obdobiach podľa rozdelenia ich dní. Týmto je dokončený popis rozdelenia dní.